

**RITUAL DE LA INICIACIÓ
CRISTIANA D'ADULTS**

SAGRADA CONGREGACIÓ PER AL CULTE DIVÍ

Prot. n. 15/72

DECRET

En la prescripció del Concili Ecumènic Vaticà II de revisar el ritual del baptisme d'adults s'ordenava la restauració del catecumenat d'adults distribuït en diversos graus, a fi que el temps del catecumenat dedicat a una instrucció adequada poguera ser santificat amb ritus sagrats, celebrats en moments successius. El mateix Concili demanava que, tenint en compte la restauració del catecumenat, es revisaren també els ritus del baptisme d'adults, tant el solemne com el simple.

En compliment d'estos decrets, la Sagrada Congregació per al Culte Diví ha preparat el nou ritual de la iniciació cristiana d'adults, que, una vegada aprovat pel papa Pau VI, ha publicat en la present edició declarada típica, per tal que ocupe el lloc del ritual del baptisme d'adults que figurava en el Ritual Romà. Esta Sagrada Congregació ordena, així mateix, que este nou ritual es pugui usar immediatament en llengua llatina. En llengua vernacle, podrà ser usat el dia que ho determine la Conferència Episcopal, després de preparar la versió popular i que esta haja rebut la confirmació de la Seu Apostòlica.

Sense que res s'hi opose.

Donat en la cancelleria de la Congregació per al Culte Diví, el dia 6 de gener del 1972, solemnitat de l'Epifania del Senyor.

ARTURO, Cardenal TABERA

Prefecte

A. BUGNINI

Secretari

LA INICIACIÓ CRISTIANA

OBSERVACIONS GENERALS

1. Pels sacraments de la iniciació cristiana, els hòmens, «deslliurats del poder de les tenebres, morts, sepultats i ressuscitats amb Crist, reben l'Esperit de fills d'adopció i celebren amb tot el poble de Déu el memorial de la mort i de la resurrecció del Senyor».¹

2. Pel baptisme, s'incorporen a Crist i constitueixen el poble de Déu; aconseguit el perdó de tots els pecats, es transformen en una nova criatura per l'aigua i per l'Esperit Sant, i passen de la condició natural d'hòmens a l'estat de fills d'adopció;² per això els diem fills de Déu, i ho són.³

Després, en la confirmació, són marcats al rebre el mateix Esperit Sant, i així cada vegada es configuren més perfectament al Senyor i s'omplin de l'Esperit Sant, perquè, donant-ne testimoni davant del món, «porten sense tardança el cos de Crist a la plenitud».⁴

Finalment, participen en l'assemblea eucarística, en la qual mengen la carn del Fill de l'home i beuen la seua sang, per a tindre la vida eterna⁵ i expressar la unitat del poble de Déu; oferint-se juntament amb Crist, participen en el sacrifici universal, que és tota la mateixa ciutat redimida,⁶ oferida a Déu per mitjà del gran sacerdot, i impetren que, per una major efusió de l'Esperit Sant, «tota la humanitat arribe a formar la família única de Déu».⁷

Els tres sacraments de la iniciació cristiana es troben, així, tan estretament relacionats, que fan arribar a la maduresa plena els cristians, que «realitzen la missió de tot el poble cristià en l'Església i en el món».⁸

I. DIGNITAT DEL BAPTISME

¹ Concili Vaticà II, Decret sobre l'activitat missionera de l'Església *Ad gentes*, núm. 14.

² Rm 8, 15; Ga 4, 5; cf. Concili Tridentí, Sessió VI, Decret sobre la justificació, c. 4; Denz 796 (1524).

³ Cf. 1 Jo 3, 1.

⁴ Cf. Concili Vaticà II, Decret sobre l'activitat missionera de l'Església *Ad gentes*, núm. 36.

⁵ Cf. Jo 6, 55.

⁶ Sant Agustí, *De Civitate Dei*, X, 6: PL 41; Concili Vaticà II, Constitució dogmàtica sobre l'Església *Lumen gentium*, núm. 11; Decret sobre el ministeri i la vida dels preveres *Presbyterorum ordinis*, núm. 2.

⁷ Cf. Concili Vaticà II, Constitució dogmàtica sobre l'Església *Lumen gentium*, núm. 28.

⁸ Cf. *ibídem*, núm. 31.

3. El baptisme és la porta de la vida i del regne, és el primer sacrament de la nova llei. Crist el va oferir a tots els hòmens perquè tingueren la vida eterna,⁹ i després el confià a la seua Església, juntament amb l'evangeli, quan va manar als apòstols: «Aneu, convertiu tots els pobles, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant».¹⁰ Per això, el baptisme és, sobretot, el sacrament d'aquella fe amb la qual els hòmens, il·luminats per la gràcia de l'Esperit Sant, responen a l'evangeli de Crist. L'Església considera, com el seu primer deure, desvelar en tots els hòmens, siguen catecúmens, siguen els pares dels infants que han de ser batejats o bé els padrins, aquella fe verdadera i activa per la qual s'adherixen a Crist i estableixen o confirmen el pacte de la nova aliança. A tot això s'ordena tant la instrucció pastoral dels catecúmens i la preparació dels pares, com la celebració de la paraula de Déu i la professió de la fe baptismal.

4. A més, el baptisme és el sacrament pel qual els hòmens s'incorporen a l'Església «i formen part de l'edifici per a passar a ser mansió de Déu en l'Esperit»¹¹ i ser «un sacerdoti reial i una nació santa»;¹² estableix també un vincle d'unitat sacramental entre tots els qui han sigut segellats per ell.¹³ Pel seu efecte immutable —com declara la litúrgia llatina durant la celebració del sacrament, quan davant del poble de Déu els batejats són unguits amb el crisma—, la celebració del baptisme és summament apreciada per tots els cristians, i no li és lícit a ningú repetir-lo, si ha sigut celebrat vàlidament, fins i tot pels cristians separats.

5. El bany d'aigua en la paraula de vida,¹⁴ que és el baptisme, fa els hòmens partícips de la naturalesa divina¹⁵ i fills d'adopció.¹⁶ El baptisme, per tant, com ho proclamen les oracions de la benedicció de l'aigua, és el «bany que engendra de nou»¹⁷ els fills de Déu i els fa nàixer de dalt. La invocació de la santíssima Trinitat sobre els qui han de ser batejats fa que ells, signats en el seu nom, li siguen consagrats i entren en comunió amb el Pare i el Fill i l'Esperit Sant. Les lectures bíbliques, la pregària de la comunitat i la triple professió de fe tenen, precisament, esta finalitat.

6. El baptisme, molt superior a les purificacions de la llei antiga, produïx estos efectes pel poder del misteri de la passió i de la resurrecció del Senyor. De fet, els batejats són «empeltats en la mort de Crist, sepultats amb ell en la mort»,¹⁸ i també «amb ell tornen a la vida i ressusciten amb ell».¹⁹ Perquè en el baptisme no se celebra ni es realitza una altra cosa que el misteri pasqual, ja que els hòmens, en el baptisme, passen de la mort del

⁹ Cf. Jo 3, 5.

¹⁰ Mt 28, 19.

¹¹ Ef 2, 22.

¹² 1 Pe 2, 9.

¹³ Concili Vaticà II, Decret sobre l'ecumenisme *Unitatis redintegratio*, núm. 22.

¹⁴ Ef 5, 26.

¹⁵ 2 Pe 1, 4.

¹⁶ Cf. Rm 8, 15; Ga 4, 5.

¹⁷ Cf. Tt 3, 5.

¹⁸ Rm 6, 4-5.

¹⁹ Cf. Ef 2, 6.

pecat a la vida. Per això convé que en la seua celebració resplandisca l'alegria de la resurrecció, especialment quan té lloc en la Vigília pasqual o en diumenge.

II. FUNCIONS I MINISTERIS EN LA CELEBRACIÓ DEL BAPTISME

7. La preparació al baptisme i la instrucció cristiana corresponent pertanyen de ple al poble de Déu, que és l'Església, que transmet i alimenta la fe rebuda dels apòstols. Per mitjà del ministeri de l'Església, els adults són cridats per l'Esperit Sant a l'evangeli, i en la fe d'Església els infants són batejats i educats.

Per això interessa que els catequistes i altres laics cooperen amb els sacerdots i els diaques en la preparació del baptisme. A més, convé que el poble de Déu, representat no sols pels pares, els padrins i els parents pròxims, sinó també, en tant que siga possible, pels amics i els familiars, els veïns i alguns membres de l'Església local, tinga una participació activa en la celebració del baptisme, per a manifestar la fe comuna i expressar també l'alegria compartida amb què són rebuts en l'Església els nous batejats.

8. Segons un costum molt antic de l'Església, l'adult no s'admet en el baptisme si no porta un padrí, elegit entre els fidels de la comunitat cristiana, el qual l'ha d'ajudar almenys en la preparació última per a rebre el sagrament, i després del baptisme posarà tot l'interés a ajudar-lo a perseverar en la fe i en la vida cristiana.

També en el baptisme d'un infant hi ha d'haver un padrí, que represente tant la família del qui ha de ser batejat, espiritualment augmentada, com l'Església mare, i que, si calguera, ajude els pares perquè l'infant arribe a professar la fe i la manifeste en la seua manera de viure.

9. El padrí intervé, almenys, en els ritus últims del catecumenat i en la celebració mateixa del baptisme, siga per a donar testimoni de la fe de l'adult que ha de ser batejat, siga per a professar, conjuntament amb els pares, la fe de l'Església en la qual l'infant és batejat.

10. Per això, a juí del pastor del poble de Déu, el padrí, elegit pel catecumen o per la família, convé que reunisca les característiques següents, perquè pugua exercir com cal els actes litúrgics propis d'ell, ja mencionats en el número 9:

1. que siga prou madur per a exercir este càrrec;
2. que haja rebut els tres sagraments de la iniciació cristiana: el baptisme, la confirmació i l'eucaristia;
3. que pertanga a l'Església catòlica i no li haja sigut prohibit jurídicament exercir este càrrec. Juntament amb el padrí catòlic o bé la padrina catòlica, un batejat pertanyent a una Església o comunitat separada i verdaderament creient en Crist, pot ser admés com a padrí o testimoni del baptisme, quan els pares ho desitgen, tenint en compte allò que les normes sobre l'ecumenisme establiren per als diversos casos.

11. Els ministres ordinaris del baptisme són els bisbes, els preveres i els diaques. En qualsevol de les celebracions d'este sacrament, han de pensar que en l'Església actuen en nom de Crist i pel poder de l'Esperit Sant. Així, que tinguen zel a administrar la paraula de Déu i a realitzar el sacrament; que es guarden de qualsevol actitud que els fidels pogueren interpretar com una discriminació de persones.²⁰

12. Els bisbes són «els principals dispensadors dels misteris de Déu, com també els moderadors de tota la vida litúrgica en l'Església que els ha sigut encomanada».²¹ Per això «regulen l'administració del baptisme, que inserix en el sacerdoci reial de Crist».²² Per tant, que no deixen de celebrar ells mateixos el baptisme, principalment en la Vigília pasqual. Ells tenen també particularment encomanada la preparació i el baptisme dels adults.

13. Els pastors del poble de Déu han d'ajudar el bisbe en la instrucció i en el baptisme dels adults que tenen encomanats, si el bisbe no ha disposat una altra cosa. A ells també correspon preparar i ajudar pastoralment els pares i els padrins dels infants que han de ser batejats, valent-se de catequistes i de laics idonis, i finalment administrar el baptisme dels infants.

14. Els altres preveres i diaques, com a cooperadors que són del ministeri del bisbe i dels rectors, preparen el baptisme i, amb l'encàrrec o l'assentiment del bisbe o del rector, l'administren.

15. El celebrant es pot fer ajudar per altres preveres i diaques, i també per laics en allò que els pertany, com està indicat en els llocs corresponents del ritu, principalment quan els qui han de ser batejats són nombrosos.

16. Quan no hi ha cap sacerdot ni cap diaca, en cas de perill de mort d'un infant, i sobretot si està a punt de morir, qualsevol fidel o qualsevol home que obre amb la intenció deguda, pot, i fins i tot en alguna circumstància deu, administrar el baptisme. Si el cas és només de perill de mort, en tant que siga possible, el baptisme l'administrarà un fidel, seguint el ritual abreujat. En este cas, també convé que es reunisquen uns quants fidels, o, almenys, sempre que siga possible, que l'acompanyen un o dos testimonis.

17. Tots els laics, ja que són membres del poble sacerdotal, però especialment els pares, i, per raó de l'ofici, els catequistes, les comares, les assistentes socials o familiars, les infermeres, i també els metges i els cirurgians, convé que tinguen un gran interès a conèixer bé, segons la seua capacitat, la manera de batejar un infant en cas de necessitat. Els podran instruir els rectors, els diaques i els catequistes. Els bisbes procuraran que en la diòcesi hi haja els mitjans apropiats per a instruir-los.

²⁰ Cf. Concili Vaticà II, Constitució sobre la Sagrada Litúrgia *Sacrosanctum Concilium*, núm. 32; Constitució pastoral de l'Església en el món de hui *Gaudium et spes*, núm. 29.

²¹ Concili Vaticà II, Decret sobre el ministeri pastoral dels bisbes *Christus Dominus*, núm. 15.

²² Concili Vaticà II, Constitució dogmàtica sobre l'Església *Lumen gentium*, núm. 26.

III. REQUISITS PER A CELEBRAR EL BAPTISME

18. L'aigua del baptisme ha de ser natural i neta, i això tant per a expressar la realitat del signe com per raó de la higiene.

19. La pila baptismal, o bé el recipient en el qual, si es creu oportú, es posa l'aigua per a fer la celebració en el presbiteri, cal que estiguen nets i decorosos.

20. Segons el clima de la regió, es prepararan les coses necessàries per a poder calfar l'aigua.

21. El sacerdot o el diaca no batejaran, excepte en cas de necessitat, més que amb aigua expressament beneïda. Quan s'ha fet la consagració de l'aigua en la Vigília pasqual, durant tot el temps pasqual esta aigua, en tant que siga possible, serà conservada i servirà per a batejar, i així apareixerà millor el nexa que hi ha entre el sagrament i el misteri pasqual.

Fora del temps pasqual, és bo beneir l'aigua per a cada celebració, per a significar més clarament, amb les paraules de la consagració, el misteri de salvació que l'Església commemora i proclama.

Si en el baptisteri hi ha una font que raja, es beneirà el raig de l'aigua.

22. El baptisme es pot fer tant per immersió, que és més adequat per a significar la participació en la mort i en la resurrecció de Crist, com per infusió.

23. En l'Església llatina, el baptisme s'administra amb estes paraules: «Jo et batege en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant».

24. En el baptisteri o en l'església, hi haurà un lloc preparat per a la celebració adequada de la paraula de Déu.

25. El baptisteri, que és el lloc on raja la font baptismal o on està la pila per a l'aigua, estarà reservat al sagrament del baptisme, i ha de ser digne, com cal que siga el lloc on els cristians tornen a nàixer de l'aigua de l'Esperit Sant. Tant si està en alguna capella de dins o de fora de l'església, com si està en alguna altra part de l'església ben visible als fidels, estarà disposat de manera que permeta que molts assistents puguen participar en la celebració. Acabat el temps pasqual, convé que el ciri pasqual quede col·locat, d'una manera digna, en el baptisteri; durant la celebració del baptisme estarà encés, per a poder encendre-hi fàcilment els ciris dels acabats de batejar.

26. Els diversos ritus del baptisme, que s'han de celebrar fora del baptisteri, es faran en els llocs de l'església que siguin adequats tant al nombre dels presents com a les diverses parts de la litúrgia baptismal. Per als ritus que se solen realitzar en el baptisteri, es podran triar, si es vol, altres llocs de l'església, quan la capella del baptisteri no siga suficient per a acollir tots els catecúmens o tots els presents.

27. Sempre que siga possible, es farà una sola celebració conjunta del baptisme el mateix dia, per a tots els nascuts recentment. Per tant, en una mateixa església i el mateix dia, no es faran dos celebracions del sagrament, excepte quan hi ha una causa justa.

28. Quant al temps del baptisme, siga d'adults, siga d'infants, es dirà més detalladament en el seu lloc corresponent. No obstant això, la celebració del sagrament ha de conservar sempre la seua índole pasqual.

29. Els rectors han d'anotar d'una manera correcta i sense tardança, en el llibre dels baptismes, els noms dels batejats, del ministre, dels pares i dels padrins, i també el lloc i el dia del baptisme.

IV. ADAPTACIONS QUE CORRESPONEN A LES CONFERÈNCIES EPISCOPALS

30. Segons la Constitució sobre la Sagrada Litúrgia (art. 63b), correspon a les conferències episcopals la preparació en els rituals particulars de l'apartat que correspon a esta part del Ritual Romà, adaptat a les necessitats peculiars de cada regió, perquè puga utilitzar-se en els països respectius, una vegada haja sigut confirmat per la Seu Apostòlica.

En concret, serà propi de la Conferència Episcopal:

1. Determinar les adaptacions a què fa referència l'article 39 de la Constitució sobre la Sagrada Litúrgia.

2. Considerar cuidadosament i prudentment allò que convé admetre oportunament a partir de les tradicions i el caràcter de cada poble, i, per tant, proposar a la Seu Apostòlica altres adaptacions que es consideren útils o necessàries per a introduir-les amb el seu consentiment.

3. Retindre o adaptar els elements dels rituals particulars, sempre que siguin compatibles amb la Constitució sobre la Sagrada Litúrgia i amb les necessitats actuals.

4. Preparar la traducció dels textos, de manera que estiga verdaderament ajustada a l'esperit de cada llengua i cultura, i afegir-hi les melodies per al cant d'aquelles parts que convinga cantar.

5. Adaptar i completar les introduccions que figuren en el Ritual Romà, a fi que els ministres entenguen i facen realitat la significació dels ritus.

6. En els llibres litúrgics que han d'editar les conferències episcopals, ordenar la matèria de la manera que es considere més útil per a l'ús pastoral.

31. Tenint en compte especialment les normes dels números 37-40 i 65 de la Constitució sobre la Sagrada Litúrgia, en els països de missió, correspon a les conferències episcopals jutjar si certs elements d'iniciació en ús en alguns pobles poden adaptar-se al ritu del baptisme cristià, i decidir si s'hi han d'incorporar.

32. Sempre que en el Ritual Romà es presente més d'una fórmula per a elegir, els rituals particulars poden afegir-ne unes altres del mateix tenor.

33. Com que el cant enriquit en gran manera la celebració del baptisme —perquè aviva la unanimitat, fomenta l'oració comunitària i, finalment, expressa l'alegria pasqual que ha de manifestar este ritu—, les conferències episcopals han de procurar estimular i ajudar els perits en música, perquè musiquen els textos litúrgics amb melodies aptes per al cant dels fidels.

V. ADAPTACIONS QUE CORRESPONEN AL MINISTRE

34. El ministre, tenint en compte les circumstàncies i altres necessitats, com també els desitjos dels fidels, pot fer ús de les diverses facultats que el ritu li concedix.

35. A més de les adaptacions ja previstes pel mateix Ritual Romà en el diàleg i en les benediccions, el ministre, tenint en compte les circumstàncies de cada cas, pot introduir algunes de les adaptacions indicades més detalladament en les notes prèvies del baptisme tant d'adults com d'infants.

LA INICIACIÓ CRISTIANA D'ADULTS

OBSERVACIONS PRÈVIES

(*Praenotanda*)

1. El ritual de la iniciació cristiana que es descriu a continuació es destina als adults que, havent sentit l'anunci del misteri de Crist i havent-los obert el cor l'Esperit Sant, busquen lliurement i conscientment el Déu viu i emprenen el camí de la fe i la conversió. Amb l'ajuda d'este ritual tindran un auxili per a la seua preparació i, en el moment oportú, rebran fructuosament els sacraments.
2. El ritual no consta només de la celebració del baptisme, la confirmació i l'eucaristia, sinó de tots aquells ritus del catecumenat, que, avalat amb la pràctica antiga de l'Església i acomodats al treball missional, és sentit com a necessari en totes les regions, i així el Concili Vaticà II va ordenar restablir-lo i adaptar-lo als costums i les necessitats de cada lloc.¹
3. A fi de poder-lo compaginar millor amb el treball de l'Església, amb les condicions dels individus, de les parròquies i de les missions, el ritual de la iniciació presenta una formulació completa o comuna, apta per a la preparació col·lectiva (cf. n.ºs. 68-239), a partir de la qual els pastors, amb una senzilla adaptació, poden elaborar la formulació individual. A més, per als casos particulars, es presenta una formulació més simple, apta per a acabar el ritu en una sola celebració (cf. n.ºs. 240-273) o en diverses (cf. n.ºs. 274-277). Finalment, hi ha una formulació més breu per als qui es troben en perill de mort (cf. n.º. 278-294).

I. ESTRUCTURA DE LA INICIACIÓ DELS ADULTS

4. La iniciació dels catecúmens es fa progressivament en la mateixa comunitat dels fidels, que, considerant juntament amb els catecúmens el valor del misteri pasqual i renovant la pròpia conversió, animen amb el seu exemple els catecúmens a obeir més generosament l'Esperit Sant.

¹ Cf. Concili Vaticà II, Constitució sobre la Sagrada Litúrgia *Sacrosanctum Concilium*, n.ºs. 64-66; Decret sobre l'activitat missionera de l'Església *Ad gentes*, n.º. 14; Decret sobre l'ofici pastoral dels bisbes en l'Església *Christus Dominus*, n.º. 14.

5. El ritual de la iniciació s'adapta al camí espiritual dels adults, que és molt variat segons la gràcia multiforme de Déu, la lliure cooperació d'ells mateixos, l'acció de l'Església i les circumstàncies de temps i lloc.

6. En este itinerari, a més dels temps d'investigació i de maduració (cf. més avall, núm. 7), hi ha «graus» o etapes, a través dels quals el catecumen avança com si anara obrint portes o pujant escalons:

a) El primer grau és el moment de la conversió inicial, quan algú vol fer-se cristià i és acceptat per l'Església com a catecumen.

b) El segon grau arriba quan, ja avançada la fe i quasi acabant el catecumenat, és admés a una preparació més intensa dels sacraments.

c) El tercer grau és quan, acabada la preparació espiritual, rep els sacraments amb els quals comença a ser cristià.

Tres són, per tant, els graus, etapes o portes que cal considerar principals o nuclears de la iniciació. Estos tres graus queden marcats per tres ritus litúrgics; el primer, el ritu d'entrada al catecumenat; el segon, l'elecció, i el tercer, la celebració dels sacraments.

7. Els graus introduïxen o preparen els temps d'instrucció i de maduració:

a) El primer temps demana un estudi per part del candidat; per part de l'Església, este temps es dedica a l'evangelització i al «precatecumenat», que acaba amb l'entrada al catecumenat.

b) El segon temps comença amb l'entrada al catecumenat i pot durar uns quants anys; es dedica a la catequesi i als ritus que l'acompanyen, i s'acaba el dia de l'elecció.

c) El tercer temps, més breu, i que normalment coincidix amb la preparació quaresmal de les solemnitats pasquals i els sacraments, es dedica a la purificació i il·luminació.

d) L'últim temps —que dura tot el temps pasqual— es dedica a la mistagògia, és a dir, a tastar l'experiència cristiana, a recollir els fruits de l'Esperit i a enfortir els lligams amb la comunitat dels fidels.

Quatre són, per tant, els temps que es van succeint: el «precatecumenat», que es distingix per la primera evangelització; el «catecumenat», destinat a la catequització íntegra; la «purificació i il·luminació», per a obtenir una preparació espiritual més intensa, i la «mistagògia», marcada per la nova experiència dels sacraments i de la comunitat.

8. A més d'això, tenint en compte que la iniciació cristiana no és res més que la primera participació sacramental de la mort i la resurrecció de Crist i també que el

temps de la purificació i de la il·luminació normalment coincidix amb la Quaresma² i la mistagògia amb el temps pasqual, és natural que tota la iniciació tinga molt marcat el caràcter pasqual.

Per tot això, cal que la Quaresma recobre tota la seua força de preparació dels elegits i que la Vigília pasqual es tinga com el moment propi dels sacraments de la iniciació.³ No obstant això, no es prohibix que se celebren estos sacraments en un altre temps, per raó de la necessitat pastoral.

A. L'evangelització i el «precatecumenat»

9. Encara que el ritual de la iniciació comença amb l'admissió al catecumenat, el temps precedent o «precatecumenat» és molt important, i normalment no s'ha d'ometre. En eixe temps es fa l'evangelització per mitjà de la qual s'anuncia amb confiança i decisió el Déu viu i aquell que ell va enviar per a la salvació de tots, Jesucrist, a fi que els no cristians, amb el cor obert per la gràcia de l'Esperit Sant, creguen i es convertisquen lliurement al Senyor i s'unisquen sincerament al qui és el camí, la veritat i la vida, al qui ompli tots els seus anhels espirituals i, encara més, els supera infinitament.⁴

10. De l'evangelització, feta amb l'auxili de Déu, naixen la fe i la conversió inicial, amb les quals cadascú sent que s'aparta del pecat i que s'inclina al misteri de l'amor de Déu. A esta evangelització es dedica tot el temps del «precatecumenat», a fi que vaja madurant la voluntat sincera de seguir Crist i de demanar el baptisme.

11. Durant este temps, els catequistes, els diaques, els preveres i fins i tot els laics han de presentar als candidats una explicació adequada de l'evangeli. Cal ajudar-los atentament a fi que, amb una intenció més clara i pura, cooperen amb la gràcia divina i, a més, es facen més fàcils les reunions dels candidats amb les famílies i les comunitats cristianes.

12. Correspon a les conferències episcopals, a més de l'evangelització pròpia d'este període, determinar, si es dona el cas i segons les circumstàncies de la regió, la manera de rebre per primera vegada els qui podríem anomenar «simpatitzants», o siga, aquells que, si bé encara no creuen totalment, demostren, en canvi, una certa propensió a conèixer la fe cristiana:

1. Esta rebuda, que s'ha de fer lliurement i sense cap ritu, manifesta la seua recta intenció, però no encara la fe.

2. S'ha d'adaptar a les condicions i circumstàncies de cada lloc. A uns candidats, se'ls ha de mostrar l'esperit cristià que volen conèixer i experimentar; a uns altres, el

² Cf. Concili Vaticà II, Constitució sobre la Sagrada Litúrgia *Sacrosanctum Concilium*, núm. 109.

³ Queda derogat el canón 790 C.I.C.

⁴ Cf. Concili Vaticà II, Decret sobre l'activitat missionera de l'Església *Ad gentes*, núm. 13.

catecumenat dels quals ha de diferir-se per alguna raó, convindrà rebre'ls amb un primer acte extern d'ells mateixos o de la comunitat.

3. La rebuda s'ha de fer en alguna reunió de la comunitat local, amb prou de temps per a entaular el diàleg i afavorir l'amistat. El «simpatitzant», presentat per algun dels seus amics, serà saludat espontàniament i rebut pel prevere o algun altre membre de la comunitat digne i preparat.

13. Durant el temps del «precatecumenat» caldrà que els pastors ajuden els «simpatitzants» amb fórmules adequades d'oració.

B. El catecumenat

14. El ritu d'entrada al catecumenat és de la màxima importància, perquè llavors els candidats es presenten per primera vegada i manifesten a l'Església la seua voluntat, i l'Església, complint el seu deure apostòlic, admet aquells que volen ser membres seus. Déu els dona la seua gràcia quan, en esta celebració, es fa patent el seu desig, que rep l'acceptació i la primera consagració per part de l'Església.

15. Per a fer este pas es demana dels candidats que tinguen els fonaments inicials de la vida espiritual i de la doctrina cristiana,⁵ és a dir, la primera fe concebuda durant el temps del «precatecumenat», la conversió inicial, la voluntat de canviar de vida i de començar el tracte amb Déu en Crist i, en conseqüència, el primer sentit de penitència i la pràctica inicial de pregar i invocar Déu, així com també la primera experiència de comunitat i esperit cristià.

16. Correspon als pastors fer un juí, ajudats pels «garants» (cf. més avant, núm. 42), els catequistes i els diaques, sobre els indicis externs d'estes disposicions.⁶ A més, han d'estar atents, tenint en compte l'eficàcia dels sagraments ja vàlidament rebuts (cf. observacions generals sobre la iniciació cristiana, núm. 4), que ningú, ja batejat, per qualsevol causa que siga, no intente ser de nou batejat.

17. Després de la celebració del ritu, s'han d'inscriure oportunament, en un llibre destinat específicament a això, els noms dels catecúmens, amb la menció del ministre i dels garants i del dia i el lloc de l'admissió.

18. Des d'eixe moment els catecúmens, que la mare Església abraça com a fills seus amb amor i sol·licitud i que, units a ella, ja pertanyen a la casa de Crist,⁷ són alimentats per

⁵ Cf. Concili Vaticà II, Decret sobre l'activitat missionera de l'Església *Ad gentes*, núm. 14.

⁶ *Ibidem* núm. 13.

⁷ Cf. Concili Vaticà II, Constitució sobre l'Església *Lumen gentium*, núm. 14; Decret sobre l'activitat missionera de l'Església *Ad gentes*, núm. 14.

ella amb la paraula de Déu i ajudats amb la seua acció litúrgica. Ells han de posar tot l'interés a participar en la litúrgia de la paraula i a rebre benediccions i sacramentals. Quan es casen, ja siguen dos catecúmens entre ells o un catecumen amb una persona no batejada, cal usar un ritu apropiat.⁸ Finalment, si moren durant el catecumenat, se'ls fan les exèquies cristianes.

19. El catecumenat és un temps llarg, en el qual els candidats reben una instrucció pastoral i s'exerciten en una forma de vida apropiada,⁹ gràcies a les quals les disposicions espirituals manifestades en el moment de l'ingrés arriben a madurar. Això s'obté de quatre maneres:

1. Amb una catequesi adequada, donada pels preveres, els diaques, els catequistes i altres laics, de manera gradual i completa, que seguisca bé l'any litúrgic i es base en les celebracions de la paraula. Tot això els durà no solament a un coneixement convenient dels dogmes i els preceptes, sinó també al coneixement íntim del misteri de la salvació, que desitgen que arribe a la seua pròpia vida.

2. Vivint amb naturalitat la vida cristiana, ajudats amb l'exemple i la cooperació dels seus garants i padrins, més encara, dels fidels de tota la comunitat, s'acostumen a pregar a Déu amb més facilitat, a donar testimoni de la fe, a esperar contínuament el retorn de Crist, a seguir en les seues obres les inspiracions del cel i a exercitar la caritat cap al proïsme fins a la negació d'ells mateixos. Així instruits, «els neoconvertos emprenen un camí espiritual a través del qual, participant ja per la fe en el misteri de la mort i de la resurrecció, passen de l'home vell a l'home nou perfecte en Crist. Este pas, que comporta un canvi progressiu dels sentiments i dels costums, s'ha de manifestar i desenrotllar a poc a poc en les seues conseqüències socials durant el catecumenat. Atés que el Senyor, objecte de la fe, és signe de contradicció, l'home convertit experimenta no poques vegades ruptures i separacions, però també la joia que Déu dona sense mesura».¹⁰

3. La mare Església els ajuda en el seu camí amb ritus litúrgics apropiats, mitjançant els quals va purificant les seues ànimes i són sostinguts per la benedicció divina. Cal programar oportunament celebracions de la paraula dirigides especialment a ells; és més, ells mateixos ja poden assistir a la litúrgia de la paraula amb els fidels, a fi de preparar-se millor per a la futura participació en l'eucaristia. No obstant això, i d'acord amb la tradició cristiana, quan assistixen a la reunió dels fidels, convé que abans de començar la celebració eucarística, si no sorgix alguna dificultat imprevista, siguen acomiadats amablement: cal que esperen al baptisme, pel qual, agregats al poble sacerdotal, seran admesos a participar en el nou culte de Crist.

⁸ Ritual del matrimoni, núms. 152-178.

⁹ Cf. Concili Vaticà II, Decret sobre l'activitat missionera de l'Església *Ad gentes*, núm. 14.

¹⁰ Cf. *ibídem*, núm. 13.

4. Com que la vida de l'Església és apostòlica, els catecúmens també han d'aprendre a col·laborar activament en l'evangelització i edificació de l'Església amb el testimoni de la vida i la professió de la fe.¹¹

20. El temps dedicat al catecumenat depèn, en primer lloc, de la gràcia de Déu; però també de diverses circumstàncies, per exemple, del programa del mateix catecumenat, del nombre de catequistes, diaques i preveres, de la cooperació de cada un dels catecúmens, de les facilitats per arribar al lloc del catecumenat i de les possibilitats de residir-hi, com també de l'ajuda de la comunitat local. Per això no es pot determinar res *a priori*. El bisbe haurà de determinar el temps i haurà de regular l'organització del catecumenat. Oportunament, les conferències episcopals, tenint presents les circumstàncies dels pobles i les regions,¹² donaran normes més concretes.

C. El temps de purificació i il·luminació

21. El temps de purificació i il·luminació dels catecúmens coincideix tradicionalment amb la Quaresma, perquè la Quaresma, tant en la litúrgia com en la catequesi litúrgica, renova, amb el record o la preparació del baptisme i per la penitència,¹³ la comunitat dels fidels, juntament amb els catecúmens, i els disposa a celebrar el misteri pasqual, que els sacraments de la iniciació apliquen a cada u.¹⁴

22. Amb el segon grau de la iniciació, comença el temps de purificació i il·luminació, dedicat a una preparació més intensa del cor i de l'esperit. En este moment l'Església fa l'«elecció» o selecció dels catecúmens idonis per la seua disposició, a fi que en la celebració següent participen dels sacraments de la iniciació. Eixe fet, dit «elecció» perquè l'admissió feta per l'Església es fonamenta en l'elecció de Déu, en nom del qual actua l'Església, també es diu «inscripció dels noms», ja que els candidats inscriuen els seus noms en el llibre dels elegits, com a penyora de fidelitat.

23. Abans de celebrar l'«elecció», és necessària, per part dels catecúmens, la conversió de pensament i de costums, un coneixement suficient de la doctrina cristiana i un sentit de la fe i la caritat; a més, s'ha de fer una deliberació sobre la seua idoneïtat. Després, en la mateixa celebració del ritu, hi ha d'haver la manifestació de la seua voluntat i la sentència del bisbe o del seu delegat davant de la comunitat. Així es comprén que l'elecció, revestida de tanta solemnitat, és com l'eix de tot el catecumenat.

¹¹ *Ibidem*, núm. 14.

¹² Cf. Concili Vaticà II, Constitució sobre la Sagrada Litúrgia *Sacrosanctum Concilium*, núm. 64.

¹³ *Ibidem*, núm. 109.

¹⁴ Cf. Concili Vaticà II, Decret sobre l'activitat missionera de l'Església *Ad gentes*, núm. 14.

24. Des del dia de l'«elecció» i l'admissió, els catecúmens s'anomenen «elegits». També es diuen «competents», ja que tots junts demanen o postulen rebre els sagraments de Crist i el do de l'Esperit Sant. També s'anomenen «els qui han de ser il·luminats», ja que el mateix baptisme es diu «il·luminació» i per ell els neòfits reben la llum de la fe. Actualment, encara podem usar altres expressions que, segons la diversitat de països i cultures, s'adapten millor a la comprensió general i a la idiosincràsia de les llengües.

25. En este període, la preparació intensiva de la persona, més encaminada al recolliment espiritual que a la instrucció catequètica, pretén purificar els cors i els enteniments per mitjà de l'examen de consciència i de la penitència, i il·luminar-los amb un coneixement més profund de Crist Salvador. És això el que es fa amb els diversos ritus, sobretot amb els escritinis i els lliuraments.

1. Els «escrutinis» se celebren solemnement els diumenges i s'adrecen als dos fins mencionats, això és, a posar de manifest la part dèbil, malalta i roïna en els cors dels elegits, per tal de curar-la, i la part bona, positiva i santa, per tal de confirmar-la, ja que els escritinis són per a deslliurar del pecat i del diable i per a enfortir en Crist, que és el camí, la veritat i la vida dels elegits.

2. Els «lliuraments», amb els quals l'Església entrega als elegits els antics documents de la fe i de l'oració, és a dir, el símbol i el parenostre, servixen per a la seua il·luminació. Amb el símbol, que recorda les meravelles que Déu ha obrat per a la salvació dels hòmens, el goig de la fe entra pels ulls. Amb el parenostre, reconeixen en ells el nou esperit de fills, amb el qual invocaran Déu com a Pare, principalment al prendre part en l'assemblea eucarística.

26. Per a la preparació immediata dels sagraments:

1. Caldrà animar els elegits a abstindre's, en la mesura que els siga possible, de fer les faenes habituals el Dissabte Sant, que eixe dia dediquen un temps a l'oració i al recés espiritual i que, segons les seues possibilitats, s'esforcen a guardar dejuni.¹⁵

2. Aquell mateix dia, si es fa algun acte amb els elegits, es poden practicar diversos ritus de preparació immediata, com per exemple el lliurament del símbol, l'«Efatà», l'elecció d'un nom cristià i, si és oportú, la unció amb l'oli dels catecúmens.

D. Els sagraments de la iniciació

27. Estos sagraments —el baptisme, la confirmació i l'eucaristia— constituïxen l'últim grau a què arriben els elegits; rebut així el perdó dels pecats, entren a formar part del poble de Déu, reben l'adopció de fills de Déu, són introduïts per l'Esperit Sant en la

¹⁵ Cf. Concili Vaticà II, Constitució sobre la Sagrada Litúrgia *Sacrosanctum Concilium*, núm. 110.

plenitud promesa i, amb el sacrifici i el convit de l'eucaristia, comencen a tastar el regne de Déu.

a) La celebració del baptisme d'adults

28. La celebració del baptisme es prepara amb la benedicció de l'aigua i la professió de fe, íntimament relacionada amb el ritu de l'aigua, i culmina amb el bany de l'aigua i la invocació de la Santíssima Trinitat.

29. Per mitjà de la benedicció de l'aigua —amb la qual s'invoca per primera vegada la Santíssima Trinitat i recordem el disseny salvífic del misteri pasqual i la raó de triar l'aigua per a representar-lo sacramentalment—, l'aigua rep un significat religiós i s'il·lumina davant de tot el món el misteri de Déu que hem començat.

30. Amb els ritus de la renúncia i la professió de fe, el mateix misteri pasqual commemorat amb la benedicció de l'aigua i evocat breument pel celebrant en les paraules del baptisme, és confessat per la fe activa dels qui seran batejats. Perquè els adults no se salven si no és creient, per voluntat pròpia, en el do de Déu que desitgen rebre. Esta fe, el sagrament de la qual han rebut, no només pertany a l'Església, sinó que també els és pròpia, i es confia que en ells serà activa. Quan són batejats, si no han rebut el sagrament d'una manera purament passiva, establixen voluntàriament una aliança amb Crist, renunciant als errors i unint-se al Déu verdader.

31. A continuació, després d'haver confessat amb fe viva el misteri pasqual de Crist, els qui es presenten reben este misteri expressat amb l'ablució de l'aigua i, una vegada han confessat la fe en la Santíssima Trinitat, esta mateixa Trinitat, invocada pel celebrant, actua, posant els seus elegits entre els fills d'adopció i agregant-los al seu poble.

32. L'ablució de l'aigua, per tal com significa la participació mística en la mort i la resurrecció de Crist, amb la qual els creients, en nom d'ell, moren al pecat i ressusciten per a la vida eterna, és el moment culminant de la celebració del baptisme. Per això caldrà triar el ritu de la immersió o el de la infusió, segons que siga més convenient en cada cas. Així, d'acord amb les diverses tradicions i circumstàncies, s'entendrà millor que aquella ablució no és un simple ritu de purificació, sinó el sagrament de la unió amb Crist.

33. La unció del crisma després del baptisme significa el sacerdoci reial dels batejats i la seua adscripció al poble de Déu. El vestit blanc és el símbol de la nova dignitat. I el ciri encés manifesta la seua vocació de caminar tal com correspon als fills de la llum.

b) La celebració de la confirmació d'adults

34. Segons una pràctica molt antiga observada per la mateixa litúrgia romana, l'adult no ha de ser batejat si no rep la confirmació immediatament després del baptisme, mentres una raó greu no s'hi oposi (cf. núm. 44). Amb esta connexió es vol significar la unitat del misteri pasqual, la relació entre la missió del Fill i l'efusió de l'Esperit Sant i l'íntim enllaç dels sacraments, amb els quals les dos persones divines, juntament amb el Pare, venen als batejats.

35. Per tant, després dels ritus complementaris del baptisme, omesa la unció de després del baptisme (núm. 224), s'administra la confirmació.

c) Primera participació dels neòfits en l'eucaristia

36. Finalment, se celebra l'eucaristia, en la qual, per primera vegada este dia i amb ple dret, els neòfits prenen part i troben el coronament de la seua iniciació. En esta celebració, els mateixos neòfits, elevats ja a la dignitat del sacerdoti reial, tenen una participació activa i, en la mesura que siga possible, actuaran en l'oració dels fidels i en el ritu de dur les ofrenes a l'altar. Participen amb tota la comunitat en l'acció del sacrifici i reciten el parenostre, amb el qual posen de manifest l'esperit de fills d'adopció que han rebut amb el baptisme. Finalment, amb la comunió del cos entregat i de la sang escampada, confirmen els dons rebuts i tasten els de l'eternitat.

E. El temps de la mistagògia

37. Completat este últim grau, la comunitat, juntament amb els neòfits, per mitjà de la meditació de l'evangeli, de la participació de l'eucaristia i per l'exercici de la caritat, avança en la percepció més profunda del misteri pasqual i el manifesta més i millor en la seua pròpia vida. Este és l'últim temps de la iniciació, és a dir, el temps de la mistagògia dels neòfits.

38. La comprensió més plena i fructuosa dels misteris s'adquirix amb la renovació de les explicacions i, sobretot, amb l'experiència dels sacraments rebuts. Perquè els neòfits han passat per una renovació espiritual, han tastat íntimament la bondat de la paraula de Déu, han rebut la comunicació de l'Esperit Sant i han experimentat la benignitat del Senyor. D'eixa experiència, pròpia del cristià i augmentada amb el transcurs de la vida, adquirixen un nou sentit de la fe, de l'Església i del món.

39. La nova participació en els sacraments, així com il·lumina per a entendre les sagrades Escripures, augmenta igualment el coneixement dels hòmens, i això deriva en experiència de comunitat, que fa més fàcil i profitós als neòfits el tracte amb els altres

fidels. Per això el temps de la mistagògia té una gran importància perquè els neòfits, ajudats pels padrins, establisquen relacions més íntimes amb els fidels i els aporten una nova visió de les coses i un nou impuls.

40. Les característiques i la força pròpia d'esta etapa venen d'esta experiència personal i nova dels sacraments i de la comunitat. Per això són el lloc principal de la mistagògia les anomenades «misses per als neòfits», o les misses dels diumenges del temps pasqual, en què, a més de la comunitat reunida i de la participació dels misteris, els neòfits troben, sobretot en l'any A del leccionari, les lectures que els són més adequades. Per això, a aquelles misses ha de ser convidada tota la comunitat local juntament amb els neòfits i els seus padrins, i s'hi podran utilitzar aquells textos inclús quan la iniciació se celebri fora del temps propi.

II. MINISTERIS I OFICIS

41. A més del que s'indica en les observacions generals (núm. 7), el poble de Déu, representat per l'Església local, ha d'entendre sempre —i ho ha de manifestar— que la iniciació dels adults és cosa seua i faena de tots els batejats.¹⁶ Per tant, en compliment de la seua vocació apostòlica, s'ha de mostrar ben preparat i disposat a donar ajuda als qui busquen a Crist. En les diverses circumstàncies de la vida diària, tant com en l'apostolat, és càrrega inherent a tot deixeble de Crist disseminar la fe en la part que li correspon.¹⁷ Per això, haurà d'ajudar els candidats i els catecúmens durant tot el curs de la iniciació: en el precatumenat, en el catecumenat i en el temps de la mistagògia. Però, especialment:

1. En el període de l'evangelització i el precatumenat, els fidels recordaran que l'apostolat de l'Església i de tots els seus membres s'encamina, sobretot, a manifestar al món l'anunci de Crist amb paraules i fets i a comunicar-li la seua gràcia.¹⁸ Això vol dir que hauran de mostrar-se inclinats a obrir l'esperit de la comunitat cristiana, a acollir els candidats en les seues famílies, a dialogar personalment amb ells i a admetre'ls en algun grup de la comunitat.

2. Segons les circumstàncies, assistiran activament a les celebracions del catecumenat, intervenint en les respostes, l'oració, el cant i les aclamacions.

3. El dia de l'elecció, i ja que es tracta d'un increment de la mateixa comunitat, procuraran donar un testimoni just i prudent sobre els catecúmens.

4. Durant la Quaresma, és a dir, durant el temps de la purificació i la il·luminació, assistiran assíduament als ritus dels escrutinis i dels lliuraments i donaran als

¹⁶ Cf. Concili Vaticà II, Decret sobre l'activitat missionera de l'Església *Ad gentes*, núm. 14.

¹⁷ Cf. Concili Vaticà II, Constitució sobre l'Església *Lumen gentium*, núm. 17.

¹⁸ Cf. Concili Vaticà II, Decret sobre l'apostolat dels laics *Apostolicam actuositatem*, núm. 6.

catecúmens l'exemple de la seua pròpia renovació en l'esperit de penitència, de fe i de caritat. En la Vigília pasqual renovaran de tot cor les promeses del baptisme.

5. En temps de la mistagògia participaran en les misses per als neòfits, els atendran amb caritat i els ajudaran a trobar-se a gust en la comunitat dels batejats.

42. El candidat que demana ser admés entre els catecúmens anirà acompanyat d'un garant, home o dona, que el conega, l'ajude i done un testimoni sobre els seus costums, fe i voluntat. Es pot donar el cas que este garant no siga la mateixa persona que exercirà l'ofici de padrí en les etapes de la purificació i la il·luminació i en la mistagògia. Llavors un altre haurà de substituir-lo en esta funció.

43. El padrí,¹⁹ proposat pel catecumen per raó del bon exemple, les qualitats i l'amistat, delegat per la comunitat cristiana local i aprovat pel sacerdot, acompanya el candidat el dia de l'elecció, en la celebració dels sagraments i durant l'etapa mistagògica. Li pertoca mostrar familiarment al catecumen l'ús de l'evangeli en la vida individual i social. L'ajudarà en els dubtes i les inquietuds, li donarà testimoni i vetlarà pel desenrotllament de la seua vida baptismal. Elegit des d'abans de l'«elecció», exercix públicament el seu ofici a partir del dia de l'«elecció», quan dona testimoni del catecumen davant de la comunitat, i este ofici continua tenint vigència quan el neòfit, després de rebre els sagraments, necessita ajuda per a mantindre's fidel a les promeses baptismals.

44. Correspon al bisbe²⁰ establir, dirigir i fomentar, personalment o per mitjà d'un delegat, la institució dels catecúmens, com també admetre els candidats a l'elecció i als sagraments. És desitjable que, tant com siga possible, presidint la litúrgia quaresmal, celebre ell mateix el ritu de l'elecció i els sagraments de la iniciació durant la Vigília pasqual, almenys quan es tracta dels qui ja han fet els catorze anys. Finalment, d'acord amb el seu zel pastoral, el bisbe confiarà en catequistes realment dignes i ben preparats la missió de celebrar els exorcismes menors.²¹

45. Correspon als preveres, a més del ministeri habitual que exercixen en qualsevol celebració del baptisme, la confirmació i l'eucaristia,²² ocupar-se de la cura pastoral i personal dels catecúmens;²³ auxiliar, especialment als qui es veguen abatuts per dubtes i afliccions, amb la catequesi adequada, amb l'ajuda dels diaques i dels catequistes; aprovar l'elecció dels padrins i escoltar-los i ajudar-los gustosament, i, finalment, vetlar de manera diligent perquè se seguisquen perfectament els ritus aptes en el curs de tot el ritual de la iniciació (cf. més avall, núm. 67).

¹⁹ Cf. «Observacions generals», núm. 8.

²⁰ Cf. *ibid.*, núm. 12.

²¹ Se suprimeix en este cas el cànon 1153 CIC.

²² Cf. «Observacions generals», núms. 13-15.

²³ Cf. Concili Vaticà II, Decret sobre el ministeri i la vida dels preveres *Presbyterorum ordinis*, núm. 6.

46. El prevere que bateja un adult o un infant en l'edat de la catequesi, en absència del bisbe, administrará també la confirmació, llevat que calga ajornar l'administració d'este sagrament (cf. núm. 56).²⁴

Quan els confirmands són molt nombrosos, el ministre de la confirmació es podrà associar alguns preveres per a administrar el sagrament.

Cal que estos preveres:

a) tinguen algun càrrec o ofici especial en la diòcesi, és a dir, que siguen vicaris generals, vicaris o delegats episcopals, vicaris de zona o regionals, o bé que, amb mandat de l'ordinari, siguen equiparats a estos per ofici;

b) alternativament, que siguen rectors dels llocs en els quals és administrada la confirmació, rectors dels llocs als quals pertanyen els confirmands o bé preveres que han intervingut activament en la preparació catequètica dels confirmands.²⁵

47. Els diaques, si n'hi ha, hauran de prestar la seua ajuda. Si la Conferència Episcopal considera oportú instituir diaques permanents, haurà de procurar que el seu nombre siga l'adequat per a atendre, en tots els llocs en què les necessitats pastorals ho reclamen, els diferents graus, etapes i exercicis del catecumenat.²⁶

48. Els catequistes, l'ofici dels quals és important per al progrés del catecumenat i l'augment de la comunitat, tindran, sempre que siga possible, una participació activa en els ritus. Quan ensenyen, procuraran que la seua doctrina estiga amerada d'esperit evangèlic, que s'acomode als símbols litúrgics i al curs de l'any, que siga adequada per als catecúmens i enriquida, tant com siga possible, amb les tradicions locals. Més encara, delegats pel bisbe, poden impartir els exorcismes menors (cf. més amunt, núm. 44) i les benediccions,²⁷ de les quals es tracta en els núms. 113-124 del ritual.

III. EL TEMPS I EL LLOC DE LA INICIACIÓ

49. Els pastors utilitzaran el ritual de la iniciació de tal manera que els sagraments se celebren durant la Vigília pasqual i l'elecció es faça el primer diumenge de Quaresma. Els altres ritus es distribuiran d'acord amb la disposició esmentada més amunt (núms. 6-8, 14-40). Ara bé, si ho demanen necessitats més greus d'orde pastoral, el curs de tota la iniciació es podrà disposar d'una altra manera, tal com és puntualitzarà més avall (núms. 58-62).

²⁴ Cf. *Ritual de la confirmació*, «Observacions prèvies», núm. 7b.

²⁵ Cf. *ibid.*, núm. 8.

²⁶ Cf. Concili Vaticà II, Constitució sobre l'Església *Lumen gentium*, núm. 26; Decret sobre l'activitat missionera de l'Església *Ad gentes*, núm. 16.

²⁷ Cf. Concili Vaticà II, Constitució sobre la Sagrada Litúrgia *Sacrosanctum Concilium*, núm. 79.

A. El temps legítim o acostumat

50. Pel que fa al temps de la celebració dels ritus d'entrada al catecumenat, cal advertir:

1. No ha de ser prematur: s'haurà d'esperar fins que els candidats, segons la seua disposició i condició, disposen del temps necessari per a concebre la fe inicial i mostrar els primers indicis de conversió (cf. més amunt, núm. 20).

2. Allà on el nombre de candidats siga habitualment major, s'haurà d'esperar fins que es forme un grup suficient per a la catequesi i els ritus litúrgics.

3. S'establiran dos o, si cal, tres dies a l'any —o, també, el temps més convenient— en els quals normalment es duguen a terme els ritus.

51. El ritu de l'«elecció» o de la «inscripció del nom» es farà, en principi, el primer diumenge de Quaresma. Si es considera oportú, es podrà anticipar un poc o celebrar-lo entre setmana.

52. Els «escrutinis» tindran lloc els diumenges tercer, quart i quint de Quaresma, però, si cal, també serà possible celebrar-los en altres diumenges de Quaresma o també els dies d'entre setmana més convenients. S'han de celebrar tres «escrutinis», però, si hi ha impediments greus, el bisbe podrà dispensar d'un o —en circumstàncies especials— de dos. Si falta temps, avançaran l'elecció i el primer escrutini. En este cas, el «temps de la purificació i il·luminació» no haurà de durar més de huit setmanes.

53. Des de l'antiguitat, els «lliuraments» es fan després dels escrutinis i formen part del mateix temps de la purificació i la il·luminació. Se celebraran, per tant, durant la setmana. El símbol s'entrega en la setmana posterior al primer escrutini; el parenostre, després del tercer. Però, d'acord amb l'interés pastoral, per tal de fer més rica la litúrgia del temps del catecumenat, la celebració dels lliuraments es podrà traslladar al catecumenat mateix, a manera de «ritu de transició» (cf. núms. 125-126).

54. El Dissabte Sant, quan els elegits descansen del treball (cf. més amunt, núm. 26) i es dediquen a la meditació, es poden fer diversos ritus immediatament preparatoris: el lliurament del símbol, el ritu de l'«Efatà», l'elecció del nom cristià i fins la unció amb l'oli dels catecúmens (cf. núms. 193-207).

55. Els sacraments de la iniciació dels adults se celebraran dins de la mateixa Vigília pasqual (cf. núms. 8 i 49). Però, si hi ha molts catecúmens, s'administraran els sacraments a la majoria eixa mateixa nit, i als altres els donaran els sacraments de renovació durant els dies de l'octava de Pasqua, siga en les esglésies principals, siga en llocs de culte secundaris. En este cas, s'utilitzarà la missa pròpia del dia o la missa del ritual de la iniciació cristiana i es llegiran les lectures de la Vigília pasqual.

56. En alguns casos, l'administració de la confirmació es podrà deixar per al final de l'etapa mistagògica; per exemple, per al Diumenge de Pentecosta (cf. núm. 237).

57. A partir del primer diumenge de Pasqua, se celebraran cada diumenge les anomenades «misses per als neòfits», a les quals seran convidats amb insistència tant la comunitat com els noubatejats amb els padrins (cf. més amunt, núm. 40).

B. Fora del temps

58. Encara que ordinàriament caldrà disposar el ritu de la iniciació de manera que els sagraments se celebren durant la Vigília pasqual, davant de circumstàncies especials i per necessitats d'orde pastoral es permet que el ritu de l'elecció i el de l'etapa de la purificació i la il·luminació se celebren fora de la Quaresma i els sagraments fora de la vigília o del dia de Pasqua. En circumstàncies ordinàries, i només per necessitats pastorals greus —per exemple, quan són molts els qui han de ser batejats—, es podrà fixar, a més del curs d'iniciació de la Quaresma que es fa com de costum, un altre temps —sobretot el de Pasqua— per a celebrar els sagraments de la iniciació. En estos casos, es modificaran els punts d'inserció dins de l'any litúrgic, però tota l'estructura del ritu, amb els intervals convenients, es mantindrà com sempre. Caldrà fer les acomodacions tal com seguix.

59. Tant com siga possible, els sagraments de la iniciació se celebraran el diumenge, seguint, segons s'estime oportú, la missa del dia o la missa ritual pròpia.

60. El ritu d'institució dels catecúmens tindrà lloc en temps convenient, tal com s'ha dit en el núm. 50.

61. L'«elecció» se celebrarà unes sis setmanes abans dels sagraments de la iniciació, de tal manera que hi haja temps per als escrutinis i els lliuraments. Caldrà evitar que la celebració de l'elecció caiga en una solemnitat de l'any litúrgic. Per al ritu, s'usaran les lectures corresponents del ritual. El formulari de la missa serà el del dia o el de la missa ritual.

62. Els «escrutinis» no se celebraran en les solemnitats, sinó els diumenges o també els dies d'entre setmana, guardant els intervals de temps acostumats. Les lectures seran les que indica el ritual. El formulari de la missa serà el del dia o el de la missa ritual (cf. més avall, núm. 374 bis).

C. Els llocs de la iniciació

63. Els ritus s'han de fer en llocs adequats, tal com indica el ritual. Caldrà tindre en compte les necessitats especials que s'originen en els centres de culte secundaris dels països de missió.

IV. ADAPTACIONS QUE LES CONFERÈNCIES EPISCOPALS PODEN FER EN ESTE RITUAL ROMÀ

64. A més de les previstes en les observacions generals (núms. 30-33), el ritual de la iniciació dels adults admet altres adaptacions a juí de les conferències episcopals.

65. Les conferències episcopals podran:

1. Establir abans del catecumenat, allà on siga convenient, alguna manera de rebre els «simpatitzants» (cf. més amunt, núm. 12).

2. Introduir un primer exorcisme i una primera renúncia en el ritu d'entrada al catecumenat (núms. 79 i 80) en aquells llocs on tenen vigència els cultes pagans.

3. Decidir la conveniència que el gest de senyar el front es faci sense arribar a tocar-lo en aquells llocs on el contacte no es considere oportú (núm. 83).

4. Determinar que en el ritual d'entrada al catecumenat s'imposen nous noms als candidats (núm. 88) allà on les religions no cristianes l'imposen també immediatament després de l'ingrés.

5. Admetre en el mateix ritual (núm. 89), d'acord amb els costums locals, uns ritus auxiliars per a significar l'entrada a la comunitat.

6. En el temps del catecumenat, a més dels ritus habituals (núms. 106-124), establir ritus de «transició», com ara els lliuraments que es poden avançar (núms. 125-126), el ritu de l'«Efatà», la donació del símbol o també la unció amb l'oli dels catecúmens (núms. 127-129).

7. Decidir l'omissió de la unció dels catecúmens (núm. 218), que es trasllade entre els ritus immediatament preparatoris (núms. 206-207) o que s'aplique durant el temps del catecumenat com a «ritu de transició» (núms. 127-132).

8. Proposar fórmules més breus o més extenses de renúncia (cf. núms. 217 i 80).

V. COMPETÈNCIES DEL BISBE

66. És competència del bisbe, dins de la seua diòcesi:

1. Establir la institució del catecumenat i decidir les normes oportunes per a cada necessitat (cf. núm. 44).
2. Determinar, segons les circumstàncies, si es pot celebrar —i quan— fora del temps propi el ritu de la iniciació (cf. núm. 58).
3. Dispensar d'un escrutini per impediments greus, o de dos, en circumstàncies extraordinàries (cf. núm. 240).
4. Permetre l'ús parcial o total del ritual abreujat (cf. núm. 240).
5. Confiar als catequistes que siguen prou dignes i tinguen prou preparació la missió de realitzar els exorcismes i les benediccions (cf. nùms. 44 i 47).
6. Presidir el ritu de l'«elecció» i ratificar, personalment o per mitjà d'un delegat, l'admissió dels elegits (cf. núm. 44).

VI. ADAPTACIONS QUE CORRESPONEN AL MINISTRE

67. El celebrant podrà fer ús plenament i de manera intel·ligent de la llibertat que li concedixen tant les observacions generals (núm. 34) com les rúbriques del ritual. En molts llocs, expressament, no es determina la manera de pregar o d'actuar o bé s'oferixen dos solucions, per tal que el celebrant pugui acomodar el ritu a la condició dels candidats i dels assistents, segons el seu prudent juí personal. Es concedix la màxima llibertat en les monicions i en les súpriques, les quals, segons les circumstàncies, sempre podrà abreujar o canviar o també enriquir amb intencions, a fi que responguen a la condició especial tant dels candidats (per exemple, a l'alegria o al disgust que el fet ocasione en la família d'algun d'ells) com dels altres assistents (per exemple, a l'alegria o al disgust comuns de la parròquia o de la ciutat).

També el celebrant haurà de modificar el text canviant el nombre o el gènere, segons corresponga en cada cas.

CAPÍTOL I

RITUAL DEL CATECUMENAT DISTRIBUÏT EN DIVERSOS GRAUS

PRIMER GRAU:

RITU D'ENTRADA AL CATECUMENAT

68. El ritu amb què els qui es volen fer cristians entren a formar part dels catecúmens se celebra quan, després d'haver rebut el primer anunci del Déu viu, arriben a tindre ja una fe inicial en Crist Salvador. Això fa pressuposar acabada la primera «evangelització», un inici de conversió i de fe, un sentit d'Església, un tracte o diàleg previ amb algun sacerdot o amb alguns membres de la comunitat i una preparació per a este ritu litúrgic.

69. Abans d'admetre els candidats entre els catecúmens, cosa que es farà en dies determinats durant l'any, segons les condicions locals, esperaran un temps convenient i necessari en els diversos casos, per tal d'investigar els motius de la conversió i purificar-los si cal.

70. És de desitjar que tota la comunitat cristiana, o almenys una part, formada pels amics, els parents, els catequistes i els sacerdots, participe activament en la cerimònia.

71. Cal que hi haja també «garants» que presenten ara a l'Església els candidats introduïts per ells.

72. El ritu, que consta de l'entrada dels candidats, la litúrgia de la paraula i el comiat, pot anar seguit de l'eucaristia.

RITU D'INTRODUCCIÓ

73. *Els candidats, juntament amb els garants i el grup dels fidels, es reunixen fora del llindar de l'església, o bé en l'atri o l'entrada. També ho poden fer en un lloc convenient de l'església o bé, finalment, segons les circumstàncies, en un altre lloc adequat fora de l'església. Allí va el sacerdot —o el diaca— vestit amb alba, o amb roquet, i estola, o també amb capa pluvial de color festiu, mentres els fidels canten un salm o un himne apropiat, segons les ocasions.*

Monició prèvia

74. *El celebrant saluda els candidats afablement. Després es dirigix a ells, als seus garants i a tots els presents per a manifestar-los el goig de l'Església, i evoca, si ho creu oportú, les circumstàncies concretes i els sentiments religiosos amb què cada candidat ha seguit el camí espiritual que l'ha dut a fer el pas actual.*

Després convida els garants i els candidats a acostar-se. Mentres s'acosten i se situen davant del sacerdot, es pot entonar algun cant apropiat (per exemple, el salm 63 [62], 1-9).

Diàleg

75. *Lavors el celebrant interroga a cada un dels candidats, en primer lloc, si ho creu oportú, sobre el seu nom civil o de família, si no és que els noms ja són coneguts perquè hi ha pocs candidats. Això ho pot fer tal com seguix o d'una altra manera semblant:*

¿Com et diuen?

El candidat:

N.

Encara que el celebrant faça la pregunta una sola vegada per raó del gran nombre de candidats, tots ells han de respondre individualment.

Si es preferix, el celebrant pregunta a cada candidat en particular dient el seu nom. Llavors, els cridats responen:

Present.

Si el nombre de candidats és gran, la resta de preguntes es poden fer a tots alhora.

El celebrant:

¿Què demanes a l'Església de Déu?

El candidat:

La fe.

El celebrant:

¿Què et dona la fe?

El candidat:

La vida eterna.

El celebrant pot usar unes altres paraules per a fer les preguntes i també es poden donar respostes lliures. Per exemple, després de la primera pregunta: ¿Què demanes?, ¿Què vols?, ¿Per a què?, es poden admetre respostes com La gràcia de Crist, L'ingrés en l'Església o La vida eterna, o altres respostes que semblen convenients, a les quals el celebrant després acomodarà les seues preguntes.

Primera adhesió

76. *Després, el celebrant, adaptant novament les seues paraules a les respostes rebudes, es tornarà a dirigir als candidats amb estes o unes altres paraules semblants:*

Déu il·lumina a cada persona d'este món i li manifesta, a través de la creació, els seus tresors invisibles, per tal que aprenga a donar gràcies al seu creador. I a vosaltres, que heu seguit la seua llum, ara se vos obri el camí de l'evangeli, perquè, partint d'un bon fonament, conegueu el Déu viu que parla als hòmens. Així, guiats per la llum de Crist, podeu confiar en la seua saviesa, posar cada dia més la vostra vida en les seues mans i creure en ell de tot cor. Este és el camí de la fe, pel qual Crist vos conduirà a la vida eterna. ¿Esteu, per tant, disposats a emprendre hui este camí guiats per ell?

Els candidats:

Sí, hi estic disposat.

Es poden usar altres fórmules més adequades segons les circumstàncies particulars (cf. núm. 370).

77. *A continuació es dirigix als garants i a tots els fidels i els pregunta amb estes o amb unes altres paraules semblants:*

Vosaltres, que ens presenteu estos candidats i responeu per ells, i també vosaltres, germans ací presents, ¿esteu disposats a ajudar-los a trobar Crist i a seguir-lo?

Els candidats:

Sí, hi estem disposats.

Exorcisme i renúncia als cultes pagans

[78.] *Allà on es practiquen cultes als poders de les tenebres, s'evocuen els esperits dels difunts o s'intenta obtenir beneficis per mitjà de les arts màgiques, es podran introduir, si ho determinen les conferències episcopals, el primer exorcisme i la primera renúncia que venen a continuació; i es podran fer íntegrament o només parcialment. En estos casos, s'ometrà el número 76.*

[79.] *Després d'una breu i adequada monició, el celebrant, de cara a cada un dels candidats, bufa suaument i diu:*

Expulseu, Senyor, els mals esperits amb l'alé de la vostra boca: maneu-los que es facen arrere, perquè el vostre regne s'acosta.

Si en algun lloc esta exsufllació, encara que siga lleu, resulta inconvenient, es pot ometre. El celebrant dirà la fórmula anterior amb la mà estesa cap als candidats, o d'alguna altra manera adequada als costums del lloc. També ho pot fer sense cap gest.

Si hi ha molts candidats, el celebrant omet l'exsufllació i diu la fórmula una sola vegada per a tots.

[80.] *Si la Conferència Episcopal creu que és oportú que ja des d'este moment els candidats renunciïn obertament als cultes de les religions no cristianes, o als esperits o a les arts màgiques, ella mateixa*

proporcionarà una fórmula d'interrogació i de renúncia adaptada a les circumstàncies locals. Esta fórmula —que no contindrà mai paraules ofensives contra els qui practiquen els cultes no cristians— serà com la que seguix o semblant:

Estimadíssims candidats: ja que, cridats i ajudats per Déu, heu decidit venerar-lo i adorar-lo només a ell i al seu Crist, i voleu des d'ara mateix servir l'únic Déu i el seu Enviat, ha arribat l'hora de renunciar públicament a aquells poders que no són Déu i als cultes que no el veneren. Lluny de vosaltres, per tant, abandonar Déu i el seu Crist i servir qualsevol altre poder.

Els candidats:

¡Lluny de nosaltres!

El celebrant:

Lluny de vosaltres venerar **N.** i **N.**

Els candidats:

¡Lluny de nosaltres!

I igualment es farà amb qualsevol altre culte a què s'haja de renunciar.

També es pot usar, si es vol, la fórmula del núm. 371.

[81.] *Després, el celebrant, de cara als garants i a tots els fidels, els pregunta amb estes o amb unes paraules semblants:*

Vosaltres, que ens presenteu estos candidats i que responeu per ells, i vosaltres, germans ací presents, que els heu sentit, ¿sou testimonis que estos candidats han triat Crist, el Senyor, i que volen servir-lo només a ell?

Tots responen:

En som testimonis.

El celebrant:

¿Esteu disposats a ajudar-los a trobar Crist i a seguir-lo?

Tots responen:

Sí, hi estem disposats.

82. *El celebrant, amb les mans juntes, diu:*

Vos donem gràcies, Pare clementíssim,
 per estos servents vostres
 a qui heu predisposat i cridat de moltes maneres
 perquè vos buscaren,
 i hui, davant de nosaltres,
 han respost a la vostra crida.
 Per això, Senyor, tots nosaltres vos lloem i vos beneïm.

Tots responen:

Vos lloem i vos beneïm, Senyor.

Signació del front i dels sentits

83. *Llavors el celebrant convida els candidats —si en són pocs— i els garants amb estes paraules o unes altres de semblants:*

Ara, per tant, estimats candidats, acosteu-vos amb els qui vos presenten per a rebre el senyal de la vostra nova condició.

I tots, u a u i successivament, amb els garants, es presenten al celebrant. Este, amb el dit polze, els va fent una creu al front (o davant del front, si la Conferència Episcopal considera que el contacte físic no és convenient), mentres diu a cada catecumen:

N., rep la creu al front.

El mateix Crist t'enfortix
 amb el senyal del seu amor (**o bé:** de la seua victòria).
 Aprén ara a conèixer-lo i a seguir-lo.

Quan el celebrant haja acabat de senyar els catecúmens, ho faran també, si és oportú, els catequistes i inclús els garants, llevat que ho hagen de fer després, d'acord amb el núm. 85.

[84.] *Si el nombre de candidats és molt gran, el celebrant dirà estes paraules o unes altres paraules semblants:*

Estimats candidats: ja que amb el vostre assentiment (**si abans ja s'ha fet la renúncia, s'afig:** i la vostra renúncia als cultes falsos) heu demostrat que accepteu la nostra manera de viure i la nostra esperança en Crist, ara, juntament amb els vostres catequistes i garants, vos faré el senyal de la creu de Crist per a indicar la vostra entrada al catecumenat, i tota la comunitat vos acollirà amb el seu amor i vos ajudarà.

El celebrant fa el senyal de la creu sobre tots alhora —mentres els catequistes el van fent sobre cada candidat— i diu:

Rebeu la creu al front.

El mateix Crist vos enfortix
amb el senyal del seu amor (**o bé:** de la seua victòria).
Apreneu ara a conèixer-lo i a seguir-lo.

85. *Després, es fa la signació dels sentits (a juí del celebrant es pot ometre totalment o parcialment).*

Fan les signacions els catequistes o els garants (i, si les circumstàncies particulars ho requerixen, també les poden fer uns quants preveres i diaques), però la fórmula sempre la pronuncia el celebrant, que diu:

Mentres senyen les orelles:

Rebeu el senyal de la creu a les orelles,
perquè sentiu la veu del Senyor.

Mentres senyen els ulls:

Rebeu el senyal de la creu als ulls,
perquè vegeu la llum de Déu.

Mentres senyen la boca:

Rebeu el senyal de la creu a la boca,
perquè respongueu a la paraula de Déu.

Mentres senyen el pit:

Rebeu el senyal de la creu al pit,
perquè Crist habite per la fe als vostres cors.

Mentres senyen els muscles:

Rebeu el senyal de la creu als muscles,
perquè accepteu el jou agradable de Crist.

Després, el celebrant —i només ell— senya col·lectivament els catecúmens sense tocar-los, fent sobre tots ells el senyal de la creu, mentres diu:

Vos senye a tots en nom del Pare, i del Fill, i de l'Esperit Sant,
perquè visqueu pels segles dels segles.

Els candidats responen:

Amén.

El celebrant podrà fer el ritu de la signació sobre cada un dels candidats, sobretot si en són pocs, dient en eixe cas la fórmula en singular.

86. *Totes les fórmules de signació poden acabar, si es considera oportú, amb una lloança a Crist, com per exemple:*

Glòria a vós, Senyor.

87. *Després, el celebrant diu:*

Preguem.

Escolteu, Pare clementíssim, les nostres pregàries
i enfortiu estos catecúmens **N.** i **N.**
amb la creu del Senyor amb què els hem senyalat,
a fi que, guardant les primeres ensenyances de la vostra glòria
i complint els vostres manaments,
meresquen arribar a la glòria del nou naixement.

Per Crist, Senyor nostre.

✠ Amén.

O bé, si es vol, esta altra pregària:

Preguem.

¡Oh Déu omnipotent!,
vós que per la creu i la resurrecció del vostre Fill
heu omplit de vida el vostre poble,
concediu-nos que els vostres servents
que hem senyalat amb la creu,
seguint els passos de Crist
tinguen en la seua vida la força salvadora de la creu
i la manifesten amb les seues obres.

Per Crist, Senyor nostre.

✠ Amén.

Imposició del nom nou

[88.] *Allà on es practiquen religions no cristianes que tenen el costum d'imposar un nom nou als iniciats, la Conferència Episcopal podrà determinar que als catecúmens se'ls impose des d'ara un nom cristià o bé un altre nom propi de la cultura local, sense que s'hi oposi la prescripció del cànon 761 del Codi de Dret Canònic, sempre que se li pugui donar un sentit cristià (en este cas, s'ometran en el seu moment els números 203-205).*

El celebrant:

N., d'ara en avant et diràs també **N.**

El catecúmen:

Amén (o una altra paraula apropiada).

A vegades n'hi haurà prou amb explicar el sentit cristià del nom que li van donar els seus pares.

Ritus auxiliars

[89.] *Si alguns dels costums locals es consideren aptes per a significar l'entrada en la comunitat (per exemple, l'ofertament de la sal o una altra acció simbòlica, o també l'entrega de la creu o d'una medalla sagrada), es podran admetre a jui de la Conferència Episcopal, i es poden introduir abans o després d'entrar a l'església.*

Entrada a l'església

90. *Fet això, el celebrant convida els catecúmens a entrar amb els garants a l'església, o a un altre lloc adequat, dient les paraules següents o unes altres paraules semblants:*

(N. i N.), entreu a l'església
 a participar amb tots nosaltres
 en la taula de la paraula de Déu.

Amb un gest convida els catecúmens a entrar amb els seus garants a l'església o al lloc adequat.

Mentrestant, es canta el salm 34 (33) amb l'antífona «Veniu, fills meus», o un altre cant adequat:

SALM RESPONSARIAL

34 (33), 2. 3. 6. 9. 10. 11. 16 (R: 12)

Beneiré el Senyor en tot moment,
 tindrà sempre als llavis la seua lloança.

R Veniu, fills meus, escolteu-me;
 vos ensenyaré com heu de venerar el Senyor.

La meua ànima es gloria en el Senyor;
 se n'alegraran els humils quan ho senten.

R Veniu, fills meus, escolteu-me;

vos ensenyaré com heu de venerar el Senyor.

Alceu la mirada cap a ell: vos omplirà de llum
i no haureu d'abaixar els ulls avergonyits.

℞ Veniu, fills meus, escolteu-me;
vos ensenyaré com heu de venerar el Senyor.

Tasteu i veureu que bo que és el Senyor;
feliç l'home que es refugia en ell.

℞ Veniu, fills meus, escolteu-me;
vos ensenyaré com heu de venerar el Senyor.

Sants del Senyor, venereu-lo;
venereu-lo i no vos faltarà res.

℞ Veniu, fills meus, escolteu-me;
vos ensenyaré com heu de venerar el Senyor.

Els rics s'empobrixen, passen fam,
però als qui busquen el Senyor no els faltarà cap bé.

℞ Veniu, fills meus, escolteu-me;
vos ensenyaré com heu de venerar el Senyor.

CELEBRACIÓ DE LA PARAULA DE DÉU

91. *Quan els catecúmens han arribat al lloc on s'assenten, el celebrant els parla breument mostrant-los la dignitat de la paraula de Déu que s'anuncia i s'escolta a l'església.*

Després, es porta processionalment el llibre de les sagrades Escripures, es col·loca en un lloc destacat i, si es creu oportú, s'encensa.

Tot seguit es fa la celebració de la paraula de Déu.

Lectures i homilia

92. *Es trien una o més lectures aptes per als nous catecúmens entre les que apareixen en el leccionari ritual. També es poden triar uns altres textos adequats i uns altres salms responsorials d'entre els que es proposen en el núm. 372.*

Després es fa l'homilia.

Entrega dels evangelis

93. *A continuació, si el celebrant ho troba oportú, es poden repartir entre els catecúmens, amb dignitat i reverència, els llibres dels evangelis, dient per exemple la fórmula següent:*

Rep l'evangeli de Jesucrist, el Fill de Déu.

També es poden repartir creus, si no s'ha fet abans com a senyal d'entrada.

El catecumen respondrà amb paraules adequades a la donació i al que li diu el celebrant.

Pregària pels catecúmens

94. *Després, tota l'assemblea dels fidels, juntament amb els garants, fa la pregària següent —o una altra pregària semblant— pels catecúmens:*

El celebrant:

Preguem pels nostres germans els catecúmens, que ja han fet un llarg camí.

Donem gràcies per la bondat amb què Déu els ha conduït fins al dia de hui, i demanem-li que puguen recórrer tot el camí que encara els falta fins a participar plenament de la nostra vida.

Lector:

Perquè el Pare celestial els revele cada dia més el seu Crist.

Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè abracen de tot cor i amb bona disposició la voluntat de Déu.

Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè continuen el seu camí

sostinguts amb la nostra ajuda constant i sincera.

Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè troben que la nostra comunitat es distingix per la unitat dels cors
i per l'abundància de la caritat.

Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè els seus cors i els nostres es deixin commoure més i més
per les necessitats dels hòmens.

Preguem al Senyor.

R Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè, quan siga l'hora, siguen dignes del baptisme regenerador
i de la renovació de l'Esperit Sant.

Preguem al Senyor.

R Escolteu-nos, Senyor.

Si després, una vegada acomiadats els catecúmens, s'omet la pregària universal en la celebració eucarística, a les pregàries anteriors caldrà afegir la petició habitual per les necessitats de l'Església i de tot el món (cf. núm. 97).

Oració conclusiva

95. Acabades les pregàries anteriors, el celebrant, amb les mans esteses cap als catecúmens, diu l'oració següent:

Preguem.

(¡Oh Déu dels nostres pares!,)

¡Oh Déu, creador de l'univers!,

vos demanem que mireu benignament

els vostres servents **N.** i **N.**,

a fi que, mantenint sempre el fervor de l'esperit

i el goig de l'esperança,

servisquen sempre el vostre nom.

Conduïu-los, Senyor,

al bany del naixement a la vida nova,

perquè, convivint feliçment amb els vostres fidels,

aconseguisquen els premis eterns que vós prometeu.

Per Crist, Senyor nostre.

R Amén.

O bé, si es vol, esta altra oració:

Preguem.

¡Oh Déu omnipotent i etern,
 Pare de totes les criatures!,
 vós que creàreu l'home a imatge vostra,
 rebeu amorosament estos servents vostres que se vos acosten;
 concediu-los que,
 després d'haver sentit entre nosaltres la paraula de Crist,
 renovats per la seua força arriben per la vostra gràcia
 a ser plenament conformats al vostre Fill.

Ell, que viu i regna pels segles dels segles.

℞ Amén.

Comiat dels catecúmens

96. Ara el celebrant, després de recordar breument amb quina alegria han sigut rebuts els catecúmens i d'animar-los a intentar viure d'acord amb les paraules que han sentit, els acomiada. Ho pot fer amb estes paraules o amb alguna altra fórmula semblant:

Catecúmens,
 aneu-vos-en en pau,
 i que el Senyor vos acompanye sempre.

Els catecúmens:

Donem gràcies a Déu.

Quan el grup dels catecúmens ix, no es dissol immediatament, sinó que continuen encara reunits guiats per alguns fidels, per tal que puguen parlar entre ells fraternalment del goig espiritual i de l'experiència que han tingut.

Si, per raons greus, no ixen de l'església (cf. observacions prèvies, núm. 19, § 3) i han de continuar entre els fidels, es procurarà que, encara que estiguen presents en la celebració de l'eucaristia, no hi participen de la mateixa manera que els batejats.

Si no hi ha celebració eucarística, s'entonarà algun cant adequat, segons s'estime oportú, i el celebrant acomiadarà a tots els fidels juntament amb els catecúmens.

Celebració de l'eucaristia

97. Si se celebra l'eucaristia, després que els catecúmens hagen eixit comença la pregària universal per les necessitats de l'Església i de tot el món. Si ho requerix la litúrgia del dia, després es diu el credo i es fa la preparació de les ofrenes. No obstant això, per raons pastorals es poden ometre la pregària universal i el credo.

TEMPS I RITUS DEL CATECUMENAT

98. El catecumenat, o formació pastoral dels catecúmens, ha de durar tot el temps necessari per a la conversió i la maduració de la fe. Fins i tot, si cal, es podrà allargar uns quants anys. Amb la duració convenient de l'educació i l'aprenentatge de la vida cristiana, els catecúmens s'inicien com correspon en els misteris de la salvació, en la pràctica dels costums evangèlics i en els ritus sagrats que s'han de celebrar en el curs de l'any, i s'introduïxen en la vida de la fe, de la litúrgia i de la caritat del poble de Déu.

En casos peculiars, i tenint en compte la preparació espiritual del candidat, a juí de l'ordinari del lloc el temps del catecumenat podrà ser més breu i, en circumstàncies especialment singulars, fins i tot es podria reduir a una sola sessió (cf. núm. 240).

99. Durant este temps, els catecúmens rebran instrucció sobre el conjunt de la doctrina catòlica en totes les seues parts, se'ls il·lustrarà la fe, se'ls adreçarà el cor cap a Déu, es fomentarà la seua participació en el misteri litúrgic i se'ls estimularà a l'acció apostòlica i a alimentar tota la seua vida segons l'esperit de Crist.

100. Es faran celebracions de la paraula de Déu, adaptades al temps litúrgic, que siguen útils per a la instrucció dels catecúmens i per a les necessitats de la comunitat (cf. més avall, núms. 106-108).

101. Els exorcismes primers o menors, disposats en forma deprecatòria i positiva, presentaran als catecúmens la verdadera condició de la vida espiritual, la lluita entre la carn i l'esperit, la importància de la renúncia per a aconseguir les benaventurances del regne de Déu i la necessitat contínua de l'auxili diví (cf. més avall, núms. 109-118).

102. També s'oferiran als catecúmens benediccions que manifesten la caritat de Déu i la sol·licitud de l'Església. D'esta manera, a pesar de no haver rebut encara la gràcia sacramental, rebran coratge, goig i pau per part de l'Església per a mantindre's en el treball i el camí que han iniciat (cf. més avall, núms. 119-124).

103. Durant els anys en què els catecúmens van ascendint pels diferents graus des del primer grup de catequesi, els trànsits entre eixos nivells es poden simbolitzar en alguns casos per mitjà de determinats ritus. Si es considera oportú, es podrà anticipar el lliurament del símbol i inclús del parenostre i també el ritu de l'«Efatà», per als quals podria faltar temps si es deixaren per al final de la preparació dels candidats (núms. 125-126). Segons la utilitat i el desig local, es pot celebrar el ritu de la unció amb l'oli dels catecúmens (cf. més avall, núms. 127-132).

104. Durant este temps els catecúmens s'han de preocupar de trobar els padrins que els presentaran a l'Església el dia de l'elecció (cf. núms. 8-10 de les observacions generals sobre la iniciació cristiana i, més amunt, núm. 43).

105. Per a algunes de les celebracions concretes del catecumenat i per als ritus de pas d'un grau a un altre (cf. núms. 125-132), convé que durant l'any es reunisca tota la comunitat que té part en la iniciació dels catecúmens, és a dir, preveres, diaques, catequistes, garants i padrins, amics i familiars.

CELEBRACIÓ DE LA PARAULA DE DÉU

106. *Per a ús dels catecúmens, caldrà disposar celebracions especials de la paraula de Déu, que tindran com a objectius principals:*

- a) que la doctrina rebuda penetre en els seus esperits: l'ètica pròpia del Nou Testament, el perdó de les injúries i de les ofenses, el sentit del pecat i de la penitència, la missió dels cristians en el món, etc.;*
- b) ensenyar-los a assaborir els diferents aspectes i mètodes de l'oració;*
- c) explicar-los els signes, les accions i els temps del misteri litúrgic;*
- d) introduir-los gradualment en el culte de tota la comunitat.*

107. *Per a la santificació del diumenge, ja des del temps del catecumenat caldrà:*

- a) que les celebracions esmentades en el núm. 106, especials per als catecúmens, es facen en diumenge, i que se'ls acostume a poc a poc a prendre-hi part activament i de manera conscient;*
- b) que se'ls òbriga progressivament la possibilitat de participar en la primera part de la missa dominical, en la qual, si és possible, tindrà lloc el seu comiat després de la litúrgia de la paraula i s'afegirà una petició per ells en la pregària universal.*

108. *Les celebracions de la paraula de Déu es poden fer després de la catequesi i poden contindre els exorcismes menors. També es poden acabar amb les benediccions, com es dirà més avant (cf. núms. 110 i 119).*

ELS EXORCISMES MENORS

109. *El sacerdot o el diaca són els encarregats de celebrar els exorcismes menors, però també els poden realitzar un catequista digne i apte facultat pel bisbe per a exercir este ministeri. Estos, amb les mans esteses sobre els catecúmens inclinats o agenollats, diran alguna de les oracions que apareixen més avall (núms. 113-118).*

110. *Es faran en l'església o en la capella o en el local del catecumenat dins de la celebració de la paraula, o també, si es jutja oportú, al principi o al final de la reunió per a la catequesi. En circumstàncies especials, també es podran realitzar en privat per a cada catecumen.*

111. *Ja abans del catecumenat, en el temps de l'evangelització, es poden fer exorcismes menors pel bé espiritual dels anomenats habitualment «simpatitzants».*

112. *No hi ha cap inconvenient a repetir les fórmules assignades per als exorcismes menors tantes vegades com calga segons les diverses circumstàncies.*

Oracions de l'exorcisme

113. **Preguem.**

¡Oh Déu totpoderós i etern!,
 vós que pel vostre Fill unigènit
 ens heu promés l'Esperit Sant,
 vos supliquem per estos catecúmens
 que s'oferixen a vós:
 aparteu d'ells l'esperit del mal

i qualsevol acció errònia i pecaminosa,
a fi que meresquen convertir-se
en temples de l'Esperit Sant.
Confirmeu les nostres paraules de fe,
feu que no siguin vanes,
sinó plenes del poder i de la gràcia
amb què el vostre Unigènit
va deslliurar el món del mal.

Per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

114. Preguem.

Senyor, Déu nostre,
vós que ens reveleu la vida verdadera,
ens lleveu la corrupció,
ens enfortiu en la fe,
ens eleveu l'esperança
i ens enceneu la caritat;
vos supliquem en nom del vostre Fill estimat,
el nostre Senyor Jesucrist,
i per la força de l'Esperit Sant,
que allunyeu d'estos servents
la incredulitat i el dubte
(el culte als ídols i la màgia,
els encanteris i la nigromància),
l'amor als diners i la temptació de les passions,
les enemistats i les discòrdies
i qualsevol forma de maldat.
I ja que els heu cridat
a ser sants i immaculats
en la vostra presència,
renoveu en ells l'esperit de fe i de pietat,
de paciència i d'esperança,

de temprança i de puresa,
de caritat i de pau.

Per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

115. Preguem.

Senyor, Déu totpoderós,
vós que creàreu l'home a imatge i semblança vostra,
en la santedat i en la justícia,
i que, sense abandonar-lo quan caigué en el pecat,
procuràreu sàviament la seua salvació
per l'encarnació del vostre Fill,
salveu els vostres servents
i deslliureu-los de tots els mals
i de l'esclavatge de l'enemic;
aparteu d'ells l'esperit de la mentira,
de la cobdícia i de la maldat.
Acolliu-los en el vostre regne,
obriu els ulls del seu cor
perquè entenguen el vostre evangeli,
a fi que, transformats en fills de la llum,
siguen membres de la vostra santa Església,
donen testimoni de la veritat
i, seguint els vostres manaments,
facen obres de caritat.

Per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

116. Preguem.

Senyor Jesucrist,
vós que en el sermó de la muntanya
volguéreu apartar els vostres deixebles del pecat

i els revelàreu les benaventurances del regne del cel,
 feu que els vostres servents,
 que escolten la paraula de l'evangeli,
 es mantinguen lliures de l'esperit de cobdícia i d'avarícia,
 de luxúria i de supèrbia.
 Que, com a deixebles vostres,
 es consideren feliços quan patisquen pobresa i fam,
 quan siguen misericordiosos i nets de cor;
 que treballen per la pau i toleren amb alegria les persecucions,
 que es facen partícips del vostre regne
 i que, després de guanyar-se la misericòrdia promesa,
 tinguen el goig de la visió de Déu en el cel.

Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

Tots responen:

Amén.

117. Preguem.

¡Oh Déu!,
 creador i salvador de tots els hòmens,
 que pel vostre amor heu creat estos catecúmens,
 els heu cridat a vós i els heu rebut misericordiosament,
 mireu com esperen hui el vostre Fill,
 vós que coneixeu la seua voluntat,
 conserveu-los amb la vostra providència
 i, complint en ells el vostre disseny d'amor,
 concediu-los que, fermament units a Crist,
 puguen ser comptats entre els seus deixebles en la terra
 i es puguen alegrar de sentir-se reconeguts per ell en el cel.

Per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

118. Preguem.

¡Oh Déu!,

vós que reconeixeu els cors i recompenseu les bones obres,
mireu amb benevolència els treballs
i els progressos dels vostres servents.
Confirmeu els seus passos,
augmenteu-los la fe,
accepteu la seua penitència
i, manifestant obertament la vostra bondat i la vostra justícia,
concediu-los meréixer participar en la terra dels vostres sacraments
i gaudir en el cel de la vostra companyia eterna.

Per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

Més oracions d'exorcisme en el núm. 373.

BENEDICCIONS DELS CATECÚMENS

119. *Les benediccions indicades en el núm. 102 poden ser impartides pel sacerdot o el diaca, o també per un catequista (cf. núm. 48), els quals, amb les mans esteses sobre els catecúmens, diran alguna de les oracions dels números 121-124. Acabada l'oració, els catecúmens, si es pot fer còmodament, s'acostaran al celebrant, que els imposa la mà individualment. Després es retiren.*

Per regla general, les benediccions es donen al final de les celebracions de la paraula de Déu, però també es poden conferir, si es considera oportú, al final de la reunió per a la catequesi. En circumstàncies especials, també es podran donar individualment en privat.

120. *De la mateixa manera, ja abans del catecumenat, en el temps de l'evangelització, també es podran beneir els «simpatitzants», pel seu bé espiritual.*

121. Preguem.

Concediu, Senyor, als nostres catecúmens,
que, instruïts en els sants misteris,
queden renovats en la font del baptisme
i siguin comptats entre els membres de la vostra Església.

Per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

122. Preguem.

¡Oh Déu!,

que pels vostres sants profetes anunciàreu als qui s'acosten a vós:

«Renteu-vos, purifiqueu-vos»,

i disposàreu per Crist la regeneració espiritual,

mireu ara estos servents

que es preparen amb fervor per al baptisme:

beneïu-los i, fidel a les vostres promeses,

prepareu-los i santifiqueu-los,

a fi que, ben disposats per a rebre els vostres dons,

meresquen ser acollits per vós com a fills adoptius

i ser incorporats com a membres de la vostra Església.

Per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

123. Preguem.

Senyor, Déu omnipotent,

mireu els vostres servents,

que aprenen l'evangeli del vostre Crist:

feu que, coneixent-vos i amant-vos,

complisquen sempre la vostra voluntat

de tot cor i amb alegria.

Formeu-los en els principis de la vida santa,

afegiu-los a la vostra Església,

a fi que puguin participar dels vostres misteris

en la vida terrenal i en la vida eterna.

Per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

124. Preguem.

¡Oh Déu!,

que per la vinguda del vostre Fill unigènit Jesucrist

deslliuràreu providencialment el món de l'error,
 escolteu-nos i doneu als vostres catecúmens
 intel·ligència, perfecció, fe segura
 i una assumptió ferma de la veritat,
 a fi que cresquen de dia en dia de virtut en virtut,
 puguen rebre en el moment oportú
 el baptisme regenerador per a la remissió dels pecats
 i glorifiquen amb nosaltres el vostre nom.

Per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

Més oracions de benedicció en el núm. 374.

RITUS DINS DE LES ETAPES DEL CATECUMENAT

125. *Els «lliuraments» que es poden anticipar, tant per a un millor aprofitament de l'«etapa del catecumenat» com per a abreujar el «temps de la purificació i la il·luminació», s'hauran de celebrar quan es considere que els catecúmens ja han arribat a un grau de maduració adequat. En cas contrari, no s'han de celebrar.*

126. *La celebració s'haurà de fer tal com es descriu més avall: l'entrega del símbol, en els núms. 183-187; l'entrega del parenostre, en els núms. 188-192. Fet el lliurament, la cerimònia es pot acabar amb el ritu de l'«Efatà» (cf. núms. 200-202), si no és que l'entrega del símbol (cf. núms. 194-199) es fa durant el «ritu de transició», que comença amb el ritu de l'«Efatà». En estos casos, cal evitar usar en les fórmules la paraula «elegits»: es dirà, simplement, «catecúmens».*

127. *Si es creu convenient administrar als catecúmens una primera unció, se n'encarregarà un sacerdot o un diaca.*

128. *La unció que es dona al final de la celebració de la paraula de Déu s'ha d'administrar a tots els catecúmens. Per raons especials, es podrà donar també individualment en privat. A més, quan es considere adequat, es podrà ungir els catecúmens diverses vegades.*

129. *En eixe ritu s'usarà l'oli dels catecúmens, beneït pel bisbe durant la missa crismal o, per raons pastorals, pel sacerdot immediatament abans de la unció.¹*

Ritu de la unció

130. *Si s'usa oli beneït pel bisbe de la manera acostumada, el celebrant dirà primer alguna de les fórmules d'exorcisme menor (núms. 113-118). Després:*

¹ Cf. *Ordo benedicendi Oleum catechumenorum et infirmorum et conficiendi Chrisma*, «Praenotanda», núm. 7, Typis Polyglotis Vaticanis, 1971, p. 8.

Que vos enfortisca la força de Crist Salvador,
 significada en este oli de salvació amb què vos ungit,
 en el mateix Crist, Senyor nostre,
 ell, que viu i regna pels segles dels segles.

Els catecúmens:

Amén.

Cada catecumen és ungit amb l'oli dels catecúmens en el pit o en cada mà o també en altres parts del cos, si es creu convenient. Si els catecúmens són molt nombrosos, es poden convocar més ministres.

[131.] *Si el sacerdot ha de beneir l'oli, ho farà dient esta oració:*

¡Oh Déu!, força i protecció del vostre poble,
 que heu fet de l'oli un símbol de fortalesa,
 beneïu ✠ este oli i concediu la vostra força
 als catecúmens que amb ell seran ungits;
 que, en rebre la força i la sabiduria que venen de vós,
 emprenguen amb més coratge els treballs de la vida cristiana
 i que, comptats entre els vostres fills d'adopció,
 tinguen el goig de renàixer i viure en la vostra Església.

Per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

[132.] *Després, el celebrant diu de cara als catecúmens:*

Que vos enfortisca la força de Crist Salvador,
 significada en este oli de salvació amb què vos ungit,
 en el mateix Crist, Senyor nostre,
 ell, que viu i regna pels segles dels segles.

Els catecúmens:

Amén.

Cada catecumen és ungit amb l'oli dels catecúmens en el pit o en cada mà o també en altres parts del cos, si es creu convenient. Si els catecúmens són molt nombrosos, es poden convocar més ministres.

SEGON GRAU:
RITU DE L'ELECCIÓ O DE LA INSCRIPCIÓ DEL NOM

133. Al començar la Quaresma—temps de la preparació pròxima de la iniciació sacramental— se celebra l'«elecció» o «inscripció del nom», en la qual l'Església, després d'escoltar el testimoni dels padrins i dels catequistes i de confirmar la voluntat del catecúmens, jutja si estan prou preparats i si poden accedir als sacraments pasquals.

134. La celebració de l'«elecció» posa fi al catecumenat i, per tant, a la llarga formació de la ment i del cor. Per això, per a poder inscriure algú entre els «elegits», caldrà que tinga una fe il·luminada i una voluntat decidida de rebre els sagraments de l'Església. Després de l'elecció serà animat a seguir els passos de Crist amb més generositat.

135. Pel que fa a l'Església, l'elecció és com el centre de l'atenta sol·licitud cap als catecúmens. El bisbe, els preveres, els diaques, els catequistes, els padrins i tota la comunitat local, cada u segons l'orde i la manera que li correspon, emetran dictamen sobre la formació i el progrés dels catecúmens, després d'examinar diligentment eixos aspectes. Finalment, caldrà acollir els elegits amb l'oració, a fi que tota l'Església els conduísca amb ella a l'encontre de Crist.

136. Llavors, els padrins, elegits prèviament pels catecúmens amb el consentiment del sacerdot i acceptats, en la mesura que siga possible, per la comunitat local, comencen a exercir públicament el seu ofici: són cridats ja al començament del ritu i es presenten amb els catecúmens (núm. 143), donen testimoni d'ells davant de la comunitat (núm. 144) i, segons l'oportunitat, inscriuen amb ells el seu nom (núm. 146).

137. Per tal d'actuar sense faltar a la veritat, convindrà que, abans del ritu litúrgic, estiga una deliberació sobre la idoneïtat dels candidats per part d'aquells a qui correspon, això és, en primer lloc, per part dels qui dirigixen la formació del catecumenat: els preveres, els diaques i els catequistes, així com també per part dels padrins i dels delegats de la comunitat local; fins i tot, si cal, amb la participació del grup dels catecúmens. Esta deliberació pot adoptar diverses formes, segons les condicions de cada regió i els criteris pastorals. El celebrant donarà a conèixer l'acceptació posterior a la deliberació durant el ritu litúrgic.

138. Correspon al celebrant —és a dir, al bisbe o a qui faça les seues funcions—, tant si la seua participació en la deliberació prèvia és pròxima com si és remota, manifestar en l'homilia o en el curs del ritu quin és el caràcter religiós i eclesial de l'«elecció». És ell, per tant, qui haurà de pronunciar davant dels presents la decisió de l'Església i escoltar, si les circumstàncies ho fan possible, el juí d'estos, examinar la manifestació de la voluntat personal dels catecúmens i, finalment, efectuar, en nom de Crist i de l'Església, l'admissió dels «elegits». A més, haurà d'explicar a tots el misteri diví que hi ha en la vocació a l'Església i en la seua celebració litúrgica, i haurà d'exhortar els fidels a

preparar-se, juntament amb els catecúmens, als quals hauran de donar bon exemple, per a les solemnitats pasquals.

139. Com que els sacraments de la iniciació se celebren en les solemnitats pasquals i la seua preparació pertany a l'indole de la mateixa Quaresma, com a regla general el ritu de l'elecció s'ha de fer el primer diumenge de Quaresma. L'etapa final de la preparació dels «competents» coincidirà amb el temps quaresmal, el curs del qual serà molt beneficiós per als elegits, tant per la seua estructura litúrgica com per la participació de tota la comunitat. No obstant això, per causes pastorals urgents (sobretot en centres secundaris de missions), el ritu es podrà celebrar la setmana precedent o la següent.

140. El ritu es farà en l'església o, si és necessari, en algun altre lloc convenient i adequat. Se celebrarà dins de la missa del primer diumenge de Quaresma, després de l'homília.

141. Si se celebra fora d'eixe diumenge, caldrà començar amb la litúrgia de la paraula. En este cas, si les lectures del dia no són adequades, se'n triaran unes altres d'entre les que s'indiquen per al diumenge primer de Quaresma (cf. Leccionari A, nùms. 66-70) o bé les que es consideren apropiades. Sempre es podrà usar la missa pròpia del ritual (núm. 374bis). Però, si no se celebra l'eucaristia, el ritu s'acabarà amb el comiat de tota la comunitat juntament amb els catecúmens.

142. L'homília, adaptada a les circumstàncies, tindrà presents no només els catecúmens, sinó també tota la comunitat dels fidels, de manera que estos, procurant donar bon exemple, emprenguen el camí del misteri pasqual en companyia dels elegits.

Presentació dels candidats

143. Acabada l'homília, el sacerdot que presidix la iniciació dels catecúmens (o el diaca o catequista o el delegat de la comunitat) presenta els qui han de ser elegits, amb estes paraules o semblants:

Reverend Pare: ara que s'acosten les solemnitats pasquals, els catecúmens ací presents, confiant en la gràcia divina i ajudats per les pregàries i l'exemple de la comunitat, demanen humilment poder ser admesos, després de la deguda preparació i de la celebració dels escritinis, a participar en els sacraments del baptisme, de la confirmació i de l'eucaristia.

El celebrant respon:

Que s'acosten, amb els seus padrins (les seues padrines),
els qui han de ser elegits.

Llavors, són cridats individualment pel seu nom, i cada un d'ells es presenta amb el seu padrí (o la seua padrina) davant del celebrant.

Si en són molts, es farà la presentació de tots ells conjuntament. Per exemple, cada catequista presentarà els qui té assignats. Convé que estos catequistes en alguna celebració prèvia criden pel seu nom a cada un dels seus candidats abans de presentar-se al ritu comú.

144. *El celebrant, si no ha intervingut en la deliberació prèvia (cf. núm. 137), es dirigix als presents amb estes paraules o semblants:*

L'Església santa de Déu es vol assegurar ara de la idoneïtat d'estos candidats per a ser comptats entre els elegits, i així celebrar les solemnitats de la Pasqua que s'acosta.

De cara als padrins:

Per això, vosaltres, padrins (i padrines), vos pregue que en doneu testimoni:
¿Han escoltat fidelment la paraula de Déu anunciada per l'Església.

Els padrins:

Sí, l'han escoltada fidelment.

El celebrant:

¿Han començat a caminar davant de Déu guardant la paraula rebuda?

Els padrins:

Sí, ho han fet.

El celebrant:

¿S'han unit a la comunitat dels germans i a les seues pregàries?

Els padrins:

Sí, s'hi han unit.

Després, si es considera convenient, el celebrant pregunta a l'assemblea sobre el seu consentiment.

[145.] *Si ho preferix, el celebrant que haja intervingut en la deliberació prèvia sobre la idoneïtat dels candidats (cf. núm. 137) podrà dir les paraules següents o semblants:*

Germans estimats: estos catecúmens han demanat la iniciació en els sagraments de l'Església durant les pròximes festes pasquals. Els qui els coneixen han jutjat que el seu desig és sincer. Ja fa temps que escolten la paraula de Crist i que s'esforcen per viure d'acord amb els seus manaments; han participat en les reunions de la comunitat dels germans i en les pregàries. Ara comuniquem a tota l'assemblea la decisió de la comunitat de cridar-los als sagraments. En fer-vos saber esta resolució, demane als padrins que una vegada més ratifiquen davant de vosaltres el seu sufragi.

De cara als padrins:

¿Jutgeu en presència de Déu que els candidats són dignes de ser admesos als sacraments de la iniciació cristiana?

Els padrins:

Sí, jutgem que en són dignes.

Després, si es considera convenient, el celebrant pregunta a l'assemblea sobre el seu consentiment.

Interrogatori dels candidats i petició

146. *Ara, el celebrant, de cara als catecúmens, els exhorta i els interroga amb estes paraules o semblants:*

Ara vos parle a vosaltres, estimats catecúmens. Els vostres padrins i catequistes (i també tota la comunitat) han donat un bon testimoni de vosaltres. L'Església, confiant en eixe sufragi, vos crida en nom de Crist als sacraments pasquals. Ara, per tant, a vosaltres, que ja fa temps que heu sentit la paraula de Crist, vos correspon respondre a l'Església manifestant la vostra voluntat.

¿Voleu ser iniciats en els sacraments de Crist, el baptisme, la confirmació i l'eucaristia?

Els catecúmens:

Sí, ho volem.

El celebrant:

Digueu, per tant, els vostres noms, per favor.

Els candidats, acostant-se al celebrant amb els seus padrins o bé des del lloc on es troben, diuen els seus noms. La inscripció del nom es pot fer de diverses maneres: el mateix candidat escriu el seu nom o, una vegada pronunciat clarament, el padrí o el sacerdot l'escriuen. Si hi ha molts candidats, es pot entregar al celebrant una llista amb tots els noms, dient estes paraules o semblants: Estos són els noms dels competents.

Mentres s'inscriuen els noms es pot cantar el salm 16 (15) o un altre cant adequat.

Admissió o elecció

147. *Acabada la inscripció dels noms, el celebrant, després d'explicar breument als presents el sentit del ritu celebrat, es gira de cara als candidats i els dirigeix les paraules següents o unes altres paraules semblants:*

N. i N., heu sigut elegits per a ser iniciats en els misteris sagrats en la pròxima Vigília pasqual.

Els catecúmens:

Donem gràcies a Déu.

El celebrant continua:

Ara, per tant, és el vostre deure, com també el de tots nosaltres, que, amb l'ajuda de Déu, que és fidel a la seua crida, li oferiu la vostra fidelitat i treballeu amb constància per arribar a la plena realització de la vostra elecció.

Després, de cara als padrins, el celebrant els exhorta així o d'una manera semblant:

Tingueu per encomanats en el Senyor els catecúmens de qui heu donat testimoni, a fi que els acompanyeu amb la vostra ajuda i amb el vostre exemple fins als sagraments de la vida divina.

I els convida a posar la mà sobre el muscle dels candidats pels quals es comprometen. També poden fer un altre gest equivalent.

Pregària pels elegits

148. *Després la comunitat fa una pregària, amb les paraules següents o semblants:*

El celebrant:

Germans estimats: preparant-nos per als misteris salvadors de la passió i de la resurrecció, hui comencem el camí de la Quaresma. Els elegits, que acompanyarem amb nosaltres cap als sagraments pasquals, esperen l'exemple de la nostra pròpia renovació. Preguem, per tant, per ells i per nosaltres al Senyor, a fi que, animats per la renovació mútua, ens fem dignes de les gràcies pasquals.

Lector:

Pels catecúmens,
a fi que, recordant el dia de la seua elecció,
estiguen sempre agraïts per la benedicció celestial.
Preguem al Senyor.

R Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè aprofitant este temps favorable,
perseveren en l'esforç de la renúncia
i ens acompanyen en les obres de santificació.
Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Pels seus catequistes;
que els sàpien mostrar la dolçor de la paraula de Déu.
Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Pels seus padrins;
que els ensenyen la pràctica contínua de l'evangeli
en la vida privada i en el tracte social.
Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Pels seus familiars;
que, lluny de posar-los cap impediment,
els ajuden a seguir la inspiració de l'Esperit.
Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Per la nostra comunitat;
que en este temps de Quaresma
brille amb la plenitud de la caritat
i la constància en l'oració.
Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Per tots aquells que encara dubten;
que, confiant en Crist,
vinguen decididament a la unió de la nostra fraternitat.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Si després, una vegada acomiadats els catecúmens, s'omet la pregària universal en la missa, a les pregàries anteriors caldrà afegir la petició habitual per les necessitats de l'Església i de tot el món (cf. núm. 151).

Es poden dir lliurement altres fórmules de pregària (núm. 375).

149. *El celebrant, amb les mans esteses sobre els elegits, acaba la pregària dient:*

¡Oh Déu!,

vós que sou el creador i el restaurador del gènere humà,
sigueu benèvol amb estos fills que heu adoptat
i incloeu en la nova aliança el rebrot d'esta nova prole,
a fi que, com a hereus de la vostra promesa,
tinguen el goig de rebre per la gràcia
allò que no podien obtindre per la naturalesa.

Per Crist, Senyor nostre.

✠ Amén.

O bé, si es vol, esta altra oració conclusiva:

Pare totpoderós i amantíssim,
que voleu instaurar-ho tot en Crist
i crideu els hòmens a seguir-lo,
guieu estos elegits de l'Església
i concediu-los que, fidels a la vocació que han rebut,
meresquen participar del regne del vostre Fill
i rebre el segell de l'Esperit Sant promés.

Per Crist, Senyor nostre.

✠ Amén.

Comiat dels catecúmens

150. *Després, el celebrant acomiada els elegits amb la monició següent o amb unes paraules semblants:*

Estimats elegits: heu començat amb nosaltres el camí de la Quaresma. Crist
serà per a vosaltres el camí, la veritat i la vida, especialment en els
pròxims escritinis, en els quals vos tornareu a reunir amb nosaltres.
Ara, aneu-vos-en en pau.

Els elegits:

Amén.

Els elegits ixen. Si, per raons greus, no ixen de l'església (cf. observacions prèvies, núm. 19, § 3) i han de continuar amb els fidels, es procurarà que, encara que estiguen presents en la celebració de l'eucaristia, no hi participen de la mateixa manera que els batejats.

Si no hi ha celebració eucarística, s'entonarà algun cant adequat, segons s'estime oportú, i el celebrant acomiadarà a tots els fidels juntament amb els elegits.

Celebració de l'eucaristia

151. *Després que els catecúmens hagen eixit, se celebra l'eucaristia. Comença amb la pregària universal per les necessitats de l'Església i de tot el món. Si ho requerix la litúrgia del dia, després es diu el credo i es fa la preparació de les ofrenes. No obstant això, per raons pastorals es poden ometre la pregària universal i el credo.*

EL TEMPS DE LA PURIFICACIÓ I DE LA IL·LUMINACIÓ I ELS SEUS RITUS

152. Durant este temps, que ordinàriament coincidix amb la Quaresma i comença amb l'«elecció», els catecúmens, juntament amb la comunitat local, es dediquen al recolliment espiritual, a fi de preparar-se per a les festes pasquals i per a la iniciació als sagraments. Amb esta finalitat, se'ls oferixen els escrutinis, els lliuraments i els ritus immediatament preparatoris.

ESCRUTINIS I LLIURAMENTS

153. Durant la Quaresma —temps que precedix els sagraments de la iniciació—, es fan els escrutinis i els lliuraments. Amb estos ritus es completa la preparació espiritual i catequètica dels elegits o «competents», que s'allarga durant tot este temps.

I. ESCRUTINIS

154. La finalitat dels escrutinis és principalment espiritual, i es completa amb l'ajuda dels exorcismes. El seu objectiu és purificar les ànimes i els cors, protegir contra les temptacions, dirigir les intencions i moure les voluntats, a fi d'unir-les més estretament a Crist i que els catecúmens continuen més decididament en el seu propòsit d'amar a Déu.

155. Es demana als competents la voluntat d'arribar a un sentit íntim de Crist i de l'Església i, sobretot, el progrés en el coneixement sincer d'ells mateixos, un examen de consciència seriós i una verdadera penitència.

156. En el ritu de l'exorcisme, celebrat pels sacerdots o pels diaques, els elegits, instruïts per la mare Església sobre el misteri de Crist que deslliura del pecat, són deslligats de les conseqüències de la culpa i de l'influx diabòlic, reben forces per al seu camí espiritual i se'ls obri el cor per a rebre els dons del Salvador.

157. A fi d'excitar el desig de la purificació i de la redempció de Crist, se celebren tres escrutinis, ja siga amb el propòsit que els catecúmens vagen coneixent el misteri del pecat, del qual tota la humanitat, i cada home en particular, desitja redimir-se per a quedar lliure de les seues conseqüències presents i futures; o ja siga amb la finalitat d'infiltrar en els esperits el sentit de Crist Redemptor, que és aigua viva (cf. l'evangeli de la dona samaritana), llum (cf. l'evangeli del cego de naixement), resurrecció i vida (cf. l'evangeli de la resurrecció de Llätzer). Des del primer fins a l'últim escrutini cal que hi haja un progrés en el coneixement del pecat i en el desig de salvació.

158. Els escrutinis se celebren per un sacerdot o per un diaca, presidint la comunitat, a fi que també els fidels traguin profit de la litúrgia dels escrutinis i intercedisquen en les pregàries pels elegits.

159. Els escrutinis es fan en les misses dels escrutinis, que se celebren els diumenges tercer, quart i quint de Quaresma. Es triaran les lectures del cicle A amb els cants corresponents, tal com apareixen en el Leccionari A. Si, per raons pastorals, no es poden celebrar en eixos diumenges, caldrà triar uns altres diumenges de Quaresma, o també dies d'entre setmana més convenients. Però la primera missa dels escrutinis ha de ser sempre la de la samaritana; la segona, la del cego de naixement, i la tercera, la de Llätzer.

PRIMER ESCRUTINI

160. *El primer escrutini se celebra el tercer diumenge de Quaresma, amb les fórmules indicades tant en el missal com en el leccionari (cf. també més avall, núms. 376-377).*

Homilia

161. *En l'homilia, el celebrant, basant-se en les lectures de la Sagrada Escripura, exposa el sentit del primer escrutini, tenint en compte tant la litúrgia quaresmal com l'itinerari espiritual dels elegits.*

Oració en silenci

162. *Després de l'homilia, els elegits, amb els padrins i les padrines, es posen drets davant del celebrant.*

El celebrant, dirigint-se en primer lloc als fidels, els convida a pregar en silenci pels elegits i a implorar l'esperit de penitència i el sentit del pecat i la verdadera llibertat dels fills de Déu.

Després, dirigint-se als catecúmens, els convida també a pregar en silenci i els exhorta a mostrar la seua disposició de penitència fins i tot amb la seua postura corporal, ja siga inclinant-se o agenollant-se. Finalment, acaba amb les paraules següents o semblants:

Elegits de Déu, inclineu el cap (o: agenolleu-vos) i pregueu.

Llavors, els elegits s'inclinen o s'agenollen. I tots preguen en silenci durant un moment. Després, si es jutja oportú, s'alcen.

Pregària pels elegits

163. *Mentres es fa la pregària pels elegits, els padrins i les padrines respectius posen la mà dreta sobre el muscle del seu elegit.*

El celebrant:

Preguem per estos elegits, que l'Església ha elegit confiadament després d'un llarg camí, a fi que, acabada la preparació, en les festes pasquals troben en els seus sagraments a Crist.

Lector:

Perquè guarden al cor les paraules divines
i les assaborisquen més profundament cada dia.
Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè coneguen a Crist,
que vingué a salvar allò que estava perdut.
Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè amb cor humil es confessen pecadors.
Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè rebutgen sincerament allò que en els seus costums
desagrada a Crist i se li oposa.
Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè l'Esperit Sant, que penetra els cors de tots,
enfortisca la seua debilitat.
Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè, educats pel mateix Esperit,
apreguen les coses divines i tot allò que plau a Déu.
Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè també les seues famílies posen en Crist la seua esperança
i troben en ell la pau i la santedat.
Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè nosaltres mateixos ens preparem per a les festes pasquals
purificant les nostres ànimes, alçant els nostres cors
i fent obres de caritat.
Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè en tot el món s'enfortisca allò que és dèbil,
se sostinga allò que s'afona,
es recupere allò que es perd
i es redimisca allò que s'ha recuperat.
Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Es podran adaptar a les diverses circumstàncies les monicions del celebrant i les invocacions de la pregària. Si després, una vegada acomiadats els catecúmens, s'omet la pregària universal en l'eucaristia, a les pregàries anteriors caldrà afegir la petició habitual per les necessitats de l'Església i de tot el món (cf. núm. 166).

Es poden dir lliurement altres fórmules de pregària (núm. 378).

Exorcisme

164. *Mentres es fa la pregària pels elegits, els padrins i les padrines respectius posen la mà dreta sobre el muscle del seu elegit.*

Preguem.

¡Oh Déu!,

vós que ens enviàreu el vostre Fill com a Salvador,
feu que estos catecúmens,
que desitgen poar aigua clara com feu la samaritana,
convertits ara per la paraula de Déu,
es reconeguen carregats de pecats i de debilitats.

No permeteu que, confiant vanament en ells mateixos,
siguen enganyats pel poder diabòlic;
deslliureu-los de l'esperit de la mentira,
a fi que, reconeixent els seus mals,
meresquen ser purificats interiorment
i emprenguen el camí de la salvació.

Per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

Després, si es pot fer còmodament, el celebrant, en silenci, imposa la mà sobre cada elegit.

Tot seguit, amb les mans esteses sobre els elegits, el celebrant continua dient:

Jesús, Senyor nostre,
vós que sou la font que calma la set d'estos catecúmens,
el mestre que desitgen;
davant de vós, que sou l'únic sant,
no gosen proclamar-se innocents.
Vos obrin confiadament el cor,
confessen la brutesa,
descobrixen les ferides ocultes.
Deslliureu-los amorosament de les seues febleses,
cureu la seua malaltia,
apagueu la seua set,
concediu-los la pau.
Per la força del vostre nom,
que invoquem amb fe,
veniu i salveu-los.
Domineu l'esperit del mal,
que derrotàreu amb la resurrecció.
Per l'Esperit Sant, mostreu el camí als vostres elegits,
a fi que, mentres caminen cap al Pare, l'adoren en veritat.
Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

Tots responen:

Amén.

Es poden dir lliurement altres fórmules d'exorcisme (núm. 379).

Si es considera oportú, es pot entonar algun cant apropiat, per exemple, algun dels salms 6, 26 (25), 32 (31), 38 (37), 39 (38), 40 (39), 51 (50), 116 (114), 130 (129), 139 (138) o 142 (141).

Comiat dels elegits

165. *Després, el celebrant acomiada els elegits dient:*

Aneu-vos-en en pau,
i torneu el dia del pròxim escrutini.
Que el Senyor siga sempre amb vosaltres.

Elegits:

Amén.

Els elegits ixen. Si, per raons greus, no ixen de l'església, tot es farà com en el ritu de la institució dels catecúmens (núm. 96).

Si no hi ha celebració eucarística, s'entonarà algun cant adequat, segons s'estime oportú, i els fidels seran acomiadats juntament amb els elegits.

Celebració de l'eucaristia

166. *Després que els catecúmens hagen eixit, se celebra l'eucaristia. Comença amb la pregària universal per les necessitats de l'Església i de tot el món. Després es diu el credo i es fa la preparació de les ofrenes. No obstant això, per raons pastorals es poden ometre la pregària universal i el credo. En la pregària eucarística es farà menció dels elegits i dels seus padrins (cf. núm. 377).*

SEGON ESCRUTINI

167. *El segon escrutini se celebra el quart diumenge de Quaresma, amb les fórmules indicades tant en el missal com en el leccionari (cf. també més avall, núms. 380-381).*

Homilia

168. *En l'homilia, el celebrant, basant-se en les lectures de la Sagrada Escripura, exposa el sentit del segon escrutini, tenint en compte tant la litúrgia quaresmal com l'itinerari espiritual dels elegits.*

Oració en silenci

169. *Després de l'homilia, els elegits, amb els padrins i les padrines, es posen drets davant del celebrant.*

El celebrant, dirigint-se en primer lloc als fidels, els convida a pregar en silenci pels elegits i a implorar l'esperit de penitència i el sentit del pecat i la verdadera llibertat dels fills de Déu.

Després, dirigint-se als catecúmens, els convida també a pregar en silenci i els exhorta a mostrar la seua disposició de penitència fins i tot amb la seua postura corporal, ja siga inclinant-se o agenollant-se. Finalment, acaba amb les paraules següents o semblants:

Elegits de Déu, inclineu el cap (o: agenol·leu-vos) i pregueu.

Llavors, els elegits s'inclinen o s'agenollen. I tots preguen en silenci durant un moment. Després, si es jutja oportú, s'alcen.

Pregària pels elegits

170. *Mentres es fa la pregària pels elegits, els padrins i les padrines respectius posen la mà dreta sobre el muscle del seu elegit.*

El celebrant:

Preguem per estos elegits, cridats per Déu, perquè es mantinguen sants units a ell i donen un ferm testimoni de les paraules de vida eterna.

Lector:

Perquè, segurs de la veritat de Crist,
aconseguisquen la llibertat del cor i de l'esperit
i la conserven perpètuament.
Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè, contemplant el saber de la creu,
es puguen gloriar en Déu,
que és la font del saber d'este món.
Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè, alliberats per la força de l'Esperit Sant,
passen del temor a la confiança.
Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè, convertits en hòmens espirituals,
desitgen tastar allò que és just i sant.
Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè tots els qui patixen persecucions pel nom de Crist
reben la seua ajuda.
Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè les famílies i els pobles
que troben dificultats per a abraçar la fe
reben el do de poder creure lliurement en l'evangeli.
Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè nosaltres, experimentats en el coneixement del món,
ens mantinguem fidels a l'esperit evangèlic.
Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perque tot el món, tan amat pel Pare,
puga arribar en l'Església a la plena llibertat espiritual.
Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Es podran adaptar a les diverses circumstàncies les monicions del celebrant i les invocacions de la pregària. Si després, una vegada acomiadats els catecúmens, s'omet la pregària universal en l'eucaristia, a les pregàries anteriors caldrà afegir la petició habitual per les necessitats de l'Església i de tot el món (cf. núm. 173).

Es poden dir lliurement altres fórmules de pregària (núm. 382).

Exorcisme

171. *Després de les súpliques, el celebrant, de cara als elegits, diu amb les mans juntes:*

Preguem.

¡Oh Déu!,
vós que féreu que el cego de naixement
creguera en el vostre Fill

i que per esta fe accedira a la llum del vostre regne,
 feu que els vostres elegits, ací presents,
 siguen deslliurats de les fal·làcies que els enceguen,
 i concediu-los que, fermament arrelats en la veritat,
 es transformen en fills de la llum
 pels segles dels segles.

Per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

Després, si es pot fer còmodament, el celebrant, en silenci, imposa la mà sobre cada elegit.

Tot seguit, amb les mans esteses sobre els elegits, el celebrant continua dient:

Jesús, Senyor nostre,
 llum verdadera que il·lumina a tots els hòmens,
 allibereu, per mitjà de l'Esperit de la veritat,
 a tots els oprimits pel jou del pare de la falsedat
 i desperteu una bona voluntat
 en els qui heu cridat als vostres sagraments,
 a fi que, fruit del goig de la vostra llum,
 siguen testimonis fermes i valents de la fe.

Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

Tots responen:

Amén.

Es poden dir lliurement altres fórmules d'exorcisme (núm. 383).

Si es considera oportú, es pot entonar algun cant apropiat, per exemple, algun dels salms 6, 26 (25), 32 (31), 38 (37), 39 (38), 40 (39), 51 (50), 116 (114), 130 (129), 139 (138) o 142 (141).

Comiat dels elegits

172. *Després, el celebrant acomiada els elegits dient:*

Aneu-vos-en en pau,
 i torneu el dia del pròxim escrutini.
 Que el Senyor siga sempre amb vosaltres.

Elegits:

Amén.

Els elegits ixen. Si, per raons greus, no ixen de l'església, tot es farà com en el ritu de la institució dels catecúmens (núm. 96).

Si no hi ha celebració eucarística, s'entonarà algun cant adequat, segons s'estime oportú, i els fidels seran acomiadats juntament amb els elegits.

Celebració de l'eucaristia

173. *Després que els catecúmens hagen eixit se celebra l'eucaristia. Comença amb la pregària universal per les necessitats de l'Església i de tot el món. Després es diu el credo i es fa la preparació de les ofrenes. No obstant això, per raons pastorals es poden ometre la pregària universal i el credo. En la pregària eucarística es farà menció dels elegits i dels seus padrins (cf. núm. 377).*

TERCER ESCRUTINI

174. *El tercer escrutini se celebra el quint diumenge de Quaresma, amb les fórmules indicades tant en el missal com en el leccionari (cf. també més avall, núms. 384-385).*

Homilia

175. *En l'homilia, el celebrant, basant-se en les lectures de la Sagrada Escripura, exposa el sentit del tercer escrutini, tenint en compte tant la litúrgia quaresmal com l'itinerari espiritual dels elegits.*

Oració en silenci

176. *Després de l'homilia, els elegits, amb els padrins i les padrines, es posen drets davant del celebrant.*

El celebrant, dirigint-se en primer lloc als fidels, els convida a pregar en silenci pels elegits i a implorar l'esperit de penitència, el sentit del misteri del pecat i de la mort i l'esperança en la vida eterna pròpia dels fills de Déu.

Després, dirigint-se als catecúmens, els convida també a pregar en silenci i els exhorta a mostrar la seua disposició de penitència fins i tot amb la seua postura corporal, ja siga inclinant-se o agenollant-se. Finalment, acaba amb les paraules següents o semblants:

Elegits de Déu, inclineu el cap (o: agenol·leu-vos) i pregueu.

Llavors, els elegits s'inclinen o s'agenollen. I tots preguen en silenci durant un moment. Després, si es jutja oportú, s'alcen.

Pregària pels elegits

177. *Mentres es fa la pregària pels elegits, els padrins i les padrines respectius posen la mà dreta sobre el muscle del seu elegit.*

El celebrant:

Preguem per estos servents que Déu ha elegit, perquè, configurats a la mort i a la resurrecció de Crist, puguen superar amb la gràcia dels sacraments l'amarg destí de la mort.

Lector:

Perquè la fe els enfortisca contra qualsevol engany del món.

Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè es mostren agraïts per l'elecció divina que els ha permés passar d'ignorar l'esperança eterna a enfilar el camí de la salvació.

Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè, per l'exemple i la intercessió dels catecúmens que escamparen la seua sang per Crist, s'animen amb l'esperança de la vida eterna.

Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè tots avorrisquen el pecat, que destrueix la vida.

Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè els qui estan afligits per la mort dels seus troben consol en Crist.

Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè nosaltres mateixos,
al celebrar novament les solemnitats pasquals,
ens enfortim en l'esperança de ressuscitar amb Crist.
Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè tot el món, creat per l'amor de Déu,
trobe nova vida amb el progrés en la fe i en la caritat.
Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Es podran adaptar a les diverses circumstàncies les monicions del celebrant i les invocacions de la pregària. Si després, una vegada acomiadats els catecúmens, s'omet la pregària universal en l'eucaristia, a les pregàries anteriors caldrà afegir la petició habitual per les necessitats de l'Església i de tot el món (cf. núm. 180).

Es poden dir lliurement altres fórmules de pregària (núm. 382).

Exorcisme

178. *Després de les súpliques, el celebrant, de cara als elegits, diu amb les mans juntes:*

Preguem.

Pare de la vida eterna,
que no sou Déu de morts, sinó de vius,
i que enviàreu el vostre Fill com a missatger de la vida
per a dur a la resurrecció els hòmens,
arrancats del regne de la mort,
vos demanem que deslliureu estos elegits
del poder mortífer de l'esperit maligne,
a fi que puguem rebre la vida nova de Crist ressuscitat
i donar-ne testimoni.

Per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

Després, si es pot fer còmodament, el celebrant, en silenci, imposa la mà sobre cada elegit.

Tot seguit, amb les mans esteses sobre els elegits, el celebrant continua dient:

Jesús, Senyor nostre,

vós que, fent que Llàtzer ressuscitara d'entre els morts,
significàreu que havíeu vingut perquè els hòmens tingueren vida
i en tingueren en abundància,
deslliureu de la mort aquells que anhelan la vida
dels vostres sagraments,
deslligueu-los de l'esperit de maldat
i comuniquen-los, pel vostre Esperit vivificant,
fe, esperança i caritat,
a fi que, vivint sempre amb vós,
participen de la glòria de la vostra resurrecció.

Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

Tots responen:

Amén.

Es poden dir lliurement altres fórmules d'exorcisme (núm. 387).

Si es considera oportú, es pot entonar algun cant apropiat, per exemple, algun dels salms 6, 26 (25), 32 (31), 38 (37), 39 (38), 40 (39), 51 (50), 116 (114), 130 (129), 139 (138) o 142 (141).

Comiat dels elegits

179. *Després, el celebrant acomiada els elegits dient:*

Aneu-vos-en en pau,
i que el Senyor siga sempre amb vosaltres.

Elegits:

Amén.

Els elegits ixen. Si, per raons greus, no ixen de l'església, tot es farà com en el ritu de la institució dels catecúmens (núm. 96).

Si no hi ha celebració eucarística, s'entonarà algun cant adequat, segons s'estime oportú, i els fidels seran acomiadats juntament amb els elegits.

Celebració de l'eucaristia

180. *Després que els elegits hagen eixit se celebra l'eucaristia. Comença amb la pregària universal per les necessitats de l'Església i de tot el món. Després es diu el credo i es fa la preparació de les ofrenes. No obstant això, per raons pastorals es poden ometre la pregària universal i el credo. En la pregària eucarística es farà menció dels elegits i dels seus padrins (cf. núm. 377).*

I. ELS LLIURAMENTS

181. Si no s'han fet abans (cf. núms. 125-126), després dels escriturins se celebraran els «lliuraments», amb els quals l'Església, després d'haver dut a terme la institució dels catecúmens o d'haver-la començada en el temps degut, els entrega amb afecte els documents que, des de l'antiguitat, són un resum de la fe i de l'oració.

182. Convé que es facen davant de la comunitat dels fidels, després de la litúrgia de la paraula d'una missa ferial, amb lectures apropiades a la cerimònia dels lliuraments.

ENTREGA DEL SÍMBOL

183. *El primer lliurament que es fa és el del símbol, que els elegits memoritzaran primer i recitaran públicament després (cf. núms. 194-199), abans que, d'acord amb este símbol, proclamen la seua fe el dia del baptisme.*

184. *L'entrega del símbol es fa durant la setmana següent al primer escriturini. Si és oportú, es pot celebrar també durant el temps del catecumenat (cf. núms. 125-126).*

Lectures i homilia

185. *En lloc de les lectures feriales assignades, es llegiran perícopes que s'ajusten millor a la celebració, com per exemple les següents:*

LECTURA PRIMERA

Escolta, Israel: Ama el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor

Lectura del llibre del Deuteronomi

6, 1-7

Moisés va dir al poble:

— «Estos són els manaments, els decrets i les prescripcions que el Senyor, el vostre Déu, m'ha encomanat ensenyar-vos perquè els compliu en el país on entrareu a prendre'n possessió.

Venera el Senyor, el teu Déu, guardant durant tota la vida els seus decrets i preceptes que jo et done, tant tu com els teus fills i els fills dels teus fills. Així viuràs anys i més anys.

Escolta, Israel, i mira de posar-los en pràctica; així seràs feliç i creixeràs molt en un país que regalla llet i mel, tal com el Senyor, Déu dels teus pares, et va prometre.

Escolta, Israel: el Senyor és el nostre Déu, el Senyor és l'únic. Ama el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb totes les

forces. Grava en el teu cor les paraules dels manaments que hui et done. Inculca-les als teus fills; parla'n a casa i mentres faces camí, quan et gites i quan t'alces.»

SALM RESPONSORIAL

19 (18), 8.9.10.11 (R: Jo 6, 68b)

És perfecta la llei del Senyor,
i l'ànima hi descansa;
és ferm allò que el Senyor disposa,
dona saviesa als ignorants.

R Senyor, vós teniu paraules de vida eterna.

Els preceptes del Senyor són planers,
omplin el cor de goig;
els manaments del Senyor són transparents,
illuminen els ulls. **R**

Venerar el Senyor és cosa santa,
es manté per sempre;
els determinis del Senyor són ben presos,
tots són justíssims. **R**

Són més desitjables que l'or fi,
més que l'or a mans plenes;
són més dolços que la mel
regallant de la bresca. **R**

LECTURA SEGONA

Professió de fe de qui creu en Déu

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

10, 8-13

¿Què diuen les Escriptures, germans? «La paraula està molt prop de tu: la tens en els llavis i en el cor.» Eixa és la paraula que creiem i que proclamem: si amb els llavis confesses que Jesús és el Senyor i creus en el teu cor que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts, seràs salvat. Qui creu de cor, rep la justícia; qui confessa amb els llavis, obté la salvació.

Diuen les Escriptures: « Cap dels qui creuen en ell no quedarà confós.» No hi ha, per tant, diferència entre els jueus i els no jueus: ja que tots tenen

el mateix Senyor, generós amb tots els qui l'invoquen. En efecte, «tots els qui invoquen el nom del Senyor se salvaran.»

O bé:

Per l'evangeli obteniu la salvació, si el reteniu tal com vos el vaig anunciar

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint 15, 1-8
(o bé, més breu, 1-4)

Vos recorde, germans, l'evangeli que vos vaig anunciar i que vosaltres acceptàreu. Fins ara vos hi manteniu fermes i per ell obteniu la salvació, si el reteniu tal com vos el vaig anunciar; altrament, vos hauríeu convertit inútilment a la fe.

Primer de tot vos vaig transmetre el mateix ensenyament que jo havia rebut: Crist morí pels nostres pecats, com deien les Escriptures, i fou sepultat; ressuscità al tercer dia, com deien les Escriptures, i s'aparegué a Cefes i després als Dotze. Després s'aparegué a més de cinc-cents germans alhora, la majoria dels quals encara viuen, però alguns ja han mort. Després s'aparegué a Jaume, i més tard a tots els apòstols. Finalment, l'últim de tots, com a u que naix fora de temps, se m'aparegué també a mi.

VERS ABANS DE L'EVANGELI

Jo 3, 16

Déu estima tant el món, que ha entregat el seu Fill únic;
 tots els qui creuen en ell tenen vida eterna.

EVANGELI

Sobre esta pedra jo edificaré la meua Església

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu

16, 13-18

En aquell temps, Jesús anà a la regió de Cesarea de Filip, i una vegada allí, preguntava als seus deixebles:

— «¿Què diu la gent del Fill de l'home? ¿Qui diuen que és?»

Els li respongueren:

— «Uns diuen que és Joan Baptista; altres, que és Elies; altres, que és Jeremies o algun altre dels profetes.»

Ell els diu:

— «I vosaltres, ¿qui dieu que soc?»

Simó Pere li contestà:

— «Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu.»

Jesús li va respondre:

— «Benaventurat tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho ha revelat cap home de carn i sang, sinó el meu Pare del cel. I ara, també jo et dic que tu ets Pere. Sobre esta pedra jo edificaré la meua Església, i les portes del regne de la mort no la podran dominar.»

O bé:

Jo, que soc la llum, he vingut al món
perquè ningú dels qui creuen en mi es quede en la foscor

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

12, 44-50

En aquell temps, Jesús va proclamar:

— «Els qui creuen en mi, més que creure en mi, creuen en el qui m'ha enviat, i els qui em veuen a mi veuen el qui m'ha enviat. Jo, que soc la llum, he vingut al món perquè ningú dels qui creuen en mi es quede en la foscor. Als qui escolten les meues paraules i no les guarden, no soc jo qui els condemne, perquè no he vingut a condemnar el món, sinó a salvar-lo. Els qui em rebutgen a mi i no acullen les meues paraules, ja tenen qui els condemnarà: és la paraula que jo he predicat, la que els condemnarà el darrer dia, perquè jo no he parlat pel meu compte; el Pare mateix que m'ha enviat, m'ha manat què havia de dir i de predicar. I sé que el seu manament és vida eterna. Per això, tot el que jo dic, ho dic tal com el Pare m'ho ha comunicat.»

Segueix l'homília, en la qual el celebrant, en connexió amb el text sagrat, exposa el significat i la importància del símbol, tant des del punt de vista de la catequesi rebuda com pel que fa a la professió de fe que es fa en el símbol i que s'haurà de guardar tota la vida.

Entrega del símbol

186. *Després de l'homilia el diaca diu:*

Que els elegits s'acosten
a rebre de l'Església el símbol de la fe.

Llavors el celebrant es dirigeix a ells amb les paraules següents o semblants:

Estimats germans, escolteu les paraules de la fe que vos farà justos. Són poques paraules, però contenen grans misteris. Rebeu-les i guardeu-les amb el cor sincer.

Després el celebrant comença el símbol dient:

Crec en un sol Déu,

I continua ell a soles o junt amb tota la comunitat dels fidels:

Crec en un sol Déu, Pare totpoderós,
creador del cel i de la terra.
I en Jesucrist, el seu Fill únic, Senyor nostre;
que fou concebut per obra de l'Esperit Sant,
nasqué de la Verge Maria;
patí en temps de Ponç Pilat,
fou crucificat, mort i sepultat;
davallà als inferns,
el tercer dia ressuscità d'entre els morts;
se'n pujà al cel,
on seu a la dreta de Déu Pare totpoderós;
i tornarà a jutjar els vius i els morts.
Crec en l'Esperit Sant,
la santa Església catòlica,
la comunió dels sants,
la remissió dels pecats,
la resurrecció dels morts,
i la vida eterna. Amén.

Si es jutja oportú, en comptes de l'anterior es pot usar el credo nicenoconstantinopolità:

Crec en un sol Déu, Pare totpoderós
creador del cel i de la terra,

de totes les coses visibles i invisibles.
I en un sol Senyor, Jesucrist,
Fill unigènit de Déu,
nascut del Pare abans de tots els segles.
Déu de Déu, Llum de Llum,
Déu verdader de Déu verdader,
engendrat, no creat,
de la mateixa naturalesa que el Pare:
per ell totes les coses foren creades.
El qual per nosaltres, els hòmens,
i per la nostra salvació,
baixà del cel.
I, per obra de l'Esperit Sant,
s'encarnà de la Verge Maria,
i es feu home.
Crucificat després per nosaltres
en temps de Ponç Pilat,
patí i fou sepultat,
i ressuscità el tercer dia,
com anunciaven les Escriptures,
i se'n pujà al cel,
on seu a la dreta del Pare.
I tornarà gloriós a jutjar els vius i els morts,
i el seu regnat no tindrà fi.
Crec en l'Esperit Sant,
que és Senyor i dona la vida,
que procedix del Pare i del Fill.
I juntament amb el Pare i el Fill
és adorat i glorificat;
que parlà per boca dels profetes.
I en una sola Església,
santa, catòlica i apostòlica.
Professe que hi ha un sol baptisme
per a perdonar el pecat.
I espere la resurrecció dels morts
i la vida eterna. Amén.

Oració sobre els elegits

187. *Després, el celebrant convida els fidels a pregar, amb les paraules següents o semblants:*

Preguem pels nostres elegits,
 que Déu el nostre Senyor
 òbriga els seus cors
 i es mostre misericordiós,
 a fi que, pel bany regenerador,
 obtinguen el perdó dels pecats
 i siguin incorporats a Crist, el nostre Senyor.

Tots preguen en silenci.

Després, el celebrant, amb les mans esteses sobre els elegits, diu:

Vos supliquem, Senyor,
 font de llum i de veritat,
 la vostra pietat justíssima i eterna
 per a estos servents vostres **N.** i **N.:**
 purifiqueu-los i santifiqueu-los,
 doneu-los la ciència verdadera,
 l'esperança ferma i la doctrina santa,
 a fi que es facen dignes de rebre
 la gràcia del baptisme.

Per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

ENTREGA DE L'ORACIÓ DEL SENYOR

188. *També s'entrega als elegits l'«oració del Senyor», pròpia des d'antic d'aquells que han rebut pel baptisme l'esperit de fills d'adopció, oració que els neòfits recitaran amb els altres batejats en la primera celebració de l'eucaristia en què participen.*

189. *L'entrega del pàrenostre es fa durant la setmana següent al tercer escrutini. Si és oportú, es pot celebrar també durant el temps del catecumenat (cf. nùms. 125-126). En cas de necessitat, també es pot ajornar per a celebrar-la juntament amb els ritus de preparació immediata (cf. nùms. 193 i ss.).*

Lectures i cants

190. *En lloc de les lectures ferials assignades, es llegiran perícopes que s'ajusten millor a la celebració, com per exemple les següents:*

LECTURA PRIMERA

Els atreia cap a mi amb llaços d'amor

Lectura del llibre del profeta Osees

11, 1b.3-4.8c-9

Açò diu el Senyor:

— «Quan Israel era un xiquet, el vaig amar: com a fill, el vaig cridar que vinguera d'Egipte. Jo mateix vaig ensenyar Efraïm a caminar agafant-lo pels braços, però no heu volgut reconèixer que jo els conduïa amb suavitat, que els atreia cap a mi amb llaços d'afecte i amor. Feia com els qui prenen un xiquet i se l'acosten a la cara, o m'inclinava per a donar-los l'aliment.

Tinc angoixat el cor, inflamades les entranyes. No cediré a la meua indignació, no tornaré per a destruir Efraïm, perquè jo soc Déu i no un home; soc el Sant, present dins de tu. No vindré amb amenaces.»

SALM RESPONSORIAL

23 (22), 1-3-4.5.6 (R: 1)

El Senyor és el meu pastor: no em falta res

Em fa descansar en prats deliciosos;
em porta al repòs vora l'aigua,
i allí em retorna.

Em guia per camins segurs,
per amor del seu nom.

R El Senyor és el meu pastor, no em falta res.

Ni que passe per la vall tenebrosa,
no tinc por de cap mal.

Vós esteu a la meua vora:
la vostra vara de pastor
m'asserena i em conforta. **R**

Davant de mi pareu taula vós mateix
enfront dels meus enemics;

m'heu ungit el cap amb perfums,
ompliu a vessar la meua copa. **R**

Ausades que la vostra bondat i el vostre amor
m'acompanyen tota la vida,
I viuré anys i més anys
en la casa del Senyor. **R**

O bé:

SI 103 (102), 1-2, 8 i 10, 11-12, 13 i 18 (**R**: 13)

Beneïx el Senyor, ànima meua,
del fons del cor beneïx el seu sant nom.
Beneïx el Senyor, ànima meua;
no t'oblides dels seus favors.

R Com un pare s'apiada dels fills, el Senyor s'apiada dels fidels.

El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al castic, generós en l'amor.
No ens castiga els pecats com mereixem,
ni ens paga com deuria les nostres culpes. **R**

El seu amor als fidels és tan immens
com la distància del cel a la terra,
llança les nostres culpes lluny de nosaltres
com l'Orient està lluny de l'Occident. **R**

Com un pare s'apiada dels seus fills,
el Senyor s'apiada dels fidels
si guarden la seua aliança,
si es recorden dels preceptes i els complixen. **R**

LECTURA SEGONA

Heu rebut un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «¡Abbà, Pare!»

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

8, 14-17.26-27

Germans,

Tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu. Perquè vosaltres no heu rebut un esperit d'esclaus que vos faça viure una altra vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «¡Abbà, Pare!» Així l'Esperit s'unix personalment al nostre esperit per a donar testimoni que som fills de Déu. I si som fills, també som hereus: hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que patim amb ell per a arribar a ser glorificats amb ell.

L'Esperit mateix, per a ajudar la nostra debilitat, intercedix amb gemecs que no es poden expressar; perquè nosaltres no sabem què hem de demanar, per a pregar com cal, però és ell, l'Esperit, qui es posa en lloc nostre. I encara que els seus gemecs no es puguen expressar, el qui penetra l'interior dels cors sap prou bé quin és el deler de l'Esperit; ell intercedix a favor del poble sant tal com Déu ho vol.

O bé:

Déu ha enviat l'Esperit del seu Fill, que crida en els nostres cors: «¡Abbà, Pare!»

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Galàcia 4, 4-7

Germans:

Quan el temps arribà a la seua plenitud, Déu envià el seu Fill, nascut d'una dona, nascut sotmés a la llei, per a rescatar els qui vivien sotmesos a la llei, perquè obtinguérem ja la condició de fills. I la prova que som fills és que Déu ha enviat l'Esperit del seu Fill, que crida en els nostres cors: «¡Abbà, Pare!» Per tant, ja no ets esclau, sinó fill; i si ets fill, també ets hereu, per gràcia de Déu.

VERS ABANS DE L'EVANGELI

Rm 8, 15

Vosaltres no heu rebut un esperit d'esclaus que vos faça viure una altra vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «¡Abbà, Pare!»

Evangelí

191. *El diaca diu:*

Que s'acosten els qui han de rebre
l'oració del Senyor.

Llavors el celebrant es dirigix als elegits amb les paraules següents o semblants:

Ara escolteu com el Senyor va ensenyar a pregar als deixebles:

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu

6, 9-13

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles:

— «Vosaltres pregueu així:

Pare nostre, que esteu en el cel.

Siga santificat el vostre nom.

Vinga a nosaltres el vostre regne.

Faça's la vostra voluntat,

així en la terra com es fa en el cel.

El nostre pa de cada dia

doneu-nos, Senyor, el dia de hui.

I perdoneu les nostres culpes,

així com nosaltres perdonem els nostres deutors.

I no permeteu que nosaltres caiguem en la temptació,

ans deslliureu-nos de qualsevol mal.»

Segueix l'homilia, en la qual el celebrant exposa el significat i la importància del pàrenostre.

Oració sobre els elegits

192. *Després, el celebrant convida els fidels a pregar, amb les paraules següents o semblants:*

Preguem pels nostres elegits,

que Déu el nostre Senyor

òbriga els seus cors

i es mostre misericordiós,

a fi que, pel bany regenerador,

obtinguen el perdó dels pecats

i siguin incorporats a Crist, el nostre Senyor.

Tots preguen en silenci.

Després, el celebrant, amb les mans esteses sobre els elegits, diu:

¡Oh Déu totpoderós i etern!,
 vós que amb nous fills doneu constantment fecunditat a l'Església,
 augmenteu la fe i la sabiduria dels nostres elegits,
 a fi que, renascuts en la font baptismal,
 siguem comptats entre els vostres fills d'adopció.

Per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

RITUS DE LA PREPARACIÓ IMMEDIATA

193. Allà on siga possible que el Dissabte Sant els elegits es congreguen per a disposar-se, per mitjà del recolliment espiritual i l'oració, a rebre els sacraments, es poden usar íntegrament o parcialment, segons les circumstàncies, els ritus següents.

I. RECITACIÓ DEL SÍMBOL

194. Amb este ritu els elegits es preparen per a la professió baptismal de la fe i són instruïts sobre el deure d'anunciar la paraula de l'evangeli.

195. Si per raons de necessitat no s'ha pogut entregar el símbol, tampoc es recitarà.

Lectures i homilia

196. *Es comença amb un cant apropiat. Després es llig una de les perícopes següents o una altra lectura adequada:*

Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu

16, 13-17

En aquell temps, Jesús anà a la regió de Cesarea de Filip, i una vegada allí, preguntava als seus deixebles:

— «¿Què diu la gent del Fill de l'home? ¿Qui diuen que és?»

Els li respongueren:

— «Uns diuen que és Joan Baptista; altres, que és Elies; altres, que és Jeremies o algun altre dels profetes.»

Ell els diu:

— «I vosaltres, ¿qui dieu que soc?»

Simó Pere li contestà:

— «Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu.»

Jesús li va respondre:

— «Benaventurat tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho ha revelat cap home de carn i sang, sinó el meu Pare del cel.»

O bé:

¿A qui aniríem? Vós teniu paraules de vida eterna

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

6, 35.63-71

En aquell temps, Jesús digué:

— «Jo soc el pa que dona la vida: qui ve a mi no passarà mai més fam i qui creu en mi no tindran mai set. És l'Esperit qui dona la vida; la carn no servix de res. Les paraules que jo vos he dit són Esperit i són vida. Però entre vosaltres n'hi ha alguns que no creuen.»

Des del principi, Jesús sabia qui eren els qui no creien i i qui l'havia de trair. I afegí:

— « Per això vos he dit abans que no pot vindre a mi ningú si no li ho concedix el Pare.»

Des d'aquell moment, molts dels seus deixebles es van fer arrere i ja no anaven més amb ell. Llavors digué als Dotze:

— «¿ També vosaltres vos en voleu anar?»

Simó Pere li respongué:

— «Senyor, ¿a qui aniríem? Vós teniu paraules de vida eterna i nosaltres hem cregut i sabem que sou el Sant de Déu.»

Jesús els digué:

— «¿No vos vaig escollir als Dotze? Però un de vosaltres és un diable»

Es referia a Judes, fill de Simó Iscariot. Era ell, un dels Dotze, qui l'havia de traïr.

O bé (només si se celebra juntament amb el ritu de l'«Efatà»):

«Efatà» vol dir «Obri't»

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc

7, 31-37

En aquell temps, Jesús tornà del territori de Tir i, passant pel de Sidó, arribà al llac de Galilea, després de travessar el territori de la Decàpolis. Li portaren un sord, que a penes podia parlar, i li suplicaven que li imposara les mans. Jesús se l'endugué a soles, lluny de la gent, li ficà els dits en les orelles, i li tocà la llengua amb la saliva. Després alçà els ulls al cel, sospirà i digué:

— «¡Efatà!», que vol dir «¡Obri't!»

A l'instant se li obriren les orelles, la llengua se li destravà i parlava perfectament. Jesús els prohibí que ho digueren a ningú; però, com més els ho prohibia, més ho pregonaven a tots. I, completament admirats, deien:

— «Tot ho ha fet bé: fa que els sords senten i que els muts parlen.»

Després es fa una breu homilia.

197. *Si es fa alhora el ritu de l'«Efatà», la celebració comença tal com es diu més avall (núms. 200-202).*

Pregària abans de la recitació del símbol

198. *Amb les mans esteses davant del pit, el celebrant diu esta oració:*

Preguem.

Concediu, Senyor, als nostres elegits,
 que han acceptat el disseny del vostre amor
 i els misteris de la vida de Crist,
 que confessen de paraula el que creuen per la fe
 i complisquen amb les obres la vostra voluntat.

Per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

Recitació del símbol

199. *Després els elegits reciten el símbol:*

Crec en un sol Déu,
 Pare totpoderós,
 creador del cel i de la terra.
 I en Jesucrist, el seu Fill únic, Senyor nostre,
 que fou concebut per obra de l'Esperit Sant,
 nasqué de la Verge Maria;
 patí en temps de Ponç Pilat,
 fou crucificat, mort i sepultat
 i descendí als inferns;
 i el tercer dia ressuscità d'entre els morts
 i se'n pujà al cel,
 on seu a la dreta de Déu Pare totpoderós,
 i tornarà a jutjar els vius i els morts.
 Crec en l'Esperit Sant,
 en la santa Església catòlica,
 en la comunió dels sants,
 en la remissió dels pecats,
 en la resurrecció dels morts
 i en la vida eterna. Amén.

Si en l'entrega del símbol s'ha emprat la versió nicenoconstantinopolitana, també es dirà esta en la recitació (cf. núm. 186).

II. RITU DE L'«EFATÀ»

200. Amb este ritu, en virtut del seu mateix simbolisme, s'inculca la necessitat de la gràcia per a poder escoltar la paraula de Déu, manifestar-la públicament i salvar-se.

Lectura

201. *Després d'un cant apropiat es llig Mc 7, 31-37, que el celebrant explica breument.*

Ritu de l'«Efatà»

202. *Llavors, amb el dit polze el celebrant toca l'orella dreta i l'esquerra de cada un dels elegits i també la boca sobre els llavis tancats, mentres diu:*

Efatà, que vol dir «obri't»;
perquè professes la fe, que has escoltat,
a glòria i lloança de Déu.

Però si hi ha molts elegits, només es dirà la fórmula sencera al primer, i als altres simplement se'ls dirà:

Efatà, que vol dir «obri't».

III. ELECCIÓ DEL NOM CRISTIÀ

203. Si —d'acord amb la norma del núm. 88— no s'ha fet abans, ara es pot imposar un nom nou, ja siga un nom cristià o bé un altre nom propi de la cultura local sempre que se li pugui donar un sentit cristià. A vegades, si les circumstàncies ho permeten i si hi ha pocs elegits, n'hi haurà prou amb explicar a l'elegit el sentit cristià del nom que li van imposar els seus pares.

Lectures

204. *Després d'un cant apropiat, si és oportú, es farà una lectura, que el celebrant comentarà breument. Per exemple:*

El teu nom serà Abraham

Lectura del llibre del Gènesi

17, 1-7

Quan Abram tenia noranta-nou anys se li aparegué el Senyor i li digué:

— «Jo soc el Déu totpoderós. Viu seguint els meus camins i sigues irrepreensible. Faré una aliança entre jo i tu, i serà nombrosíssima la teua descendència.»

Abram es va prosternar amb el front en terra, i Déu li digué:

— «Mira, esta és la meua aliança entre jo i tu: seràs pare d'una multitud de pobles. Ja no et diràs més Abram; el teu nom serà Abraham, perquè et faré pare d'una multitud de pobles. Et faré molt i molt fecund; els teus descendents formaran diverses nacions, i de tu eixiran reis. Mantindré la meua aliança entre jo i tu, i amb les generacions que et succeiran. Serà

una aliança perpètua: jo seré el teu Déu i el Déu de la teua descendència.»

O bé:

Et donaran un nom nou

Lectura de llibre del profeta Isaïes

62, 1-5

Per amor de Sió no callaré,
per amor de Jerusalem no descansaré
fins que no esclate com la llum la seua justícia
i no brille com una torxa la seua salvació.

Els pobles veuran el teu benestar,
tots els reis contemplaran la teua glòria.
Et donaran un nom nou
que els llavis del Senyor designaran.

Seràs una corona de glòria en les mans del Senyor,
i una diadema reial en les mans del teu Déu.

Ja no et diran «Abandonada»,
ni anomenaran el teu país «Desolació».
A tu et diran «La Meua Estimada»,
i a la teua terra, «L'Esposada»,
perquè el Senyor et preferirà a tu,
i la teua terra tindrà marit.

Els teus fills et posseiran
com un jove posseïx la seua esposa.
El teu Déu s'alegrarà de tindre't,
com el nóvio s'alegra de tindre la nóvia.

O bé:

Gravaré en ells el meu nom nou

Lectura del llibre de l'Apocalipsi

3, 11-13

Açò diu el sant:

— «Vinc de seguida: allò que posseïxes, guarda-ho fidelment, que ningú et lleve la corona.

Al qui isca vencedor, jo el faré columna en el temple del meu Déu, i ja no se'n mourà mai més. Gravaré en ells el nom del meu Déu i el nom de la ciutat del meu Déu, la nova Jerusalem que baixa del cel venint del meu Déu, i també el meu nom nou.

Qui tinga orelles, que escolte què diu l'Esperit a les esglésies.»

O bé:

Tu ets Pere

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu

16, 13-18

En aquell temps, Jesús anà a la regió de Cesarea de Filip, i una vegada allí, preguntava als seus deixebles:

— «¿Què diu la gent del Fill de l'home? ¿Qui diuen que és?»

Els li respongueren:

— «Uns diuen que és Joan Baptista; altres, que és Elies; altres, que és Jeremies o algun altre dels profetes.»

Ell els diu:

— «I vosaltres, ¿qui dieu que soc?»

Simó Pere li contestà:

— «Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu.»

Jesús li va respondre:

— «Benaventurat tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho ha revelat cap home de carn i sang, sinó el meu Pare del cel. I ara, també jo et dic que tu ets Pere. Sobre esta pedra jo edificaré la meua Església, i les portes del regne de la mort no la podran dominar.»

O bé:

Tu et diràs Quefes

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

1, 40-42

Un dels dos que havien sentit el que deia Joan i havien seguit Jesús era Andreu, el germà de Simó Pere. El primer, que Andreu trobà, va ser el seu germà Simó, i li digué:

— «Hem trobat el Messies»,
que vol dir “Crist’ (o l’Ungit’).

I el dugué a Jesús. Jesús el mirà fixament i li digué:

— «Tu ets Simó, fill de Joan. Tu et diràs Quefes, que vol dir ‘Pere’.»

Elecció del nom

205. *El celebrant pregunta a cada elegit sobre el nom que potser s’ha triat ell mateix. Després, segons les oportunitats (cf. núm. 203), es diu:*

El celebrant:

N., d’ara en avant et diràs **N.**

El catecumen:

Amén (o una altra paraula apropiada).

Si és el cas, s’explica el sentit cristià del nom que li van donar els seus pares.

IV. UNCIÓ AMB L’OLI DELS CATECÚMENS

206. La unció amb l’oli dels catecúmens, si la Conferència Episcopal considera que s’ha de conservar, posat que per falta de temps no es puga celebrar en la mateixa Vigília pasqual, es podrà fer el Dissabte Sant. Es pot administrar separatament o bé juntament amb la recitació del símbol, o bé abans, per a preparar-la, o bé després, per a confirmar-la.

207. *L’oli beneït pel bisbe en la missa crismal és el que s’utilitza en este ritu. Per raons pastorals, el pot beneir el sacerdot dient l’oració següent:¹*

¡Oh Déu!, força i protecció del vostre poble,
que heu fet de l’oli un símbol de fortalesa,
beneïu ✠ este oli i concediu la vostra força
als catecúmens que amb ell seran ungit;
que, en rebre la força i la sabiduria que venen de vós,

¹ Cf. *Ordo benedicendi Oleum catechumenorum et infirmorum et conficiendi Chrisma*, «Praenotanda», núm. 7, Typis Polyglotis Vaticanis, 1971, p. 8.

empreguen amb més coratge els treballs de la vida cristiana
i que, comptats entre els vostres fills d'adopció,
tinguen el goig de renàixer i viure en la vostra Església.

Per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

208. *Després, el celebrant diu de cara als catecúmens:*

Que vos enfortisca la força de Crist Salvador,
significada en este oli de salvació amb què vos ungem,
en el mateix Crist, Senyor nostre,
ell, que viu i regna pels segles dels segles.

Els elegits:

Amén.

Cada elegit és ungit amb l'oli dels catecúmens en el pit o en cada mà o també en altres parts del cos, si es creu convenient. Si els elegits són molt nombrosos, es poden convocar més ministres.

TERCER GRAU: CELEBRACIÓ DELS SAGRAMENTS DE LA INICIACIÓ

208. Quan se segueix el costum de celebrar la iniciació dels adults durant la nit de la Vigília pasqual, els sacraments s'administren després de la benedicció de l'aigua, com s'indica en el ritual de la Vigília pasqual (núm. 44).

209. Però si la iniciació es fa fora del temps acostumat (cf. observacions prèvies, núms. 58-59), es procurarà que la celebració tinga un caràcter pasqual evident (cf. observacions generals sobre la iniciació cristiana, núm. 6), i es dirà la missa ritual que figura en el missal (cf. també, més avall, núm. 388).

CELEBRACIÓ DEL BAPTISME

210. Inclús quan els sacraments de la iniciació se celebren fora de la solemnitat de la Pasqua, s'ha de fer el ritu de la benedicció de l'aigua (cf. observacions generals sobre la iniciació cristiana, núm. 21), amb el qual es commemora, pel record de les meravelles de Déu, el misteri de la seua caritat des del començament del món i la creació del gènere humà. Després, per la invocació de l'Esperit Sant i l'anunci de la mort i de la resurrecció de Crist, s'inculca la novetat del bany de regeneració del Senyor, per mitjà del qual participem de la seua mort i resurrecció i rebem la santedat divina.

211. La renúncia a Satanàs i la professió de fe formen un ritu únic, que adquirix força plena en el baptisme dels adults. Com que el baptisme és el sacrament de la fe amb què els catecúmens s'unixen a Déu i és alhora també el sacrament amb què renaixen, és lògic que siga abans de batejar-se quan els elegits realitzen individualment el gest amb el qual, com prefigurava la primera aliança dels patriarques, renunciem totalment al pecat i a Satanàs per a unir-se per sempre més a la promesa del Salvador i al misteri de la Trinitat. Amb esta professió, feta davant del celebrant i de tota la comunitat, assenyalen la voluntat, madurada durant el temps del catecumenat, d'iniciar la nova aliança amb Crist. Esta és la fe que, transmesa per l'Església segons el disseny diví, han abraçat, i en la qual són batejats els adults.

212. Per necessitats pastorals o per interès litúrgic, la unció amb l'oli dels catecúmens, que té lloc normalment entre la renúncia i la professió de fe, es pot avançar (cf. núms. 206-207).

En este cas, amb la unció s'ha d'intentar subratllar la necessitat del reforç diví perquè qui ha de ser batejat, a pesar dels lligams de la vida passada i superada l'oposició diabòlica, es decidisca fermament a fer el pas de la professió de la fe i a mantindre-la sense defallir durant tota la seua vida.

Monició del celebrant

213. *Abans de les lletanies, els qui han de ser batejats, acompanyats pels seus padrins i padrines, s'acosten a la font baptismal i s'hi col·loquen prop sense impedir la visió als fidels. Si els qui han de ser batejats en són molts, es poden acostar a la pila mentres es canten les lletanies.*

El celebrant es dirigeix als presents amb la monició següent o amb unes altres paraules semblants:

Germans estimats: supliquem la misericòrdia de Déu, Pare omnipotent, per estos servents seus **N.** i **N.**, que demanen el sant baptisme. Que done llum i fortalesa als qui ell mateix ha cridat i conduït fins al moment present, a fi que s'unisquen fortament a Crist i professen la fe de l'Església. Que els concedisca la renovació de l'Esperit Sant, que invocarem amb insistència sobre esta aigua.

Lletanies

214. *Llavors es canten les lletanies, en les quals es poden afegir alguns noms de sants, especialment el del titular de l'església o els dels patrons del lloc o dels qui seran batejats.*

Els noms dels sants que apareixen entre parèntesis es poden ometre, si es creu oportú, quan les lletanies es canten en llatí.

Senyor, tingueu pietat

Crist, tingueu pietat

Senyor, tingueu pietat

Santa Maria, Mare de Déu

Sant Miquel

Àngels sants de Déu

Sant Joan Baptista

Sant Josep

Sant Pere i sant Pau

Sant Andreu

Sant Joan

Santa Maria Magdalena

Sant Esteve

Sant Ignasi d'Antioquia

Sant Llorenç

Santa Perpètua i santa Felicitat

Santa Agnés

Sant Gregori

Sant Agustí

Sant Atanasi

Senyor, tingueu pietat

Crist, tingueu pietat

Senyor, tingueu pietat

Pregueu per nosaltres

Pregueu per nosaltres

Pregueu per nosaltres

Pregueu per nosaltres

Pregueu per nosaltres

Pregueu per nosaltres

Pregueu per nosaltres

Pregueu per nosaltres

Pregueu per nosaltres

Pregueu per nosaltres

Pregueu per nosaltres

Pregueu per nosaltres

Pregueu per nosaltres

Pregueu per nosaltres

Pregueu per nosaltres

Pregueu per nosaltres

Pregueu per nosaltres

Sant Basili	<i>Pregueu per nosaltres</i>
Sant Martí	<i>Pregueu per nosaltres</i>
Sant Benet	<i>Pregueu per nosaltres</i>
Sant Francesc i sant Doménec	<i>Pregueu per nosaltres</i>
Sant Francesc (Xavier)	<i>Pregueu per nosaltres</i>
Sant Joan Maria (Vianney)	<i>Pregueu per nosaltres</i>
Santa Caterina (de Siena)	<i>Pregueu per nosaltres</i>
Santa Teresa (de Jesús)	<i>Pregueu per nosaltres</i>
Tots els sants i les santes de Déu	<i>Pregueu per nosaltres</i>
Sigueu-nos propici	<i>Allibereu-nos, Senyor</i>
De tot mal	<i>Allibereu-nos, Senyor</i>
De tot pecat	<i>Allibereu-nos, Senyor</i>
De la mort eterna	<i>Allibereu-nos, Senyor</i>
Per la vostra encarnació	<i>Allibereu-nos, Senyor</i>
Per la vostra mort i resurrecció	<i>Allibereu-nos, Senyor</i>
Per la donació de l'Esperit Sant	<i>Allibereu-nos, Senyor</i>
Nosaltres pecadors	<i>Vos preguem que ens escolteu</i>
Perquè regeneu estos escollits amb la gràcia del baptisme	<i>Vos preguem que ens escolteu</i>
Jesús, Fill de Déu viu	<i>Vos preguem que ens escolteu</i>
Crist, oïu-nos	<i>Crist, oïu-nos</i>
Crist, escolteu-nos	<i>Crist, escolteu-nos</i>

Benedicció de l'aigua

215. *Després, el celebrant, de cara a la font baptismal, diu esta benedicció:*

¡Oh Déu!,
amb un poder invisible
doneu una eficàcia admirable
als signes dels sagraments,
i de moltes maneres vos heu valgut de l'aigua,
que vós creàreu, per a manifestar la gràcia del baptisme;
¡oh Déu!,
al començament del món
el vostre Esperit planava sobre les aigües,

i feia que ja llavors
l'aigua concebera el poder de santificar;

¡oh Déu!,

vós ens donàreu en les aigües del diluvi
una imatge de la regeneració,
perquè sempre fora l'aigua
la que tinguera el poder sacramental
de fer morir els vicis i fer nàixer les virtuts;

¡oh Déu!,

vós féreu passar pel mar Roig
els fills d'Abraham a peu eixut,
perquè aquell poble,
deslliurat de l'esclavitud del faraó,
fora una imatge profètica de la família dels batejats;

¡oh Déu!,

el vostre Fill, batejat per Joan en l'aigua del Jordà,
va ser ungit per l'Esperit Sant;
clavat en la creu,
feu brollar del seu costat sang i aigua;
i després de la resurrecció manà als seus deixebles:
«Aneu, convertiu tots els pobles,
i bategeu-los
en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant»:

mireu, ara, la vostra Església,
i obriu-li la font del baptisme.

Que esta aigua reba de l'Esperit Sant
la gràcia del vostre Unigènit,
perquè l'home, creat a imatge vostra,
i llavat de l'antic pecat
en el sagrament del baptisme,
renasca a la nova vida
que ve de l'aigua i de l'Esperit Sant.

El celebrant toca l'aigua amb la mà dreta, i continua.

Que baixi, Senyor, pel vostre Fill,
 fins al fons d'esta aigua,
 la força de l'Esperit Sant,
 perquè tots els qui hagen estat
 morts i sepultats en Crist, pel baptisme,
 ressusciten amb ell a la vida.
 Vos ho demanem per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

Es poden dir lliurement altres fórmules (núm. 389).

216. *Durant el temps pasqual, si es disposa de l'aigua baptismal beneïda en la Vigília pasqual, a fi que no falte en el baptisme l'element de l'acció de gràcies i de la pregària, es fa la benedicció i la invocació de Déu sobre l'aigua segons les fórmules que hi ha en el núm. 389, tenint en compte la variació dels textos al final de cada fórmula.*

Renúncia

217. *Acabada la consagració de la font, el celebrant pregunta alhora a tots els elegits:*

Fórmula A

¿Renuncieu a Satanàs i a totes les seues obres i seduccions?

Els elegits:

Sí, hi renuncie.

O bé:

Fórmula B

El celebrant:

¿Renuncieu a Satanàs?

Els elegits:

Sí, hi renuncie.

El celebrant:

¿I a totes les seues obres?

Els elegits:

Sí, hi renuncie.

El celebrant:

¿I a totes les seues seduccions?

Els elegits:

Sí, hi renuncié.

O bé:

Fórmula C

El celebrant:

¿Renuncieu al pecat, per a viure en la llibertat dels fills de Déu?

Els elegits:

Sí, hi renuncié.

El celebrant:

¿Renuncieu a totes les seduccions del mal, perquè el pecat no domine en vosaltres?

Els elegits:

Sí, hi renuncié.

El celebrant:

¿Renuncieu a Satanàs, que és l'origen i l'instigador del pecat?

Els elegits:

Sí, hi renuncié.

Si es considera oportú, el celebrant, havent-se informat prèviament del nom dels qui han de ser batejats a través dels padrins (o de les padrines), els interroga individualment triant lliurement alguna de les tres fórmules anteriors.

Si convé, la Conferència Episcopal podrà adaptar especialment eixes tres fórmules allà on siga necessari que els elegits renunciïn a supersticions, sortilegis i arts màgiques (cf. núm. 80).

Unció amb l'oli dels catecúmens

218. *Si prèviament, en els ritus de preparació immediata (núms. 206-207), no s'ha fet la unció amb l'oli dels catecúmens, el celebrant diu:*

Que vos enfortisca la força de Crist Salvador,
significada en este oli de salvació amb què vos unguim,
en el mateix Crist, Senyor nostre,
ell, que viu i regna pels segles dels segles.

Els elegits:

Amén.

Cada elegit és ungit amb l'oli dels catecúmens en el pit o en cada mà o també en altres parts del cos, si es creu convenient. Si els elegits són molt nombrosos, es poden convocar més ministres.

Esta unció es pot ometre a juí de la Conferència Episcopal.

Professió de fe

219. *Després, el celebrant, havent-se informat prèviament del nom dels qui han de ser batejats a través dels padrins (o de les padrines), els interroga individualment dient:*

N., ¿creus en Déu, Pare totpoderós, creador del cel i de la terra?

L'elegit:

Sí, hi crec.

El celebrant:

¿Creus en Jesucrist, el seu Fill únic i Senyor nostre, que nasqué de la Verge Maria, patí, fou sepultat, ressuscità d'entre els morts i està assegut a la dreta del Pare?

L'elegit:

Sí, hi crec.

El celebrant:

¿Creus en l'Esperit Sant, la santa Església catòlica, la comunió dels sants, el perdó dels pecats, la resurrecció dels morts i la vida eterna?

L'elegit:

Sí, hi crec.

Immediatament després de la professió de fe, cada elegit rep el baptisme per immersió o per infusió.

Quan els qui han de ser batejats són molt nombrosos, poden fer la professió de fe tots junts o per grups.

Ritu del baptisme

220. *Si el baptisme es fa per immersió, ja siga de tot el cos o només del cap, s'ha de procurar guardar la decència i el pudor.*

El celebrant, tocant l'elegit, l'immergix completament o li immergix només el cap i el torna a traure tres vegades seguides, i el bateja invocant una sola vegada la Santíssima Trinitat:

N., jo et batege en el nom del Pare,

(l'immergix per primera vegada)

i del Fill,

(l'immergix per segona vegada)

i de l'Esperit Sant.

(l'immergix per tercera vegada)

El padrí o la padrina, o els dos allhora, toquen el batejat.

Després del baptisme de cada adult, si es considera oportú, el poble pot fer una breu aclamació (cf. núms. 391-411).

221. *Si el baptisme es fa per infusió, el celebrant trau aigua baptismal de la font i, tirant-ne tres vegades sobre el cap inclinat de l'elegit, el bateja en nom de la Santíssima Trinitat:*

N., jo et batege en el nom del Pare,

(li tira aigua per primera vegada)

i del Fill,

(li tira aigua per segona vegada)

i de l'Esperit Sant.

(li tira aigua per tercera vegada)

El padrí o la padrina, o els dos allhora, posen la mà dreta sobre el muscle dret de l'elegit.

Després del baptisme de cada adult, si es considera oportú, el poble pot fer una breu aclamació (cf. núms. 391-411).

222. *Quan els elegits són molt nombrosos, si hi ha diversos sacerdots o diaques, els qui s'han de batejar es poden distribuir entre els ministres, que els immergixen o els tiren l'aigua mentres pronuncien individualment la fórmula en singular.*

Mentres se celebra el ritu, és bo que el poble cante. Alternativament, es pot fer alguna lectura o guardar un silenci sagrat.

RITUS COMPLEMENTARIS

223. Acabat el baptisme, es fan a continuació els ritus complementaris (núms. 224-226), després dels quals, com de costum, se celebra la confirmació, tal com s'indica més avall (núms 227-231). En eixe cas, s'omet la unció després del baptisme.

Unció després del baptisme

[224.] *Però si per alguna raó especial la celebració de la confirmació se separa del baptisme, llavors, després de la immersió o de la infusió de l'aigua, el celebrant administra de la manera acostumada la unció del crisma dient allhora sobre tots els batejats:*

Déu totpoderós, Pare del nostre senyor Jesucrist, que vos ha deslliurat del pecat i vos ha engendrat de nou per l'aigua i per l'Esperit Sant, vos consagra amb el crisma de la salvació, a fi que, incorporats al seu poble, sigueu sempre membres de Crist sacerdot, profeta i rei, per a la vida eterna.

Els batejats:

Amén.

Després, el celebrant unguix la coroneta de cada batejat amb el sant crisma, sense dir res.

Si els batejats són nombrosos i hi ha diversos sacerdots o diaques, cada un d'ells pot ungir amb el crisma diversos batejats.

Imposició del vestit blanc

225. *El celebrant diu:*

N. i N., sou ja una nova criatura i vos heu revestit de Crist. Rebeu este vestit blanc que haureu de portar immaculat davant del tribunal del nostre Senyor Jesucrist per a guanyar la vida eterna.

Els batejats:

Amén.

Quan es diuen les paraules Rebeu este vestit, els padrins o les padrines posen als neòfits un vestit blanc, o d'un altre color més adequat si ho exigixen els costums locals.

Si es considera oportú, este ritu es pot ometre.

Entrega del ciri encés

226. *Després, el celebrant pren el ciri pasqual o el toca dient:*

Acosteu-vos, padrins i padrines, per a entregar la llum als neòfits.

Els padrins i les padrines s'acosten, encenen un ciri amb el ciri pasqual i l'entreguen al neòfit. Després, el celebrant diu:

Vos heu fet llum en Crist.

Camineu sempre com a fills de la llum,
a fi que, perseverant en la fe,
pugueu eixir a l'encontre del Senyor
amb tots els sants en la cort celestial.

Els batejats:

Amén.

CELEBRACIÓ DE LA CONFIRMACIÓ

227. Si es jutja oportú, entre la celebració del baptisme i la de la confirmació els reunits poden cantar alguna cosa apropiada.

La celebració de la confirmació es pot fer en el presbiteri o en el mateix baptisteri, segons aconsellen les circumstàncies del lloc.

228. Si el baptisme el conferix el bisbe, convé que siga també ell qui administre a continuació la confirmació.

En absència del bisbe, el prevere que haja administrat el baptisme pot administrar la confirmació.

Si els confirmands són molt nombrosos, el ministre de la confirmació podrà ser ajudat pels preveres, que poden rebre la missió d'administrar el sagrament (cf. núm. 46).

229. *El celebrant es dirigix breument als neòfits amb les paraules següents o semblants:*

Estimats neòfits: regenerats en Crist i convertits en membres seus i del seu poble sacerdotal, ara només vos falta rebre l'Esperit Sant escampat sobre nosaltres, el mateix Esperit que, enviat pel Senyor als apòstols el dia de Pentecosta, ells i els seus successors conferixen als batejats.

També vosaltres rebreu la força promesa de l'Esperit Sant, amb la qual, configurats de manera més perfecta a Crist, sereu testimonis davant del món de la seua mort i resurrecció i vos fareu membres més actius de l'Església, per a edificar en la fe i en la caritat el cos de Crist.

Després, el celebrant (tenint al seu costat els preveres que l'acompanyen), dret, de cara al poble i amb les mans juntes, diu:

Preguem, germans, a Déu, Pare omnipotent,
que faça baixar l'Esperit Sant sobre estos neòfits,
a fi que els enfortisca amb l'abundància dels seus dons,
i que amb la seua unció els configure més perfectament a Crist,
Fill de Déu.

I tots pregunuen en silenci durant uns moments.

230. *Després, el celebrant i, si és el cas, els preveres que l'assistixen imposen les mans sobre tots els confirmands. Només el celebrant diu:*

Déu omnipotent, Pare del nostre Senyor Jesucrist,
vós, que per l'aigua i l'Esperit Sant
féreu renàixer estos servents vostres a una nova vida
i els deslliuràreu del pecat,
envieu-los ara, Senyor, l'Esperit Sant protector;
concediu-los saber i intel·ligència,
consell i coratge,

ciència i misericòrdia;
ompliu-los de l'esperit del vostre temor.

Per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

231. *Llavors, un ministre oferix al celebrant el sant crisma. Cada un dels confirmands s'acosta al celebrant, o bé, si és creu més convenient, el mateix celebrant va passant davant de cada un d'ells. El padri (o la padrina) posa la mà dreta sobre el muscle del seu confirmand i diu al celebrant el nom del candidat, o bé li'l diu el mateix confirmand.*

El celebrant, amb el dit polze de la mà dreta untat amb el crisma, fa el senyal de la creu en el front del confirmand dient:

N., rep el signe del do de l'Esperit Sant.

El confirmat respon:

Amén.

El celebrant li diu:

La pau siga amb tu.

El confirmat respon:

I amb el vostre esperit.

Si el celebrant està assistit per altres preveres en l'administració del sagrament, el bisbe, si està present, els oferirà els atifells que contenen el sant crisma.

Els confirmands s'acosten al celebrant o als preveres, o bé, si les circumstàncies ho aconsellen, el celebrant i els preveres es dirigixen a cada un dels confirmands per a ungir-los de la manera descrita més amunt.

Durant la unció es pot interpretar algun cant adequat.

CELEBRACIÓ DE L'EUCARISTIA

232. S'omet el credo i tot seguit es fa la pregària universal, en la qual els neòfits participen per primera vegada.

Entre els qui porten les ofrenes a l'altar, hi haurà també alguns neòfits.

233. En la Pregària eucarística I es fa menció dels neòfits en l'«Accepteu favorablement...» i dels padrins en el «Recordeu-vos, Senyor...» (núm. 377). Si s'usen les pregàries eucarístiques II, III o IV, s'hi han d'afegir les paraules per als neòfits que apareixen en el núm. 391.

234. Convé que els neòfits reben la sagrada comunió amb les dos espècies, juntament amb els padrins, les padrines, els pares, els cònjuges i els catequistes laics.

Abans de la comunió, o siga, abans que el celebrant diga «Mireu l'Anyell de Déu», el mateix celebrant pot exposar breument als neòfits el valor d'este misteri tan gran, que és la culminació de la iniciació i el centre de tota la vida cristiana.

EL TEMPS DE LA MISTAGÒGIA

235. Per tal que les primeres passes dels neòfits siguen fermes, convé que estos, en totes les circumstàncies, siguen ajudats atentament i amicalment per la comunitat dels fidels, pels padrins i pels pastors. En resum, s'ha de procurar integrar-los de manera plena i joiosa en la comunitat.

236. Durant tot el temps pasqual, en les misses dominicals es reservarà als neòfits un lloc especial entre els fidels. Tot els neòfits han de procurar assistir a missa acompanyats pels seus padrins. Es parlarà d'ells en l'homilia i, si és possible, també en la pregària universal.

237. Per a clausurar el temps de la mistagògia, al final del temps pasqual, prop del Diumenge de Pentecosta, es farà alguna celebració especial, fins i tot amb alguna festa exterior segons els costums del lloc.

238. Convé que en l'aniversari del baptisme els neòfits es reunisquen de nou per a donar gràcies a Déu, confrontar les seues experiències espirituals i rebre noves forces.

239. Per tal de començar el seu tracte pastoral amb els nous membres de l'Església, el bisbe procurarà, sobretot si no va poder presidir personalment els sagraments de la iniciació, que almenys una vegada a l'any, en la mesura que siga possible, tinga contacte amb els neòfits recentment batejats i presidisca una celebració eucarística en què estiguen presents, en la qual els pot donar la comunió amb les dos espècies.

CAPÍTOL II

RITUAL SIMPLIFICAT DE LA INICIACIÓ D'UN ADULT

240. En circumstàncies extraordinàries, quan el candidat no puga passar per tots els graus de la iniciació, o bé quan l'ordinari del lloc, jutjant sobre la sinceritat de la conversió cristiana del candidat i sobre la seua maduresa religiosa, disposa que ha de rebre el baptisme sense tardança, correspon al dit ordinari permetre en cada cas concret que s'use este ritu més simple, en el qual tot es fa en una mateixa cerimònia (núms. 245-273), o bé donar la facultat per a celebrar, a més dels sacraments, un o dos ritus del catecumenat o del temps de la purificació i la il·luminació (núms. 274-277).

241. Abans de ser batejat, el candidat, havent triat un padrí o una padrina (cf. observacions prèvies, núm. 43) i havent freqüentat la comunitat local (cf. ib. núms. 12 i 19, § 2), convé que passe un temps d'instrucció i de preparació que l'ajude a depurar les raons que l'han dut a demanar el baptisme i a madurar la seua conversió i la fe.

242. A més de la presentació i de l'admissió del candidat, el ritu significa la seua voluntat, ferma i manifesta, de demanar la iniciació cristiana i el consentiment de l'Església; després, acabada la convenient litúrgia de la paraula, es fa la celebració de tots els sacraments de la iniciació.

243. Ordinàriament, el ritu se celebra dins de la missa, les lectures de la qual cal triar adequadament. El formulari es pren de la missa de la iniciació o d'alguna altra. Després del baptisme i de la confirmació, el neòfit pren part, per primera vegada, en la celebració eucarística.

244. Sempre que siga possible, la celebració es farà en diumenge (cf. observacions prèvies, núm. 59), amb la participació activa de la comunitat local.

RITU D'ADMISSIÓ

245. *Abans de la litúrgia de la paraula, mentre el fidels canten un salm o un himne apropiat, el sacerdot, revestit amb ornaments sagrats, se'n va a buscar el candidat, que espera amb el seu padrí (o la seua padrina) fora del llindar de l'església, en l'atri o l'entrada, o bé en un altre lloc adequat dins de l'església.*

246. *El celebrant saluda el candidat afablement. Després es dirigix a ell, al seu padrí (o a la seua padrina) i a tots els presents per a manifestar-los el goig de l'Església, i recorda al padrí (o a la seua padrina)*

i als amics l'experiència genuïna de fe religiosa amb què el candidat ha seguit el camí espiritual que l'ha dut fins al dia de hui.

Després es dirigeix al candidat i al seu padrí (o la seua padrina) per a convidar-los a acostar-se. Mentre s'acosten i se situen davant del sacerdot, es pot entonar algun cant apropiat (per exemple, el salm 63 [62], 1-9).

247. *Llavors, el celebrant, de cara al candidat, l'interroga dient:*

¿N., Què demanes a l'Església de Déu?

El candidat:

La fe.

El celebrant:

¿Què et dona la fe?

El candidat:

La vida eterna.

El celebrant pot usar unes altres paraules per a fer les preguntes i també es poden donar respostes lliures. Per exemple, després de la primera pregunta: ¿Què demanes?, ¿Què vols?, ¿Per a què?, es poden admetre respostes com La gràcia de Crist, L'ingrés en l'Església o La vida eterna, o altres respostes que semblen convenients, a les quals el celebrant després acomodarà les seues preguntes.

248. *Després, el celebrant, adaptant novament les seues paraules a la respostes rebudes, es tornarà a dirigir al candidat amb estes o unes altres paraules semblants:*

Esta és la vida eterna: que conegues el Déu verdader i aquell que ell va enviar, Jesús, el Messies. A ell, ressuscitat d'entre els morts, Déu l'ha constituït príncep de la vida i de l'univers, Senyor de totes les coses visibles i de les invisibles.

Però hui no demanaries esta vida i el baptisme si no tingueres ja coneixement de Crist i si no volgueres fer-te deixeble d'ell. ¿Has escoltat ja la seua paraula? ¿Has intentat guardar els seus manaments? ¿Has participat en la comunitat dels germans i en la seua oració? ¿Has complit ja tot això per a arribar a ser cristià?

El candidat:

Sí, ho he complit.

249. *De cara al padrí (o la padrina), el celebrant pregunta:*

Tu, que vens com a padrí (o padrina) d'este candidat, ¿jutges en presència de Déu que és digne de ser admés als sacraments de la iniciació cristiana?

El padrí (o la padrina):

Sí, jutge que n'és digne.

El celebrant:

¿Estàs disposat (o disposada) a continuar ajudant amb l'exemple i la paraula este candidat (o bé: N.), de qui has donat testimoni, perquè servisca Crist?

El padrí (o la padrina):

Sí, hi estic disposat.

250. *El celebrant, amb les mans juntes, acaba el ritu dient:*

Preguem.

Vos donem gràcies, Pare clementíssim,
per este servent vostre
que heu predisposat de moltes maneres
perquè vos buscara,
i hui, davant de l'Església,
respon a la vostra crida.
Concediu-li, per tant, benignament
arribar amb alegria
a la plena realització del vostre designi d'amor.

Per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

Entrada a l'església

251. *Després el celebrant, amb estes o unes altres paraules semblants, convida el candidat:*

N., entra a l'església
a participar amb tots nosaltres
en la taula de la paraula de Déu.

El candidat, amb el seu padrí o la seua padrina, entra a l'església. Mentrestant, es canta alguna peça adequada.

LITÚRGIA DE LA PARAULA

252. *Quan el candidat i el seu padrí (o la seua padrina) arriben als seus seients i el celebrant al presbiteri, omesos els ritus inicials de la missa, comença la litúrgia de la paraula.*

Lectures i homilia

253. *Caldrà triar les lectures, els salms responsorials i els versets abans de l'evangeli d'entre els que s'indiquen en el núm. 388; també es poden prendre les lectures del diumenge o de la festivitat del dia. Després es fa l'homilia.*

Pregària i ritu penitencial

254. *Després de l'homilia, el candidat, amb el seu padrí (o la seua padrina), s'acosta davant del celebrant. Llavors, tota la congregació fa esta pregària o una altra pregària semblant:*

Preguem per este germà estimat, que demana els sacraments de Crist, i també per nosaltres, pecadors, a fi que, acostant-nos a Crist amb esperit creient i penitent, caminem sense defallir en la renovació de la vida.

Lector:

Perquè vullga renovar i encendre en tots nosaltres
el desig de la verdadera penitència.
Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè els qui pel baptisme hem mort al pecat,
salvats per Crist, puguem manifestar la seua gràcia.
Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè este servent, amb el cor contrit i confiat en la misericòrdia de Déu,
es dispose a eixir a l'encontre de Crist Salvador.
Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè seguint els passos de Crist, que lleva el pecat del món,
siga curat del contagi d'eixe pecat i deslligat de les seues cadenes.
Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè siga purificat per l'Esperit Sant
i guiat per ell fins a la plena santedat.
Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè, sepultat amb Crist pel sagrament del baptisme,
muira per al pecat i visca sempre per a Déu.
Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè, acostant-se al Pare,
done fruits de santedat i caritat.
Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè tot el món, pel qual el Pare va entregar el seu Fill estimat,
crega en el seu amor i es convertisca a ell.
Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Després de la pregària, el candidat, amb el cap inclinat o agenollat, diu juntament amb tota l'assemblea la fórmula de confessió general, que, segons les circumstàncies, es pot ometre.

Oració d'exorcisme i unció del catecumen

255. *Omés el «Misereatur» («Que Déu omnipotent tinga misericòrdia de nosaltres...»), el celebrant acaba dient l'oració següent:*

Senyor, Déu totpoderós,
 vós que enviàreu el vostre Fill únic
 per portar a l'home, esclau del pecat,
 la llibertat dels vostres fills,
 vos preguem humilment per este servent vostre,
 que havent conegut les temptacions d'este món
 i les insídies del diable,
 ara es confessa pecador davant de vós,
 a fi que, per la passió i la resurrecció del vostre Fill,
 l'arranqueu del poder de les tenebres
 i, enfortit per la gràcia de Crist,
 el gardeu contínuament en el camí de la vida.

Per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

256. *El celebrant continua:*

Que t'enfortisca la força de Crist Salvador,
 significada en este oli de salvació amb què t'ungim,
 en el mateix Crist, Senyor nostre,
 ell, que viu i regna pels segles dels segles.

Tots responen:

Amén.

El candidat és ungit amb l'oli dels catecúmens en el pit o en cada mà o també en altres parts del cos, si es creu convenient.

Esta unció es pot ometre a juí de la Conferència Episcopal. En eixe cas, el celebrant diu:

Que t'enfortisca la força de Crist Salvador,
 que viu i regna pels segles dels segles.

Tots responen:

Amén.

A continuació imposa la mà sobre el candidat sense dir res.

CELEBRACIÓ DEL BAPTISME

Monició del celebrant

257. *Després, el candidat, acompanyat pel seu padrí (o la seua padrina), s'acosta a la font baptismal. El celebrant es dirigeix als presents amb la monició següent o amb unes altres paraules semblants:*

Germans estimats: supliquem la misericòrdia de Déu, Pare omnipotent, per este servent seu **N.**, que demana el sant baptisme. Que done llum i fortalesa a qui ell mateix ha cridat i conduït fins al moment present, a fi que s'unisca fortament a Crist i professe la fe de l'Església. Que li concedisca la renovació de l'Esperit Sant, que invocarem amb insistència sobre esta aigua.

Benedicció de l'aigua

258. *Després, el celebrant, de cara a la font baptismal, diu esta benedicció:*

¡Oh Déu!,

amb un poder invisible
doneu una eficàcia admirable
als signes dels sagraments,
i de moltes maneres vos heu valgut de l'aigua,
que vós creàreu, per a manifestar la gràcia del baptisme;

¡oh Déu!,

al començament del món
el vostre Esperit planava sobre les aigües,
i feia que ja llavors
l'aigua concebera el poder de santificar;

¡oh Déu!,

vós ens donàreu en les aigües del diluvi
una imatge de la regeneració,
perquè sempre fora l'aigua
la que tinguera el poder sacramental
de fer morir els vicis i fer nàixer les virtuts;

¡oh Déu!,

vós féreu passar pel mar Roig
els fills d'Abraham a peu eixut,
perquè aquell poble,

deslliurat de l'esclavitud del faraó,
fora una imatge profètica de la família dels batejats;

¡oh Déu!,

el vostre Fill, batejat per Joan en l'aigua del Jordà,
va ser ungit per l'Esperit Sant;
clavat en la creu,
feu brollar del seu costat sang i aigua;
i després de la resurrecció manà als seus deixebles:
«Aneu, convertiu tots els pobles,
i bategeu-los
en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant»:

mireu, ara, la vostra Església,
i obriu-li la font del baptisme.

Que esta aigua reba de l'Esperit Sant
la gràcia del vostre Unigènit,
perquè l'home, creat a imatge vostra,
i llavat de l'antic pecat
en el sagrament del baptisme,
renasca a la nova vida
que ve de l'aigua i de l'Esperit Sant.

El celebrant toca l'aigua amb la mà dreta, i continua.

Que baixi, Senyor, pel vostre Fill,
fins al fons d'esta aigua,
la força de l'Esperit Sant,
perquè tots els qui hagen estat
morts i sepultats en Crist, pel baptisme,
ressusciten amb ell a la vida.
Vos ho demanem per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

Es poden dir lliurement altres fórmules (núm. 389).

Durant el temps pasqual, si es disposa de l'aigua baptismal beneïda en la Vigília pasqual, a fi que no falte en el baptisme l'element de l'acció de gràcies i de la pregària, es fa la benedicció i la invocació de Déu

sobre l'aigua segons les fórmules que hi ha en el núm. 389, tenint en compte la variació dels textos al final de cada fórmula.

Renúncia

259. *Acabada la consagració de la font, el celebrant pregunta al candidat:*

Fórmula A

¿Renuncies a Satanàs i a totes les seues obres i seduccions?

El candidat:

Sí, hi renuncie.

O bé:

Fórmula B

El celebrant:

¿Renuncies a Satanàs?

El candidat:

Sí, hi renuncie.

El celebrant:

¿I a totes les seues obres?

El candidat:

Sí, hi renuncie.

El celebrant:

¿I a totes les seues seduccions?

El candidat:

Sí, hi renuncie.

O bé:

Fórmula C

El celebrant:

¿Renuncies al pecat, per a viure en la llibertat dels fills de Déu?

El candidat:

Sí, hi renuncie.

El celebrant:

¿Renuncies a totes les seduccions del mal, perquè el pecat no domine en tu?

El candidat:

Sí, hi renuncie.

El celebrant:

¿Renuncies a Satanàs, que és l'origen i l'instigador del pecat?

El candidat:

Sí, hi renuncie.

Si convé, la Conferència Episcopal podrà adaptar especialment eixes tres fórmules allà on siga necessari que els elegits renunciïn a supersticions, sortilegis i arts màgiques (cf. núm. 80).

Professió de fe

260. *Després, el celebrant interroga el candidat:*

N., ¿creus en Déu, Pare totpoderós, creador del cel i de la terra?

El candidat:

Sí, hi crec.

El celebrant:

¿Creus en Jesucrist, el seu Fill únic i Senyor nostre, que nasqué de la Verge Maria, patí, fou sepultat, ressuscità d'entre els morts i està assegut a la dreta del Pare?

El candidat:

Sí, hi crec.

El celebrant:

¿Creus en l'Esperit Sant, la santa Església catòlica, la comunió dels sants, el perdó dels pecats, la resurrecció dels morts i la vida eterna?

El candidat:

Sí, hi crec.

Immediatament després de la professió de fe, el candidat rep el baptisme per immersió o per infusió.

Ritu del baptisme

261. *Si el baptisme es fa per immersió, ja siga de tot el cos o només del cap, s'ha de procurar guardar la decència i el pudor.*

El celebrant, tocant el candidat, l'immergix completament o li immergix només el cap i el torna a traure tres vegades seguides, i el bateja invocant una sola vegada la Santíssima Trinitat:

N., jo et batege en el nom del Pare,

(l'immergix per primera vegada)

i del Fill,

(l'immergix per segona vegada)

i de l'Esperit Sant.

(l'immergix per tercera vegada)

El padrí o la padrina, o els dos alhora, toquen el batejat.

Després del bateig, si es considera oportú, el poble pot fer una breu aclamació (cf. núms. 391-411).

262. *Si el baptisme es fa per infusió, el celebrant trau aigua baptismal de la font i, tirant-ne tres vegades sobre el cap inclinat de l'elegit, el bateja en nom de la Santíssima Trinitat:*

N., jo et batege en el nom del Pare,

(li tira aigua per primera vegada)

i del Fill,

(li tira aigua per segona vegada)

i de l'Esperit Sant.

(li tira aigua per tercera vegada)

El padrí o la padrina, o els dos alhora, posen la mà dreta sobre el muscle dret de l'elegit.

Després del bateig, si es considera oportú, el poble pot fer una breu aclamació (cf. núm. 390).

RITUS COMPLEMENTARIS

Unció després del baptisme

[263.] *Però si per alguna raó especial la celebració de la confirmació se separa del baptisme, llavors, després de la immersió o de la infusió de l'aigua, el celebrant administra de la manera acostumada la unció del crisma dient sobre el batejat:*

Déu totpoderós, Pare del nostre senyor Jesucrist, que t'ha deslliurat del pecat i t'ha engendrat de nou per l'aigua i per l'Esperit Sant, et consagra amb el crisma de la salvació, a fi que, incorporat al seu poble, sigues sempre membre de Crist sacerdot, profeta i rei, per a la vida eterna.

El batejat:

Amén.

Després, el celebrant unguix la coroneta del batejat amb el sant crisma, sense dir res.

Imposició del vestit blanc

264. *El celebrant diu:*

N., ets ja una nova criatura i t'has revestit de Crist. Rep este vestit blanc que hauràs de portar immaculat davant del tribunal del nostre Senyor Jesucrist per a guanyar la vida eterna.

El batejat:

Amén.

Quan es diuen les paraules Rep este vestit, el padrí (o la padrina) posa al neòfit un vestit blanc, o d'un altre color més adequat si ho exigixen els costums locals.

Si es considera oportú, este ritu es pot ometre.

Entrega del ciri encés

265. *Després, el celebrant pren el ciri pasqual o el toca dient:*

Acosta't, padrí (o padrina), per a entregar la llum al neòfit.

El padrí (o la padrina) s'acosta, encén un ciri amb el ciri pasqual i l'entrega al neòfit. Després, el celebrant diu:

T'has fet llum en Crist.

Camina sempre com a fill de la llum,
a fi que, perseverant en la fe,
pugues eixir a l'encontre del Senyor
amb tots els sants en la cort celestial.

El batejat:

Amén.

CELEBRACIÓ DE LA CONFIRMACIÓ

266. Si es jutja oportú, entre la celebració del baptisme i la de la confirmació els reunits poden cantar alguna cosa apropiada.

267. Si el baptisme el conferix el bisbe, convé que siga també ell qui administre a continuació la confirmació.

En absència del bisbe, el prevere que haja administrat el baptisme pot administrar la confirmació.

268. *El celebrant es dirigix breument al neòfit, dret davant d'ell, amb les paraules següents o semblants:*

N.: regenerat en Crist i convertit en membre seu i del seu poble sacerdotal, ara només et falta rebre l'Esperit Sant escampat sobre nosaltres, el mateix Esperit que, enviat pel Senyor als apòstols el dia de Pentecosta, ells i els seus successors conferixen als batejats.

També tu rebràs la força promesa de l'Esperit Sant, amb la qual, configurat de manera més perfecta a Crist, seràs testimoni davant del món de la seua mort i resurrecció i et faràs membre més actiu de l'Església, per a edificar en la fe i en la caritat el cos de Crist.

Després, el celebrant, dret, amb les mans juntes i de cara al poble, diu:

Preguem, germans, a Déu, Pare omnipotent,
que faça baixar l'Esperit Sant sobre este neòfit,
a fi que l'enfortisca amb l'abundància dels seus dons,
i que amb la seua unció el configure més perfectament a Crist,
Fill de Déu.

I tots preguen en silenci durant uns moments.

269. *Després, el celebrant imposa les mans sobre el confirmand i diu:*

Déu omnipotent, Pare del nostre Senyor Jesucrist,
vós, que per l'aigua i l'Esperit Sant
féreu renàixer este servent vostre a una nova vida
i el deslliuràreu del pecat,
envieu-li ara, Senyor, l'Esperit Sant protector;
concediu-li saber i intel·ligència,
consell i coratge,
ciència i misericòrdia;
ompliu-lo de l'esperit del vostre temor.

Per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

270. *El confirmand s'acosta al celebrant. El padrí (o la padrina) posa la mà dreta sobre el muscle del confirmand i diu al celebrant el nom del candidat, o bé li'l diu el mateix confirmand.*

El celebrant, amb el dit polze de la mà dreta untat amb el crisma, fa el senyal de la creu en el front del confirmand dient:

N., rep el signe del do de l'Esperit Sant.

El confirmat respon:

Amén.

El celebrant li diu:

La pau siga amb tu.

El confirmat respon:

I amb el vostre esperit.

CELEBRACIÓ DE L'EUCARISTIA

271. S'omet el credo i tot seguit es fa la pregària universal, en la qual el neòfit participa per primera vegada.

El neòfit porta les ofrenes a l'altar.

272. En la Pregària eucarística I es fa menció del neòfit en l'«Accepteu favorablement...» i dels padrins en el «Recordeu-vos, Senyor...» (núm. 377). Si s'usen les pregàries eucarístiques II, III o IV, s'hi han d'afegir les paraules per al neòfit que apareixen en el núm. 412.

273. Convé que el neòfit reba la sagrada comunió amb les dos espècies, juntament amb el padrí, la padrina, els pares, el cònjuge i els catequistes laics.

Abans de la comunió, o siga, abans que el celebrant diga «Mireu l'Anyell de Déu», el mateix celebrant pot exposar breument al neòfit el valor d'este misteri tan gran, que és la culminació de la iniciació i el centre de tota la vida cristiana.

274. En circumstàncies extraordinàries, com per exemple en cas de malaltia, vellesa, canvi de domicili, un viatge llarg, etc., quan:

a) el candidat no ha pogut començar tot el catecumenat amb el ritu adequat o bé no l'ha pogut completar amb tots els ritus;

b) i, per altra part, comportaria per a ell un dany espiritual que, emprant el primer ritu, se'l privara dels beneficis d'una preparació més llarga,

llavors és millor que, amb el permís del bisbe, el ritu primer s'incremente amb un o més elements de tot el ritual.

275. Este ritu augmentat proporciona la facultat d'incorporar el nou candidat a un grup de preparació més avançat afegint oportunament els ritus inicials del ritual complet (per exemple, l'entrada al catecumenat, els exorcismes menors, les benediccions, etc.). També permet al nou candidat completar en solitari els ritus que havia començat amb altres candidats (per exemple, l'elecció, els ritus de la purificació i la il·luminació o els mateixos sagraments).

276. Estes adaptacions, que els pastors faran aconsellats sempre per la prudència, poden consistir en la combinació d'elements del ritual abreujat i de l'extens, de la manera següent:

1. Afegint simplement uns altres ritus: per exemple, els de l'etapa catecumenal (núms. 106-132) i els lliuraments (núms. 183-192).

2. Dividint i ampliant el ritu d'admissió (núms. 245-251) o la litúrgia de la paraula (núms. 252-256). En el ritu d'admissió, els núms. 245-247 es poden ampliar a la manera del ritu d'entrada al catecumenat (núms. 73-97). Si es creu oportú, suprimint els núms. 246-247, els núms. posteriors 248-249 poden donar lloc al ritu de l'elecció. En la litúrgia de la paraula, els núms. 253-255 es poden adaptar a algun dels escrits (núms. 160-179), etc.

3. Emprant una part d'este ritu més simple en lloc d'uns altres ritus del ritual comú o complet; o bé, quan es fa la rebuda dels anomenats habitualment «simpatitzants» (cf. observacions prèvies, núm. 12, § 3), unint el ritu d'entrada al catecumenat (núms. 73-97) i el de l'elecció (núms. 143-151).

277. Quan s'use este ritu augmentat, caldrà procurar:

1. que la catequesi del candidat siga íntegra,
2. que el ritu se celebri amb la participació activa d'alguna part de la comunitat,
3. que, després d'haver rebut els sagraments, es proporcione al neòfit, en la mesura que siga possible, un temps de mistagògia.

CAPÍTOL III

RITUAL ABREUJAT DE LA INICIACIÓ D'UN ADULT EN PERILL PRÒXIM O IMMINENT DE MORT

278. Qui es trobe en perill pròxim de mort, siga catecumen o no, pot rebre el baptisme amb el ritual abreujat que s'indica tot seguit (núms. 283-294), sempre que, no havent arribat el mateix moment de la mort, pugui sentir les preguntes i contestar-les.

279. Si ja ha sigut rebut com a catecumen, ha de prometre que, una vegada recuperada la salut, acabarà la catequesi ordinària. Si no és catecumen, cal que mostre senyals clars de conversió a Crist i de renúncia als cultes pagans, que no es veja lligat per impediments morals en la seua vida (per exemple, poligàmia «simultània», etc.) i que prometa que, quan haja recobrat la salut, seguirà tot el curs de la iniciació que li corresponga.

280. Este ritu està dirigit especialment als catequistes i als laics.

Amb tot, en cas de necessitat urgent, també el poden utilitzar el prevere i el diaca, encara que, ordinàriament, és millor que estos seguisquen el ritu que hem anomenat «simplificat» (núms. 240-273), amb la introducció dels canvis necessaris per raó de temps i de lloc.

El prevere que bateja, i sempre que pugui disposar del sant crisma i del temps necessari, no deixarà d'administrar també la confirmació després del baptisme, ometent en este cas la crismació postbaptismal (núm. 263).

Així mateix, si pot ser, igual el prevere com el diaca —i, si és el cas, el catequista o el seglar que tinguen la facultat de distribuir la sagrada comunió— administraran l'eucaristia al neòfit. En este cas, es podrà portar el sagrament abans de la celebració del ritu, col·locant-lo respectuosament durant la cerimònia sobre una taula coberta amb estovalles blanques.

281. Quan no es dispose de temps davant de la imminència de la mort o havent arribat el mateix moment del traspàs, el ministre, ometent la resta del ritu, abocarà aigua natural, encara que no estiga beneïda, sobre el cap del moribund, dient la fórmula habitual (cf. observacions generals sobre la iniciació cristiana, núm. 23).

282. Aquells que recuperen la salut després d'haver sigut batejats en una situació de perill pròxim o imminent de mort, convé que siguen instruïts amb una catequesi adequada i que, rebuts a l'església en el temps oportú, se'ls administren els altres

sagraments de la iniciació. Es este cas, caldrà seguir amb les adaptacions convenientes els principis establits en els nùms. 295-305.

Començament del ritu

283. *El catequista o el laic, després de saludar breument i atentament la família, parlarà tot seguit amb el malalt sobre la seua petició i, si no és catecumen, sobre les raons de la seua conversió. Després, si creu que ha d'administrar el baptisme, catequitzarà breument el malalt, d'acord amb la necessitat.*

284. *Després convocarà els familiars entorn del malalt, i també el padrí (o la padrina) i alguns dels amics i presents, d'entre els quals triarà un o dos testimonis. Es prepararà aigua, encara que no estiga beneïda.*

Diàleg

285. *A continuació, el ministre es dirigix novament al malalt i l'interroga amb estes paraules o semblants:*

Estimat: has demanat el baptisme perquè vols obtindre, com els cristians, la vida eterna. La vida eterna és que conegues el Déu verdader i aquell que ell va enviar, Jesús, el Messies. Esta és la fe dels cristians. ¿Ho saps, això?

El malalt:

Sí que ho sé.

El ministre:

Però, juntament amb la fe en Crist també és necessari que vullgues complir els seus manaments, com fan els cristians. ¿També ho saps, això?

El malalt:

Sí, també ho sé.

El ministre:

¿Vols, per tant, viure com els cristians?

El malalt:

Sí que ho vull.

El ministre:

¿Promets, per tant, que, una vegada recuperades les forces, dedicaràs el temps necessari per a conèixer millor Crist i seguiràs el curs de la iniciació cristiana?

El malalt:

Sí, ho promet.

286. *Després, el ministre es gira de cara al padrí i als testimonis i els interroga amb estes paraules o semblants:*

Tu, padrí, que has sentit la seua promesa (o bé: la promesa de N.), ¿promets recordar-li-la i ajudar-lo a aprendre la doctrina de Crist, a freqüentar la comunitat i a convertir-se en un bon cristià?

El padrí:

Sí, ho promet.

El ministre:

I vosaltres, que assistiu com a testimonis, ¿vos feu fiadors de la seua promesa?

Els testimonis:

Sí, en som fiadors.

287. *Novament de cara al malalt, el ministre diu:*

Per tant, segons el manament de Jesús, el Senyor, seràs batejat per a la vida eterna.

Segons l'oportunitat i la urgència, el ministre llig algunes paraules de l'evangeli, que, si és possible, explica a continuació. Poden ser, per exemple, les següents:

Este és el manament més gran i el primer de tots

✠ Lectura de l'Evangelium segons sant Mateu 22, 35-40

En aquell temps, un mestre de la Llei, per a provar Jesús, li va fer esta pregunta:

— «Mestre, ¿quin és el manament més gran de la llei?»

Jesús li contestà:

— «Ama el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament. Este és el manament més gran i el primer de tots. El segon és molt paregut: Ama els altres com a tu mateix.»

Tots els manaments escrits en els llibres de la llei i dels profetes venen d'eixos dos.

Aneu a fer deixebles de tots els pobles, bategeu-los

✠ Lectura de l'Evangelium segons sant Mateu 28, 18-20

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l es prosternaren. Però alguns dubtaren. Jesús s'acostà i els digué:

- «Se m'ha donat plena autoritat en el cel i en la terra. Aneu a fer deixebles de tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, i del Fill, i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo vos he manat. Jo estaré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

Joan va batejar Jesús en el Jordà

- ✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc 1, 9-11

Per aquells dies, Jesús vingué des de Natzaret de Galilea, i Joan el batejà en el Jordà. A l'instant, quan eixia de l'aigua, veié que el cel s'esgarrava i que l'Esperit, com un colom, baixava cap a ell, i es va sentir una veu des del cel: «Ets el meu Fill, el meu benvolgut, en tu m'he complagut».

Ningú pot veure el regne de Déu sense haver nascut de nou

- ✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan 3, 1-6

En aquell temps, hi havia un fariseu que es deia Nicodem. Era un dirigent dels jueus. Este home anà de nit a Jesús i li digué:

- «Rabí, sabem que sou un mestre que ve de Déu, perquè ningú podria fer estos senyals que tu fas si Déu no estiguera amb ell.»

Jesús li respongué:

- «En veritat, en veritat t'ho dic: ningú pot veure el regne de Déu si no naix de dalt.»

Li diu Nicodem:

- «¿Com pot nàixer un home que ja és vell? ¿És que pot entrar altra vegada en les entranyes de la mare i tornar a nàixer?»

Jesús li respon:

- «En veritat, en veritat t'ho dic: ningú pot entrar en el regne de Déu si no naix de l'aigua i de l'Esperit. De la carn en naix carn, de l'Esperit en naix Esperit.»

Qui creu té la vida eterna

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

6, 44-47

En aquell temps, Jesús digué a la gent:

— «Ningú pot vindre a mi si no l'atrau el Pare que m'ha enviat. I els qui venen a mi, jo els ressuscitaré l'últim dia. Diu el llibre dels Profetes que tots seran instruïts per Déu. Tots els qui han sentit l'ensenyança del Pare i l'han apresada, venen a mi. No vull dir que algú haja vist mai el Pare; només l'ha vist el qui ve de Déu; eixe sí que ha vist el Pare. Vos ho dic de veres: els qui creuen tenen vida eterna.»

Pregària

288. *A continuació, el ministre convida els presents a fer amb ell esta pregària:*

Invoquem la misericòrdia de Déu totpoderós per este malalt que demana la gràcia del baptisme, i també pel seu padrí, per la seua família i pels seus amics.

El ministre (o algú dels presents) pronuncia algunes de les invocacions següents:

Augmenteu, Senyor, la seua fe en Crist,
el vostre Fill i Salvador nostre.

✠ Vos preguem que ens escolteu.

Ateneu, Senyor, el seu desig d'obtindre la vida eterna
i d'entrar al regne del cel.

✠ Vos preguem que ens escolteu.

Que es faça realitat la seua esperança de conèixer-vos,
creador del món i Pare de tots els hòmens.

✠ Vos preguem que ens escolteu.

Que, per la gràcia del baptisme,
el deslliureu del pecat i el santifiquen.

✠ Vos preguem que ens escolteu.

Concediu-li, Senyor, la salvació que Crist ens va guanyar
per la seua passió i resurrecció.

℟ Vos preguem que ens escolteu.

Concediu-li, per la gràcia del vostre amor,
ser comptat entre els vostres fills d'adopció.

℟ Vos preguem que ens escolteu.

Restituïu-li, Senyor, la salut
i doneu-li temps per a conèixer Crist més profundament
i poder-lo imitar.

℟ Vos preguem que ens escolteu.

Que a tots nosaltres, deixebles de Crist,
batejats com a membres d'un sol cos,
ens vullgueu conservar sempre units
en la mateixa fe i caritat.

℟ Vos preguem que ens escolteu.

Es poden adequar les invocacions anteriors a les circumstàncies particulars.

289. *El ministre acaba la pregària amb esta oració:*

Escolteu, Senyor, la nostra oració
i, mirant la fe i el desig del vostre estimat **N.**,
feu que, per mitjà d'esta aigua
que heu elegit per al naixement sobrenatural dels hòmens,
es configure a la passió i resurrecció de Crist,
obtinga el perdó de tots els pecats,
es convertisca en fill vostre d'adopció
i siga comptat entre els membres del vostre poble sant.
(Concediu-li també que, recobrada la salut,
vos pugua donar gràcies com a membre de l'Església
i, observant fidelment els manaments de Crist,
arribe a ser un perfecte deixeble seu.)

Per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

Renúncia i professió de fe

290. *Després, el ministre, de cara al malalt li demana la renúncia i la professió de fe:*

¿Renuncies a Satanàs i a totes les seues obres i seduccions?

El malalt:

Sí, hi renuncie.

Segons les circumstàncies, el ministre podrà utilitzar una fórmula més extensa (cf. núm. 217) i l'adaptació del núm. 80. I continua:

¿Creus en Déu, Pare totpoderós, creador del cel i de la terra?

El malalt:

Sí, hi crec.

El ministre:

¿Creus en Jesucrist, el seu Fill únic i Senyor nostre, que nasqué de la Verge Maria, patí, fou sepultat, ressuscità d'entre els morts i està assegut a la dreta del Pare?

El malalt:

Sí, hi crec.

El ministre:

¿Creus en l'Esperit Sant, la santa Església catòlica, la comunió dels sants, el perdó dels pecats, la resurrecció dels morts i la vida eterna?

El malalt:

Sí, hi crec.

Ritu del baptisme

291. *Després, el ministre, pronunciant el nom que el malalt desitja rebre, el bateja dient:*

N., jo et batege en el nom del Pare,

(li tira aigua per primera vegada)

i del Fill,

(li tira aigua per segona vegada)

i de l'Esperit Sant.

(li tira aigua per tercera vegada)

Si el ministre del baptisme és un diaca, pot administrar, després de la infusió de l'aigua, la unció postbaptismal del crisma, de la manera i amb la fórmula habituals (núm. 263).

292. *Si no és possible administrar la confirmació ni la sagrada comunió, el ministre dirà immediatament després del baptisme:*

N., deslliurat dels teus pecats i renascut per Déu Pare, t'has convertit en fill d'ell en Crist. Més avant, si Déu vol, rebràs per la confirmació la plenitud de l'Esperit Sant i, en l'altar de Déu, participaràs de la taula del seu sacrifici. Ara, amb l'esperit dels fills d'adopció que hui has rebut, prega amb nosaltres tal com el Senyor ens va ensenyar a fer.

I el neòfit i tots els presents diuen junts el pàrenostre (cf. més avall, núm. 294).

Ritu de la confirmació

293. *Si el baptisme l'ha administrat un prevere, ell mateix pot administrar també la confirmació (cf. més amunt, núm. 280), després de fer una monició amb les paraules següents o semblants:*

N., regenerat en Crist i convertit en membre seu i del seu poble sacerdotal, ara només et falta rebre l'Esperit Sant escampat sobre nosaltres, el mateix Esperit que, enviat pel Senyor als apòstols el dia de Pentecosta, ells i els seus successors conferixen als batejats.

Després, si es creu oportú, convida els presents a pregar en silenci durant un moment. Acabada l'oració, el prevere imposa les mans sobre el confirmand i diu:

Déu omnipotent, Pare del nostre Senyor Jesucrist,
 vós, que per l'aigua i l'Esperit Sant
 heu fet renàixer este servent vostre a una nova vida
 i l'heu deslliurat del pecat,
 envieu-li ara, Senyor, l'Esperit Sant protector;
 concediu-li saber i intel·ligència,
 consell i coratge,
 ciència i misericòrdia;
 ompliu-lo de l'esperit del vostre temor.

Per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

Llavors, el prevere, amb el dit polze de la mà dreta untat amb el crisma, fa el senyal de la creu en el front del confirmand dient:

N., rep el signe del do de l'Esperit Sant.

El confirmat respon:

Amén.

El celebrant li diu:

La pau siga amb tu.

El confirmat respon:

I amb el vostre esperit.

En cas de necessitat urgent, n'hi ha prou amb fer la crismació amb les paraules «Rep el signe del do de l'Esperit Sant», havent fet prèviament, si és possible, la imposició de mans amb l'oració «Déu totpoderós».

Després de la confirmació, es pot donar la sagrada comunió al neòfit, seguint el ritu que es descriu més avall (núm. 294). En cas contrari, la cerimònia acaba amb la recitació del parenostre.

Sagrada comunió

294. *Si la sagrada comunió s'administra immediatament després de la confirmació —o després del baptisme, quan no es pot administrar la confirmació—, el ministre pot dir la monició següent o una altra de semblant. Les paraules entre parèntesis s'ometen quan sí que s'ha donat la confirmació:*

N., deslliurat dels teus pecats i renascut per Déu Pare, t'has convertit en fill d'ell en Crist. (Més avant, si Déu vol, rebràs per la confirmació la plenitud de l'Esperit Sant.) Ara, amb l'esperit dels fills d'adopció que hui has rebut, prega amb nosaltres tal com el Senyor ens va ensenyar a fer.

I el neòfit i tots els presents diuen, juntament amb el ministre:

Pare nostre, que esteu en el cel.

Siga santificat el vostre nom.

Vinga a nosaltres el vostre regne.

Faça's la vostra voluntat,

així en la terra com es fa en el cel.

El nostre pa de cada dia

doneu-nos, Senyor, el dia de hui.

I perdoneu les nostres culpes,

així com nosaltres perdonem els nostres deutors.

I no permeteu que nosaltres caiguem en la temptació,

ans deslliureu-nos de qualsevol mal.

El ministre pren l'hòstia i, mantenint-la un poc elevada, de cara al neòfit diu:

Mireu l'Anyell de Déu;
mireu el qui lleva el pecat del món.
Feliços els convidats a la seua taula.

El neòfit i tots els presents diuen una sola vegada:

Senyor,
no soc digne que entreu en ma casa;
digueu-ho només de paraula,
i serà salvada la meua ànima.

El ministre dona la comunió al neòfit dient:

El cos de Crist.

El neòfit respon:

Amén.

I combrega. Els presents que vullguen combregar, també poden rebre el sagrament.

Acabada la comunió, el ministre diu l'oració conclusiva:

Senyor, Pare sant, Déu totpoderós i etern,
vos demanem amb confiança
que el cos sagrat del nostre Senyor Jesucrist,
el vostre Fill,
que el nostre germà acaba de rebre,
li concedisca la salut corporal i la salvació eterna.

Per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

El malalt que en una situació de perill de mort ha rebut tots o algun dels sagraments de la iniciació, si recupera la salut, haurà de seguir la catequesi habitual i completar els sagraments o els ritus que li falten (cf. núms. 279, 295-305).

CAPÍTOL IV

PREPARACIÓ PER A LA CONFIRMACIÓ I L'EUCARISTIA DELS ADULTS QUE, BATEJATS EN LA INFÀNCIA, NO HAN REBUT LA CATEQUESI

295. Les recomanacions pastorals següents fan referència als adults que van ser batejats de menuts però que després no van rebre la catequesi i, per tant, no van ser admesos a la confirmació i a l'eucaristia. No obstant això, també es poden aplicar en altres casos semblants, sobretot en el dels adults batejats en perill pròxim o imminent de mort.

Encara que estos adults no hagen sentit l'anunci del misteri de Crist, la seua condició és diferent de la dels catecúmens, perquè ja han sigut introduïts en l'Església i han rebut la condició de fills de Déu pel baptisme. Així, la seua conversió es fonamenta en el baptisme que ja han rebut, la força del qual han de desplegar.

296. Per la mateixa raó que en el cas dels catecúmens, la preparació d'estos adults requerix un temps prolongat (cf. observacions prèvies, núm. 21), durant el qual la fe que els fou infosa en el baptisme ha de créixer, arribar a la maduresa i quedar-los gravada plenament amb la formació pastoral que se'ls dona. Cal confirmar-los també en la vida cristiana per mitjà de la disciplina que se'ls proposa, per una catequesi adequada a la seua situació, pel tracte amb la comunitat dels fidels i per la participació en alguns ritus litúrgics.

297. L'ordenació de la catequesi coincidix quasi sempre amb la que es proposa per als catecúmens (cf. observacions prèvies, núm. 19, § 1), però, a l'hora de proporcionar-los-la, el sacerdot, el diaca o el catequista hauran de tindre en compte la condició especial d'estos adults que ja han rebut el baptisme.

298. De la mateixa manera que ho ha de fer amb els catecúmens, la comunitat dels fidels ha de procurar ajudar estos adults amb amor fraternal i amb oració, i donarà testimoni de la seua idoneïtat quan hagen de ser admesos als sagraments (cf. observacions prèvies, nús. 4, 19 § 2, 23).

299. Els adults són presentats a la comunitat per un garant. Durant el temps de la seua formació, cada un d'ells elegix, amb l'aprovació del sacerdot, un padrí, que actuarà

amb ell com a delegat de la comunitat i que tindrà amb ell les mateixes obligacions que tenen els padrins respecte dels catecúmens (cf. observacions prèvies, núm. 43). El padrí que s'elegix ara pot ser el mateix padrí del baptisme, sempre que siga realment capaç d'exercir este ofici.

300. El temps de la preparació ha de ser santificat amb celebracions litúrgiques. La primera d'estes celebracions és el ritu amb què els adults són rebuts en la comunitat, i en el qual ells, ja distingits amb el segell del baptisme, es reconeixen ara com a membres d'eixa comunitat.

301. A partir d'eixe moment participaran en les celebracions de la litúrgia de la paraula, tant en les destinades a tota la comunitat dels fidels com en les dirigides especialment als catecúmens.

302. Per tal de significar l'acció de Déu en este treball de preparació, es poden usar oportunament alguns ritus propis del catecumenat que responguen a la condició peculiar d'estos adults i a la seua utilitat espiritual, com ara els lliuraments del símbol, del pàrenostre o també dels evangelis.

303. El temps de la catequesi s'inserirà adequadament dins de l'any litúrgic, sobretot pel que fa a l'última part, que com a regla general caldrà fer coincidir amb la Quaresma. En este període de temps es prepararan oportunament els actes penitencials que portaran a la celebració del sagrament de la penitència.

304. Normalment, la culminació del procés de formació serà la Vigília pasqual, en la qual els adults professaran la fe baptismal, rebran el sagrament de la confirmació i participaran en l'eucaristia. Si no és possible donar la confirmació en la mateixa Vigília pasqual per l'absència del bisbe o del ministre extraordinari de la confirmació, s'haurà de conferir com més prompte millor, i, si és possible, durant el temps pasqual.

305. Finalment, els adults completaran la seua formació cristiana i perfeccionaran la seua inserció en la comunitat vivint amb els neòfits el temps de la mistagògia.

CAPÍTOL V

RITUAL DE LA INICIACIÓ DELS INFANTS QUE HAN ARRIBAT A L'EDAT DE LA CATEQUESI

306. Este ritu està destinat als infants que, no havent sigut batejats de menuts i havent arribat a l'edat de l'ús de raó i de la catequesi, s'acosten a la iniciació cristiana, ja siga conduïts pels pares o pels tutors o bé espontàniament però amb el seu permís. Estos infants ja són aptes per a concebre i alimentar una fe pròpia i ja disposen d'un cert sentit del propi deure de consciència, però encara no poden ser tractats com a adults, ja que només han rebut una educació infantil, depenen dels pares o dels tutors i es deixen influir massa per l'entorn social i pels companys.

307. La seua iniciació requereix tant una conversió pròpia, madurada progressivament en la mesura que ho permeta l'edat, com l'ajuda de l'educació necessària a eixa edat. Per això cal adaptar-la al camí espiritual dels candidats, és a dir, als seus avanços en la fe i en la formació catequètica que reben. Per tant, tal com passa amb els adults, la seua iniciació s'ha de prolongar, si cal, uns quants anys, abans d'accedir als sagraments, i s'ha d'estructurar en diversos graus i etapes i dividir-se en diversos ritus.

308. Atés que el progrés dels infants en la seua formació depén tant de l'exemple i de l'ajuda dels companys com dels que puguen rebre dels pares, convé tindre en compte eixos dos factors.

a) Com que els infants que han de ser iniciats sovint formen part d'un grup de companys ja batejats que es preparen amb la catequesi per a la primera comunió o per a la confirmació, la seua iniciació pot avançar progressivament dins d'este mateix grup catequètic com una manera d'introduir-se en els fonaments de la fe.

b) És desitjable també que, en la mesura que això siga possible, estos mateixos infants troben l'exemple i l'ajuda dels pares, el permís dels quals és indispensable per a fer la iniciació i per a portar en el futur una forma de vida cristiana. A banda d'això, el temps de la iniciació proporcionarà a la família ocasions oportunes per a conversar amb els sacerdots i els catequistes.

309. Segons les circumstàncies, resultarà molt útil que els xiquets que es troben en eixa mateixa situació es puguen reunir per a les celebracions d'este ritu, a fi que amb l'exemple mutu s'ajuden els uns als altres a avançar en el camí del catecumenat.

310. Pel que fa al temps de les celebracions, convé que, si és possible, l'última etapa de la preparació es faci coincidir amb la Quaresma i que els sagraments se celebren en la Vigília pasqual (cf. les observacions prèvies, núm. 8). Però, abans d'admetre els infants a les celebracions dels sagraments en les festes pasquals, cal comprovar si ja han adquirit la idoneïtat necessària i si el temps s'ajusta al nivell de la formació catequètica que han rebut. Perquè, sempre que siga possible, s'ha de procurar que els candidats s'acosten als sagraments de la iniciació al mateix temps que els seus companys ja batejats són admesos a la primera comunió o a la confirmació.

311. Convé que les celebracions es facen amb la participació activa d'una part de la comunitat formada per un nombre adequat de fidels, entre els quals hi ha d'haver els pares i els parents, els companys del grup de catequesi i uns quants amics adults. En general, quan la iniciació es dona a estes edats, no convé la presència de tota la comunitat parroquial: n'hi ha prou amb l'assistència d'una representació.

312. Este ritual s'ha preparat de manera que pugui rebre les modificacions i les addicions que les conferències episcopals consideren necessàries per a adequar-lo millor a les necessitats i a les circumstàncies de cada regió i a les seues realitats pastorals concretes. S'hi pot afegir, adaptat a l'edat dels infants, el ritu dels lliuraments que s'utilitza amb els adults (cf. nùms. 103, 125, 181-192). A més, en les traduccions d'este ritual a les llengües vernacles s'ha de procurar que les monicions, les pregàries i les oracions s'adapten al nivell cultural dels infants. Si convé, quan, per exemple, alguna oració del Ritual Romà es traduïska a la llengua local, la Conferència Episcopal pot aprovar una oració alternativa que, conservant les mateixes idees, resulte més apropiada per als infants (cf. observacions generals sobre la iniciació cristiana, núm. 32).

313. Els ministres que utilitzen este ritual poden fer ús lliurement i responsablement de les facultats que els atribuïxen tant les observacions generals sobre la iniciació cristiana (nùms. 34 i 35) com les observacions prèvies particulars del ritual del baptisme d'infants (núm. 86) i de la iniciació d'adults (núm 67).

PRIMER GRAU: RITU D'ENTRADA AL CATECUMENAT

314. Per tal de no distraure l'atenció dels infants, este ritu s'ha de celebrar davant d'una assemblea poc nombrosa, però activa, de fidels (cf. núm. 311), entre els quals hi ha d'haver, sempre que siga possible, els pares o els tutors dels candidats. Si no hi poden assistir, cal que deixen constància del consentiment que han donat als infants. En eixe cas, el seu lloc l'ocupen els «garants» (cf. núm 42), fidels idonis que en eixe supòsit suplixen els pares i presenten els infants.

315. La celebració s'ha de fer en l'església o en un altre lloc adequat per a afavorir, tenint en compte l'edat i la capacitat dels infants, l'experiència íntima de la seua rebuda. La primera part, o ritu d'introducció, es farà, segons les circumstàncies, a l'entrada de l'església o del lloc on se celebre. La segona part, la litúrgia de la paraula, es farà dins de l'església o del lloc elegit.

RITU D'INTRODUCCIÓ

316. *El celebrant, revestit amb els ornaments litúrgics, s'acosta al lloc on es troben reunits els infants amb els pares o tutors —o bé, si és el cas, els garants—, i saluda afablement i amb senzillesa a tots ells i a la resta dels presents.*

Monició prèvia

317. *Llavors, el celebrant es dirigix als candidats i als pares i els expressa el goig i la gratitud de l'Església. Després, els convida —també convida els garants, si n'hi ha— a acostar-se davant d'ell.*

Interrogatori

318. *Llavors, si no en són molts, el celebrant interroga individualment cada infant amb les paraules següents o semblants:*

N., ¿què vols ser?

L'infant:

Cristià.

El celebrant:

¿Per què vols ser cristià?

L'infant:

Perquè crec en Crist.

El celebrant:

¿Què et dona la fe en Crist?

L'infant:

La vida eterna.

El celebrant pot usar unes altres paraules per a fer les preguntes i també es poden donar respostes lliures. Per exemple: Vull seguir la voluntat de Déu, Vull seguir la paraula de Déu, Vull rebre el baptisme, Vull la fe, Vull ser amic de Jesús, Vull formar part de la família de cristians, etc.

Si el nombre d'infants és molt elevat, el celebrant pot fer-los les preguntes a tots alhora, rebre les respostes d'alguns d'ells i preguntar als altres si hi estan d'acord.

319. *Després, el celebrant acaba l'interrogatori amb una breu catequesi adaptada a les circumstàncies i l'edat dels infants, amb estes paraules o semblants:*

Com que ja creieu en Crist i voleu preparar-vos per al baptisme, vos rebem amb gran goig en la família dels cristians, on coneixereu Crist cada dia millor. A partir d'ara vos esforçareu amb nosaltres per viure com a fills de Déu, tal com Crist ens va ensenyar: «Ama el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor. Ameu-vos els uns als altres tal com jo vos he amat».

Els infants, segons les circumstàncies, poden repetir estes últimes paraules de Crist per a manifestar el seu assentiment.

Diàleg amb els pares i amb la comunitat

320. *El celebrant es torna a dirigir als infants i els prega que demanen el consentiment als seus pares o als garants que els representen, amb estes paraules o semblants:*

N. i N., per tal d'obtindre el consentiment dels vostres pares, aneu ara a buscar-los i demaneu-los que vinguen ací amb vosaltres.

Els infants se'n van a buscar els seus pares o els garants i els acompanyen davant del celebrant, que continua dient:

Estimats pares, els vostres fills **N. i N.** demanen que els preparem per al baptisme. ¿Els doneu el vostre consentiment?

Els pares:

Sí, els el donem.

El celebrant:

¿Esteu disposats a participar en la seua preparació per al baptisme?

Els pares:

Sí, hi estem disposats.

321. *Després el celebrant pregunta a tots els presents amb les paraules següents o semblants:*

Per a continuar el camí que hui han començat, a estos infants els cal l'ajuda de la fe i de la nostra caritat. Per això vos pregunte també a vosaltres, amics i companys: ¿esteu disposats a ajudar-los a arribar al baptisme?

Tots:

Sí, hi estem disposats.

Signació

322. *Després, el celebrant, de cara als xiquets, diu:*

Que vos recordeu sempre de Crist i vos mantingueu units fidelment a ell, que vos ha cridat, **N.** i **N.**, perquè sigueu els seus amics.

Per això vos senye amb la creu de Crist, que és el senyal dels cristians.

D'ara en avant este senyal vos ajudarà a recordar-vos de Crist i del seu amor.

Tot seguit, el celebrant, passant per davant dels infants, els fa individualment el senyal de la creu en el front, sense dir res.

Si ho creu oportú (cf. núm. 323), convida els pares i els catequistes a fer també en silenci el senyal de la creu sobre el front dels infants:

També vosaltres, pares i catequistes, (**N.** i **N.**), com que ja sou cristians, feu-los el senyal de Crist.

[323.] *Si es veu convenient, sobretot quan es tracta d'infants més majors, es pot afegir la signació d'altres parts del cos, que l'ha de fer exclusivament el sacerdot dient les paraules següents:*

Mentres senya les orelles:

Rep el senyal de la creu a les orelles,
perquè sentes la veu del Senyor.

Mentres senya els ulls:

Rep el senyal de la creu als ulls,
perquè veges la llum de Déu.

Mentres senya la boca:

Rep el senyal de la creu a la boca,
perquè respongues a la paraula de Déu.

Mentres senya el pit:

Rep el senyal de la creu al pit,
perquè Crist habite per la fe en el teu cor.

Mentres senya l'esquena:

Rep el senyal de la creu a l'esquena,
perquè tingues la força de Crist.

Mentres senya tot el cos:

Et senye tot el cos amb el senyal de la creu de Crist,
en el nom del Pare, i del Fill, ✠ i de l'Esperit Sant,
perquè visques ara i sempre amb Jesús.

L'infant respon:

Amén.

Si es considera oportú, els pares (o també els garants) o els catequistes poden fer esta mateixa signació, però en eixe cas les paraules les diu només el sacerdot en plural, com en el número 85.

Introducció a l'església

335. *Després, el celebrant convida els catecúmens a acostar-se, dient les paraules següents o unes altres paraules semblants:*

Ara ja podeu ocupar un lloc entre els cristians ací reunits. Veniu, per tant, a escoltar el Senyor, que ens parla a nosaltres, i a pregar juntament amb nosaltres.

Dit això, els infants s'introdueixen en l'assemblea i ocupen un lloc al costat dels seus pares (o dels garants) o dels seus companys, de manera que es faça visible que ara ja formen part de la comunitat.

Mentrestant, es canta el salm 95 (94) o el 122 (121), o bé un altre cant apropiat.

LITÚRGIA DE LA PARAULA

336. *Després, es porta el llibre de les sagrades Escripures i es col·loca en un lloc honorífic. El celebrant pot explicar breument la dignitat de la paraula de Déu que s'anuncia i s'escolta en l'assemblea dels cristians.*

Tot seguit comença una breu litúrgia de la paraula.

Lectures i homilia

337. *Cal triar unes lectures apropiades a la capacitat dels catecúmens o al seu progrés en la catequesi que ells i els seus companys han rebut. Per exemple:*

Vocació d'Abraham

Lectura del llibre del Gènesi

12, 1-4a

En aquells dies el Senyor digué a Abram:

— «Ves-te'n del teu país, del teu clan i de la casa de ton pare, cap a la terra que jo t'indicaré. Et convertiré en un gran poble, et beneiré i faré gran el teu nom, i seràs font de benedicció. Beneiré els qui et beneïsquen; però, als qui et maleïsquen, els maleiré. En tu seran beneïdes totes les famílies de la terra.»

Abram se n'anà tal com el Senyor li havia dit.

SALM RESPONSORIAL

33 (32), 4-5. 12-13. 18-19. 20 i 22 (R:22)

Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai;
eixa és l'esperança que posem en vós.

R Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai;
eixa és l'esperança que posem en vós.

La paraula del Senyor és sincera,
es manté fidel en tot allò que fa;
ama el dret i la justícia;
la terra està plena del seu amor.

R Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai;
eixa és l'esperança que posem en vós.

Feliç la nació que té el Senyor per Déu,
feliç el poble que ell ha elegit per heretat.
El Senyor aguaita des del cel,
observant un per un els hòmens.

R Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai;
eixa és l'esperança que posem en vós.

Els ulls del Senyor vetlen els qui el veneren,
els qui esperen la seua misericòrdia,
perquè els deslliure de la mort
i els retorne en temps de fam.

R Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai;

eixa és l'esperança que posem en vós.

Tenim posada l'esperança en el Senyor,
 auxili nostre i escut que ens protegix.
 Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai;
 eixa és l'esperança que posem en vós.

✠ Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai;
 eixa és l'esperança que posem en vós.

Mireu l'Anyell de Déu. Hem trobat el Messies

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

1, 35-42

En aquell temps, Joan estava amb dos dels seus deixebles i, fixant-se en Jesús que passava, digué:

— «Mireu l'anyell de Déu.»

Els dos deixebles el sentiren parlar així i van seguir Jesús. Jesús es girà i, en veure que el seguien, els preguntà

— «¿Què voleu?»

Els li digueren:

— «Rabí», que vol dir 'mestre', «¿on viviu?»

Jesús els respon:

— «Veniu i ho veureu.»

Els hi anaren, venen on vivia i es quedaren amb ell aquell dia. Eren vora les quatre de la vesprada.

Andreu, germà de Simó Pere, era un dels dos que havien sentit el que deia Joan i havien seguit Jesús. El primer, que Andreu trobà, va ser el seu germà Simó, i li digué:

— «Hem trobat el Messies»,
 que vol dir 'Crist' (o l'Ungit').

I el dugué a Jesús. Jesús el mirà fixament i li digué:

— «Tu ets Simó, fill de Joan. Tu et diràs Quèfes, que vol dir 'Pere'.»

O bé, més breu:

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

1, 35-39

En aquell temps, Joan estava amb dos dels seus deixebles i, fixant-se en Jesús que passava, digué:

— «Mireu l'anyell de Déu.»

Els dos deixebles el sentiren parlar així i van seguir Jesús.

Jesús es girà i, en veure que el seguien, els preguntà:

— «¿Què voleu?»

Els li digueren:

— «Rabí», que vol dir 'mestre', «¿on viviu?»

Jesús els respon:

— «Veni i ho veureu.»

Els hi anaren, veren on vivia i es quedaren amb ell aquell dia. Eren vora les quatre de la vesprada.

O també:

Vos donaré un cor nou i vos faré vindre a la vostra terra

Lectura del llibre del profeta Ezequiel

36, 25-28

El Senyor em va fer sentir la seua paraula i em digué:

— «Abocaré sobre vosaltres aigua pura perquè sigueu purs de tota màcula i de tots els vostres ídols. Vos donaré un cor nou i posaré un esperit nou dins de vosaltres; trauré de vosaltres eixe cor de pedra i vos en donaré un de carn. Posaré dins de vosaltres el meu esperit i faré que seguiu els meus decrets, que compliu i observeu els meus manaments. Habitareu el país que vaig donar als vostres pares. Vosaltres sereu el meu poble, i jo seré el vostre Déu.»

Viviu d'una manera digna la vocació que heu rebut: una sola fe, un sol baptisme

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

4, 1-6a

Germans:

Jo, presoner per causa del Senyor, vos demane que visqueu d'una manera digna la vocació que heu rebut, amb tota humilitat i mansuetud, amb paciència, suportant-vos amb amor els uns als altres, procurant conservar la unitat de l'Esperit amb els lligams de la pau.

Un sol cos i un sol Esperit, com és també una sola l'esperança que naix de la vocació rebuda.

Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme, un sol Déu i Pare de tots.

Un manament i un esperit

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia 5, 13-17. 22-23a. 24-25

Germans:

Crist ens ha alliberat perquè siguem lliures. Per tant, manteniu-vos fermes, i ;no vos deixeu sotmetre altra vegada al jou de l'esclavitud!

Vosaltres, germans, heu sigut cridats a la llibertat. Però mireu que esta llibertat no siga un pretext per a satisfer els desitjos terrenals. Més aïna, per l'amor, feu-vos servents els uns dels altres. En efecte, tota la llei troba la seua plenitud en un sol manament: «Ama els altres com a tu mateix.» Perquè, si vos mossegueu i vos devoreu mútuament, penseu que acabareu destruint-vos.

Ara, per tant, vos dic: comporteu-vos d'acord amb l'Esperit, i no satisfeu els desitjos terrenals. Perquè els desitjos terrenals són contraris a l'Esperit i l'Esperit és contrari als desitjos terrenals. Hi ha una lluita entre ells, i per això no feu allò que voldríeu.

Però els fruits de l'Esperit són l'amor, el goig, la pau, la paciència, la bondat, la fidelitat, la mansuetud, la sobrietat.

Els qui són de Jesucrist han clavat en la creu totes les passions i els desitjos terrenals. Com que l'Esperit ens dona la vida, deixem-nos guiar l'Esperit.

El primer manament

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc

12, 28c-31

En aquell temps, un dels mestres de la llei es va acostar a Jesús, i li va fer esta pregunta:

— «¿Quin és el primer de tots els manaments?»

Jesús li respongué:

— «El primer és: “Escolta, Israel: El Senyor és el nostre Déu, el Senyor és l'únic. Ama el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament, amb totes les forces.”

El segon és este: “Estima els altres com a tu mateix.”

No hi ha cap manament més gran que estos.»

La paràbola del sembrador

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç

8, 4-9. 11-15

En aquell temps, es reuní entorn de Jesús molta gent que venia de totes les poblacions. Ell els digué amb una paràbola:

— «Un sembrador va eixir a sembrar la seua llavor. Quan sembrava, una part de les llavors caigué a la vora del camí i va ser xafada, o bé els ocells se la menjaren. Una altra part va caure en les pedres; però, quan la planta començava a créixer es va secar, perquè no tenia saó. Una altra part va caure entre els cards; els cards van créixer al mateix temps i l'ofegaren. Una altra part de les llavors va caure en terra bona, va créixer i va donar fruit fins al cent per u.»

I, en acabant de dir això, exclamà:

— «Qui tinga orelles per a escoltar, que escolte.»

Els seus deixebles li preguntaven què volia dir aquella paràbola.

— «La paràbola vol dir açò: la llavor és la paraula de Déu. La que ha sigut sembrada a la vora del camí vol dir aquells que l'escolten, però després ve el diable i s'emporta la paraula sembrada en els seus cors, no siga que, creient, se salven. La que cau en la pedra són els qui escolten la paraula i l'acullen amb alegria, però no tenen arrels: creuen només per un moment, i a l'hora de la prova es fan arrere. La llavor que cau enmig dels cards vol dir els qui escolten, però les preocupacions, les riqueses i els plaers de la vida els arrossegueuen i acaben per ofegar-los, i no arriben a

donar fruit madur. Finalment, la llavor que cau en terra bona vol dir aquells que escolten la paraula amb un cor bo i generós, la retenen i amb perseverança arriben a donar fruit.»

Zaqueu

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc

19, 1-10

En aquell temps, Jesús va entrar a Jericó i passava pel mig de la vila. Hi havia un home molt ric que es deia Zaqueu, cap dels recaptadors d'impostos. Zaqueu intentava veure qui era Jesús, però no podia a causa de la gent, perquè era baix d'estatura. Llavors s'avançà corrent i es va enfil·lar dalt d'una figuera borda per a poder veure Jesús, que havia de passar per allí. Quan Jesús arribà a aquell lloc, alçà els ulls i li digué:

— «Zaqueu, baixa de pressa, que hui m'he de quedar en ta casa.»

Zaqueu baixà de presa i l'acollí amb alegria. Tots els qui ho veren murmuraven i deien: «Ha anat a allotjar-se en casa d'un pecador.» Però Zaqueu, dret davant del Senyor, li digué:

— «Senyor, done als pobres la mitat dels meus béns, i a tots els qui he defraudat els en restituïsc quatre vegades més.»

Jesús li digué:

— «Hui ha entrat la salvació en esta casa; perquè també este home és fill d'Abraham. El Fill de l'home ha vingut a buscar i salvar allò que s'havia perdut.»

Ningú pot vindre a mi si no l'atrau el Pare

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

6, 44-47

En aquell temps, Jesús digué:

— «Ningú pot vindre a mi si no l'atrau el Pare que m'ha enviat. I jo el ressuscitaré l'últim dia. En els Profetes hi ha escrit: «tots seran instruïts per Déu.» Tots els qui han sentit l'ensenyança del Pare i l'han apresada venen a mi. No vull dir que algú haja vist mai el Pare: només l'ha vist el qui ve de Déu; eixe sí que ha vist el Pare.

Vos ho dic de veres: els qui creuen tenen vida eterna.»

Un manament nou

- ✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan 13, 34-35

En aquell temps, Jesús digué:

- «Vos done un manament nou: que vos estimeu els uns als altres tal com jo vos he amat. Així, per tant, estimeu-vos els uns als altres. Tots coneixeran que sou deixebles meus per l'amor que vos tindreu entre vosaltres.»

Estimeu-vos els uns als altres

- ✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan 15, 9-11

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles:

- «Tal com el Pare m'estima, també jo vos estimo a vosaltres. Manteniu-vos en el meu amor. Si guardeu els meus manaments, vos mantindreu en el meu amor, tal com jo guardo els manaments del meu Pare i em mantinc en el seu amor.

Vos he dit tot això perquè la meua joia siga també la vostra, i la vostra joia siga completa.»

O bé:

- ✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan 15, 12-17

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles:

- «Este és el meu manament: que vos estimeu els uns als altres com jo vos he amat. Ningú té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo vos mane. Ja no vos dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo.

A vosaltres vos he dit amics, perquè vos he fet conèixer tot allò que he sentit del meu Pare. No sou vosaltres els qui m'heu elegit, soc jo qui vos he confiat la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre. I tot allò que demanareu al Pare en nom meu, ell vos ho concedirà. Açò vos mane: que vos estimeu els uns als altres.»

Hi ha més lectures, salms responsorials i versos abans de l'evangeli en el núm. 388.

Després de les lectures, el celebrant fa una homilia breu per a il·lustrar els textos llegits.

338. *Es recomana observar uns moments de silenci, en els quals el celebrant convida els infants a pregar de tot cor. A continuació, es fa un cant apropiat.*

Entrega dels evangelis

339. *Mentres es canta, o immediatament després, segons les ocasions, es repartixen els llibres dels evangelis entre els infants, preparats breument amb una monició oportuna o amb una homilia.*

Pregària

340. *Després, amb estes paraules o amb unes altres paraules semblants es fa la pregària següent:*

El celebrant:

Preguem per estos infants estimats,
que són els vostres fills, companys i amics,
i que ara s'acosten a Déu.

Lector:

Que els augmenteu cada dia més el desig de viure amb Jesús.
Preguem al Senyor.

✠ Vos ho demanem, Senyor.

Lector:

Que, vivint en l'Església, troben en ella la felicitat.
Preguem al Senyor.

✠ Vos ho demanem, Senyor.

Lector:

Que, mentres es preparen per al baptisme,
els concediu força i perseverança.
Preguem al Senyor.

✠ Vos ho demanem, Senyor.

Lector:

Que aparteu en ells amb bondat
la temptació del temor i del desànim.
Preguem al Senyor.

℟ Vos ho demanem, Senyor.

Lector:

Que els concediu l'alegria de rebre el baptisme,
la confirmació i l'eucaristia.
Preguem al Senyor.

℟ Vos ho demanem, Senyor.

El celebrant acaba dient esta oració:

Senyor,
vós que heu suscitat en estos infants
el desig de fer-se perfectes cristians,
feu que, caminant amb perseverança cap a vós,
vegen que escolteu els seus desitjos
i les nostres pregàries.

Per Crist, Senyor nostre.

Tots:

Amén.

Al final s'entona algun cant adequat.

Si després se celebra l'eucaristia, el celebrant acomiada a tots els catecúmens.

SEGON GRAU: ESCRUTINIS O RITUS PENITENCIALS

330. Estos ritus penitencials, molt importants en el període catecumenal dels infants, pertanyen als escritinins propis del ritual de la iniciació cristiana d'adults (núms. 152-180). Per això, com que tenen una finalitat semblant, es podran utilitzar i adaptar les normes proposades per als escritinins (núms. 25 § 1, 154-159).

331. Com que, ordinàriament, els escritinins pertanyen a l'última etapa de la preparació del baptisme, els ritus penitencials exigixen que els infants s'hi acosten amb la mateixa fe i amb el mateix ànim que es requerixen per al baptisme.

332. Estos ritus, en els quals, juntament amb els catecúmens, participen també els seus padrins (o les padrines) i els companys del grup catequètic, es poden adaptar a tots els assistents, de manera que es convertisquen en celebracions penitencials aptes per als que no són catecúmens. Durant esta celebració, els infants ja batejats del mateix grup catequètic poden ser admesos per primera vegada al sagrament de la penitència. En eixe cas, s'intentarà afegir oportunament en la celebració les monicions, les intencions de l'oració i els actes adequats a estos infants.

333. Els ritus penitencials se celebren en Quaresma si els catecúmens s'han d'iniciar en les solemnitats pasquals; en cas contrari, es faran quan siga més oportú. Caldrà utilitzar, almenys, un ritu, però si és possible fer-los còmodament, és millor fer-ne dos. Les fórmules d'este segon aniran d'acord amb les del primer. Pel que fa a la pregària i a l'oració d'exorcisme, s'usaran els textos dels núms. 164, 171 i 178, degudament adaptats.

RITU D'INTRODUCCIÓ

334. *El celebrant, després de rebre els reunits, explica breument el sentit del ritu que se celebrarà, d'acord amb les circumstàncies de cada u; és a dir, per als infants catecúmens, per als ja batejats, sobretot per als que eixe dia s'acosten per primera vegada al sagrament de la penitència, per als pares i amics, catequistes, sacerdots, etc. Tots ells escoltaran l'anunci feliç del perdó dels pecats i lloaran la misericòrdia de Déu Pare.*

Es pot triar algun cant adequat que expresse la fe i l'alegria dels fidels i la misericòrdia de Déu Pare.

335. *El celebrant acaba dient esta oració:*

Preguem.

¡Oh Déu, clement i misericordiós!,
que vos reveleu perdonant
i vos gloriifiqueu santificant,
concediu als qui fem penitència
el perdó dels nostres pecats
i torneu a la vida els nostres cors.

℟ Amén.

O bé:

Concediu-nos, Senyor,
els dons de la vostra benevolència i de la pau,
a fi que, llavats dels nostres pecats,
vos servim amb el cor seré.

℟ Amén.

Lectures i homilia

336. *Es poden fer una o més lectures. Per exemple:*

Un cor nou i un esperit nou

Lectura del llibre del profeta Ezequiel

36, 25-28

Açò diu el Senyor:

— «Abocaré sobre vosaltres aigua pura
perquè sigueu purs de tota màcula
i de tots els vostres ídols.
Vos donaré un cor nou i posaré un esperit nou dins de vosaltres;
trauré de vosaltres eixe cor de pedra
i vos en donaré un de carn.
Posaré dins de vosaltres el meu esperit
i faré que seguïu els meus decrets,
que compliu i observeu els meus manaments.
Habitareu el país que vaig donar als vostres pares.
Vosaltres sereu el meu poble, i jo seré el vostre Déu.»

Purificació dels pecats

Lectura del llibre del profeta Isaïes

1, 16-18

Llaveu-vos, purifiqueu-vos,
aparteu dels meus ulls la maldat dels vostres actes.
Deixeu de fer el mal, apreneu a fer el bé:
busqueu la justícia, socorreu l'oprimit,
sigueu advocats de l'orfe, defensors de la viuda.

I veniu després, i veurem qui té raó —diu el Senyor—.

Si els vostres pecats són com l'escarlata,
es tornaran blancs com la neu;
si són rojos com un cuc de terra,
es faran com la llana.

Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc

1, 1-5.14-15

Açò diu el Senyor:

Comença l'Evangelí de Jesús, el Messies, Fill de Déu.

En el profeta Isaïes hi ha escrit açò:

«Jo envie davant de tu el meu missatger perquè et prepare el camí. Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí.»

Complint això, Joan començà a batejar en el desert. Predicava un baptisme de conversió, per a obtindre el perdó dels pecats, i anaven a buscar-lo de tots els llocs de Judea, amb tota la gent de Jerusalem, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell en el riu Jordà.

Després que Joan fou empresonat, Jesús anà a Galilea a predicar la Bona Nova de Déu; deia:

— «Ha arribat l'hora i el regne de Déu està prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova.»

Curació del paralític

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc

2, 1-12

En aquell temps, Jesús tornà a Cafarnaüm. La gent sentí dir que estava en casa, i hi anaren tants que no cabien ni davant de l'entrada. Jesús els predicava. Mentrestant, vingueren uns hòmens a dur-li un paralític. El portaven entre quatre. Veient que amb tanta gent no podien portar-lo dins, alçaren el terrat sobre el lloc on estava Jesús i, una vegada obert el sostre, baixaren la llitera. Jesús, en veure aquella fe, digué al paralític:

— «Fill, els teus pecats et queden perdonats.»

Uns mestres de la llei que estaven allí assentats pensaven dins d'ells:

— «¿Eixe home, com pot dir això? Això és blasfem. ¿És que algú, fora de Déu, pot perdonar pecats?»

A l'instant Jesús conegué dins d'ell que pensaven això i els digué:

— «¿Per què penseu així dins de vosaltres? ¿Què és més fàcil, dir al paralític que els seus pecats li queden perdonats o dir-li que s'alce, es carregue la llitera i camine? Així, ara sabreu que el Fill de l'home té el poder de perdonar els pecats ací en la terra.»

I tot seguit diu al paralític:

— «Alça't, carrega't la llitera i ves-te'n a ta casa.»

Ell s'alçà immediatament, es carregà la llitera i se n'anà en presència de tots. Tots quedaren sorpresos i donaven glòria a Déu. Deien:

— «No havíem vist mai res paregut.»

L'ovella perduda i retrobada

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç

15, 1-7

Els recaptadors d'impostos i els altres pecadors s'acostaven a Jesús per escoltar-lo. Els fariseus i els mestres de la llei murmuraven entre ells i deien:

— «Eixe home acull els pecadors i menja amb ells.»

Jesús els proposà esta comparació:

— «¿Quin home d'entre vosaltres, si tenia cent ovelles i en perdia una, no deixaria les noranta-nou en el desert i aniria a buscar la perduda fins que la trobara? I quan l'haguera trobada, ¿no se la posaria al muscle tot content i, arribant a casa, cridaria els amics i els veïns dient-los: "Veniu a celebrar-ho: he trobat l'ovella que havia perdut?"

Jo vos dic que, igualment, hi haurà també més alegria en el cel per un sol pecador penedit que no per noranta-nou justos, que no necessiten penedir-se.»

Jesucrist, salvador nostre

Lectura de la primera carta de sant Joan

1, 8 - 2, 2

Estimats:

Si afirmàrem que no tenim pecat, ens enganyaríem a nosaltres mateixos, i la veritat no estaria en nosaltres. Però si reconeixem els nostres pecats, ell, que és fidel i just, ens perdonarà els pecats i ens purificarà de tota injustícia. Si afirmàrem que no hem pecat, el tindríem per mentider, i la seua paraula no estaria en nosaltres.

Fills meus, vos escric això perquè no pequeu. Però si algú peca, recordeu que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just. Ell és la víctima que expia els nostres pecats. I no tan sols els nostres, sinó els del món sencer.

També es poden usar les lectures pròpies dels escrutinis:

La samaritana

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

4, 1-14

Jesús va saber que havia arribat a oïda dels fariseus que ell feia més deixebles i batejava més gent que Joan. De fet, no era Jesús qui batejava, sinó els seus deixebles. Llavors va deixar Judea i se'n tornà a Galilea.

Jesús havia de travessar Samaria.

Arribà a una població samaritana que s'anomena Sicar, prop dels terrenys que Jacob havia donat al seu fill Josep. Allí es troba el pou de Jacob. Era cap al migdia quan Jesús, cansat de caminar, estava assentat bonament a la vora del pou. Els deixebles havien anat al poble a comprar provisions.

Arribà una dona samaritana, que venia a poar aigua.

Jesús li diu:

— «Dona'm aigua.»

Li diu la samaritana:

— «¿Com? ¿Vós, un jueu, em demaneu aigua a mi, que soc una dona samaritana?»

Cal saber que els jueus no es fan amb els samaritans.

Jesús li respongué:

— «Si saberes què vol donar-te Déu i qui és el qui et demana que li dones aigua, series tu qui li hauries demanat aigua viva, i ell te l'hauria donada.»

Ella li diu:

— «Senyor, eixe pou és fondo i no teniu res per a poar l'aigua. ¿D'on la traieu, l'aigua viva? Jacob, el nostre pare, ens va donar eixe pou i en bevia tant ell com els seus fills i el seu bestiar. ¿Vós sou més gran que ell?»

Jesús li respongué:

— «Els qui beuen d'eixa aigua tornen a tindre set, però qui bega de la que jo li donaré mai més tindrà set; l'aigua que jo li donaré es convertirà en una font que brollarà sempre dins d'ell per a donar-li vida eterna.»

Curació d'un cego de naixement

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

9, 1.6.9.13-17.34-39

En aquell temps, Jesús, mentres passava, va veure un cego de naixement.

Va escopir en terra, feu amb la saliva un poc de fang, l'estengué sobre els ulls del cego i li digué:

— «Ves a llavar-te a la piscina de Siloé.»

Eixe nom significa 'Enviat'.

Ell hi anà, es llavà i, quan tornà, s'hi veia. La gent del veïnat i els qui l'havien vist sempre captant deien:

— «¿No és aquell home que véiem assentat captant?»

Uns responien:

— «Sí que és ell.»

Altres deien:

— «No és ell, és u que se li sembla.»

Ell digué:

— «Sí que ho soc.»

Dugueren als fariseus l'home que abans era cego.

El dia que Jesús havia fet el fang i li havia obert els ulls era dissabte, dia de repòs.

També els fariseus li preguntaren com havia arribat a recuperar la vista.

Ell els digué:

— «M'ha estés fang sobre els ulls, m'he llavat, i ara m'hi veig.»

Alguns dels fariseus deien:

— «Eixe home que no guarda el repòs del dissabte no pot ser de Déu.»

Però altres responien:

— «¿Com és possible que un pecador faça tals signes prodigiosos?»

I es dividiren entre ells.

Es dirigiren al cego una altra vegada i li digueren:

— «I tu, ¿què en dius d'aquell que t'ha obert els ulls?»

Ell contestà:

— «Que és un profeta.»

Li respongueren:

— «¿Tot tu vas nàixer en pecat i ens vols donar lliçons?»

I el van excloure de la sinagoga.

Jesús va sentir dir que l'havien exclòs de la sinagoga i, quan el trobà, li digué:

— «¿Creus en el Fill de l'home?»

Ell respongué:

— «I ¿qui és, Senyor, perquè puga creure?»

Jesús li diu:

— «Ja l'has vist: és el mateix que parla amb tu.»

Li diu ell:

— «Hi crec, Senyor.»

I l'adorà.

Jesús afegí:

— «Jo he vingut a este món per fer un juí: perquè els qui no s'hi veuen, que s'hi vegem, i els qui s'hi veuen, que es tornen cegos.»

Llàtzer, ressuscitat d'entre els morts

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

11, 3-7-17-20-27.33b-45

En aquell temps, les dos germanes enviaren a dir a Jesús:

— «Senyor, aquell que ameu tant està malalt.»

Jesús, en sentir això, digué:

— «Eixa malaltia no és mortal; és per a donar glòria a Déu; el Fill de Déu en serà glorificat»

Jesús amava Marta i la seua germana i Llàtzer. Després de rebre la notícia de la malaltia, es quedà encara dos dies en el lloc on estava.

Després, passats eixos dies, digué als deixebles:

— «Tornem a Judea.»

Quan Jesús arribà, ja feia quatre dies que Llàtzer estava en el sepulcre. Marta, quan va saber que Jesús arribava, isqué a rebre'l. Maria es quedà en casa. Marta digué a Jesús:

— «Senyor, si haguéreu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort, però fins i tot ara sé que Déu vos concedirà tot allò que li demaneu.»

Jesús li diu:

— «Jo soc la resurrecció i la vida, i els qui creuen en mi, encara que muiren, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai. ¿Ho creus, això?»

Ella li diu:

— «Sí, Senyor: Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de vindre al món.»

Jesús es commogué profundament i es contorbà. Llavors preguntà:

— «¿On l'heu posat?»

Li diuen:

— «Veni a veure-ho, Senyor.»

Jesús es posà a plorar Els jueus deien:

— «Mireu com l'amava.»

Altres deien:

— «Este home que obrí els ulls al cego, ¿no hauria pogut evitar que Llätzer morira?»

Jesús, commogut una altra vegada, arribà on estava el sepulcre. Era una cova tancada amb una llosa.

Jesús digué:

— «Lleveu la llosa.»

Marta, la germana del difunt, diu a Jesús:

— «Senyor, ja fa mala olor; fa quatre dies que és mort.»

Jesús li respon:

— «¿No t'he dit que si creus veuràs la glòria de Déu?»

Llavors llevaren la llosa. Després Jesús alçà els ulls al cel i digué:

— «Pare, vos done gràcies perquè m'heu escoltat. Ja sé que sempre m'escolteu, però dic això perquè ho sàpia la gent que em rodeja i creguen que sou vós qui m'heu enviat.»

Havent dit això cridà fort:

— «Llätzer, ix fora.»

I el mort va eixir. Tenia els peus i les mans lligats amb les benes d'amortallar i la cara lligada amb un mocador. Jesús els diu:

— «Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar.»

Molts dels jueus que havien anat a casa de Maria i veren el que va fer Jesús, cregueren en ell.

Si es fan dos lectures o més, s'intercalaran salms o cants (núm. 388).

Després de les lectures, el celebrant explica els textos sagrats amb una breu homilia.

Pregària

337. *Durant l'homilia, o bé després, el celebrant, introduint breus moments de silenci, enuncia a tots els reunits les paraules i les motivacions que els puguen ajudar a preparar-se per a la penitència i per a la renovació de la ment.*

Si entre els presents hi ha infants ja batejats que formen part del mateix grup catequètic, el celebrant es dirigeix a ells per a convidar-los a manifestar externament la seua fe en Crist Salvador i el dolor pels propis pecats.

338. *Després d'un moment de silenci, que tots aprofiten per a preparar-se per a la contrició de cor, el celebrant convida l'assemblea a pregar.*

Preguem per **N.** i **N.**, que es preparen per als sacraments de la iniciació cristiana; per **N.** i **N.**, que rebran per primera vegada el perdó de Déu en el sacrament de la penitència, i per nosaltres, que demanem la misericòrdia de Crist.

Lector:

Perquè sapiem manifestar davant de Jesús, el Senyor, els nostres sentiments de gratitud i de fe.

Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè recordem amb sinceritat les nostres debilitats i els nostres pecats.

Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè amb l'esperit dels fills de Déu sapiem confessar humilment la nostra fragilitat i les nostres culpes.

Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè manifestem davant de Jesucrist el dolor pels nostres pecats.
Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè siguem deslliurats dels mals presents i protegits misericordiosament dels futurs.
Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Lector:

Perquè aprenguem del nostre Pare celestial que el seu amor diví és capaç de superar tots els pecats dels hòmens.
Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

D'acord amb les circumstàncies, també es poden adaptar convenientment les monicions del celebrant i les intencions que apareixen en els números 378, 382 i 386.

Exorcisme

339. *Després, el celebrant, amb les mans esteses sobre els infants, diu:*

Preguem.

Pare misericordiós,
vós heu enviat el vostre Fill al món
perquè donara a l'home,
que era esclau del pecat,
la llibertat pròpia dels vostres fills.
Mireu amb bondat estos servents vostres
que han experimentat la temptació
i reconeixen els seus pecats
i escolteu amb benevolència la seua esperança.
Concediu-los passar de les tenebres
a la llum que mai s'apaga,
netegeu-los dels pecats

i, plens de pau,
gardeu-los de tot perill
en el camí de la seua vida.

Per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

Una altra fórmula d'exorcisme en el núm. 392.

Unció dels catecúmens o imposició de mans

340. *El celebrant continua dient:*

Que vos enfortisca la força de Crist Salvador,
significada en este oli de salvació amb què vos ungem,
en el mateix Crist, Senyor nostre,
ell, que viu i regna pels segles dels segles.

Els infants:

Amén.

Cada elegit és ungit amb l'oli dels catecúmens en el pit o en cada mà o també en altres parts del cos, si es creu convenient.

A jui de la Conferència Episcopal, esta unció es pot ometre o ajornar fins al dia de la celebració del baptisme (cf. núm. 218). En eixe cas el celebrant diu a tots els catecúmens:

Que vos enfortisca la força de Crist Salvador,
ell, que viu i regna pels segles dels segles.

Els infants:

Amén.

Immediatament, el celebrant imposa la mà sobre cada candidat sense dir res.

Comiat dels catecúmens

341. *A continuació el celebrant els acomiada, amb estes paraules o semblants:*

Jesús, el Senyor, present entre nosaltres,
vos ha mostrat, **N.** i **N.**, la seua misericòrdia.
Aneu-vos-en en pau.

Els infants:

Donem gràcies a Déu.

O bé els envia als seus llocs, i els infants no ixen de l'església. En eixe cas el celebrant diu:

Jesús, el Senyor, present entre nosaltres,
vos ha mostrat, **N.** i **N.**, la seua misericòrdia.
Torneu ara als vostres llocs
i continueu pregant amb nosaltres.

Els infants:

Donem gràcies a Déu.

342. *Llavors continua la litúrgia penitencial dirigida especialment als infants ja batejats. Després de la monició del celebrant, cada un dels qui han de rebre per primera vegada el sagrament de la penitència, i després els altres, van a confessar-se.*

Després d'un cant o d'una oració d'acció de gràcies, ixen tots.

TERCER GRAU: CELEBRACIÓ DELS SAGRAMENTS DE LA INICIACIÓ

343. Per tal de posar de manifest l'indole pasqual del baptisme, es recomana que el sacrament se celebri en la Vigília pasqual o en diumenge, dia en què l'Església commemora la resurrecció del Senyor (cf. les orientacions doctrinals i pastorals del baptisme dels infants, núm. 46), tenint en compte les indicacions donades en el núm. 310.
344. El baptisme se celebra dins de la missa, en la qual els neòfits participen per primera vegada de l'eucaristia. En esta mateixa celebració, el bisbe, o bé el mateix prevere que ha batejat, administra també la confirmació.
345. Si el baptisme se celebra fora de la Vigília pasqual o del dia de Pasqua, es diu la missa del dia o la missa ritual de la iniciació cristiana. Les lectures es prenen d'entre les proposades en el núm. 388 o bé es fan les del diumenge o les de la festivitat.
346. Cada un dels infants catecúmens anirà acompanyat del padrí (o padrina) que ell mateix haja elegit i que el sacerdot haja aprovat (cf. les observacions prèvies, núm. 43).

CELEBRACIÓ DEL BAPTISME

347. *Reunits els infants catecúmens amb els seus pares (o tutors), padrins (o padrines), companys i amics i els altres fidels, comença la missa i es fa la litúrgia de la paraula amb les lectures indicades més amunt.*
Després es fa l'homilia.

Monició del celebrant

348. *Després de l'homilia, els catecúmens, acompanyats dels pares i els padrins, s'acosten a la font baptismal. El celebrant saluda la família, els companys presents i tots els fidels amb la monició següent o amb unes altres paraules semblants:*

Germans estimats: supliquem la misericòrdia de Déu, Pare omnipotent, perquè estos servents seus **N.** i **N.**, que demanen el baptisme d'acord amb els seus pares, siguin incorporats a l'Església com a fills adoptius de Crist.

Benedicció de l'aigua

349. *Després, el celebrant, de cara a la font baptismal, diu esta benedicció:*

¡Oh Déu!,
amb un poder invisible
doneu una eficàcia admirable

als signes dels sacraments,
i de moltes maneres vos heu valgut de l'aigua,
que vós creàreu, per a manifestar la gràcia del baptisme;

¡oh Déu!,
al començament del món
el vostre Esperit planava sobre les aigües,
i feia que ja llavors
l'aigua concebera el poder de santificar;

¡oh Déu!,
vós ens donàreu en les aigües del diluvi
una imatge de la regeneració,
perquè sempre fora l'aigua
la que tinguera el poder sacramental
de fer morir els vicis i fer nàixer les virtuts;

¡oh Déu!,
vós féreu passar pel mar Roig
els fills d'Abraham a peu eixut,
perquè aquell poble,
deslliurat de l'esclavitud del faraó,
fora una imatge profètica de la família dels batejats;

¡oh Déu!,
el vostre Fill, batejat per Joan en l'aigua del Jordà,
va ser ungit per l'Esperit Sant;
clavat en la creu,
feu brollar del seu costat sang i aigua;
i després de la resurrecció manà als seus deixebles:
«Aneu, convertiu tots els pobles,
i bategeu-los
en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant»:

mireu, ara, la vostra Església,
i obriu-li la font del baptisme.

Que esta aigua reba de l'Esperit Sant
la gràcia del vostre Unigènit,
perquè l'home, creat a imatge vostra,
i llavat de l'antic pecat

en el sagrament del baptisme,
renasca a la nova vida
que ve de l'aigua i de l'Esperit Sant.

El celebrant toca l'aigua amb la mà dreta, i continua.

Que baixi, Senyor, pel vostre Fill,
fins al fons d'esta aigua,
la força de l'Esperit Sant,
perquè tots els qui hagen estat
morts i sepultats en Crist, pel baptisme,
ressusciten amb ell a la vida.
Vos ho demanem per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

Es poden dir lliurement altres fórmules (núm. 389).

350. *Durant el temps pasqual, si es disposa de l'aigua baptismal beneïda en la Vigília pasqual, a fi que no falte en el baptisme l'element de l'acció de gràcies i de la pregària, es fa la benedicció i la invocació de Déu sobre l'aigua segons les fórmules que hi ha en el núm. 389, tenint en compte la variació dels textos al final de cada fórmula.*

PROFESSIÓ DE FE

Professió de fe de la comunitat

351. *Després, abans de la renúncia i de la professió de fe dels infants catecúmens, el celebrant, segons les circumstàncies, pot convidar els pares i els padrins i també tots els presents a la professió de fe:*

Després d'una llarga preparació, **N.** i **N.** estan a punt de ser batejats i, acceptada per la bondat de Déu la seua nova vida, es convertiran en cristians.

D'ara en avant els haurem d'ajudar més encara que abans. En primer lloc, vosaltres, els seus pares, que doneu el vostre consentiment al seu baptisme, vos ocupareu més que ningú de la seua educació. I nosaltres, que els hem preparat, també els ajudarem hui a acostar-se a Crist, que els ix a l'encontre.

Per això, abans que ells professen la fe davant de nosaltres, renovem nosaltres davant d'ells la professió de la nostra fe, que és la fe de l'Església.

Llavors, tots, juntament amb el celebrant, diuen:

Crec en un sol Déu, Pare totpoderós,
 creador del cel i de la terra.
 I en Jesucrist, el seu Fill únic, Senyor nostre;
 que fou concebut per obra de l'Esperit Sant,
 nasqué de la Verge Maria;
 patí en temps de Ponç Pilat,
 fou crucificat, mort i sepultat;
 davallà als inferns,
 el tercer dia ressuscità d'entre els morts;
 se'n pujà al cel,
 on seu a la dreta de Déu Pare totpoderós;
 i tornarà a jutjar els vius i els morts.
 Crec en l'Esperit Sant;
 la santa Església catòlica,
 la comunió dels sants,
 la remissió dels pecats,
 la resurrecció dels morts,
 i la vida eterna. Amén.

*Si es jutja oportú, en comptes de l'anterior es pot usar el credo nicenoconstantinopolità (cf. núm. 186).
 Després el celebrant, girat de cara als catecúmens, diu:*

Ara, **N.** i **N.**, abans de rebre el baptisme, renunciieu a Satanàs i confesseu la vostra fe davant de l'Església.

Professió de fe dels infants catecúmens

352. *El celebrant, de cara als catecúmens, els parla breument amb estes paraules o semblants:*

N. i **N.**, heu demanat el baptisme i heu dedicat molt de temps a la vostra preparació.

Els vostres pares estigueren d'acord amb el vostre desig; els catequistes, els companys i els amics vos han ajudat, i tots, hui, vos prometen l'exemple de la seua fe i la seua ajuda fraternal.

Ara, vosaltres, feu davant de l'Església la vostra professió de fe i sereu batejats.

Renúncia

353. *El celebrant pregunta alhora a tots els catecúmens:*

Fórmula A

¿Renuncieu a Satanàs i a totes les seues obres i seduccions?

Els infants:

Sí, hi renuncie.

O bé:

Fórmula B

El celebrant:

¿Renuncieu al pecat, per a viure en la llibertat dels fills de Déu?

Els infants:

Sí, hi renuncie.

El celebrant:

¿Renuncieu a totes les seduccions del mal, perquè el pecat no domine en vosaltres?

Els infants:

Sí, hi renuncie.

El celebrant:

¿Renuncieu a Satanàs, que és l'origen i l'instigador del pecat?

Els infants:

Sí, hi renuncie.

Unció amb l'oli dels catecúmens

354. *Si la Conferència Episcopal manté la unció amb l'oli dels catecúmens i no s'ha fet abans, el celebrant diu:*

Que vos enfortisca la força de Crist Salvador,
significada en este oli de salvació amb què vos ungem,
en el mateix Crist, Senyor nostre,
ell, que viu i regna pels segles dels segles.

Els infants:

Amén.

Cada elegit és ungit amb l'oli dels catecúmens en el pit o en cada mà o també en altres parts del cos, si es creu convenient.

Si els elegits són molt nombrosos, es poden convocar més ministres.

Professió de fe

355. *Després, el celebrant, havent-se informat prèviament del nom dels qui han de ser batejats a través dels padrins (o de les padrines), els interroga individualment dient:*

N., ¿creus en Déu, Pare totpoderós, creador del cel i de la terra?

L'infant:

Sí, hi crec.

El celebrant:

¿Creus en Jesucrist, el seu Fill únic i Senyor nostre, que nasqué de la Verge Maria, patí, fou sepultat, ressuscità d'entre els morts i està assegut a la dreta del Pare?

L'infant:

Sí, hi crec.

El celebrant:

¿Creus en l'Esperit Sant, la santa Església catòlica, la comunió dels sants, el perdó dels pecats, la resurrecció dels morts i la vida eterna?

L'infant:

Sí, hi crec.

Immediatament després de la professió de fe, cada infant rep el baptisme per immersió o per infusió.

Ritu del baptisme

356. *El celebrant trau aigua baptismal de la font i, tirant-ne tres vegades sobre el cap inclinat de l'elegit, el bateja en nom de la Santíssima Trinitat:*

N., jo et batege en el nom del Pare,

(li tira aigua per primera vegada)

i del Fill,

(li tira aigua per segona vegada)

i de l'Esperit Sant.

(li tira aigua per tercera vegada)

El padrí o la padrina, o els dos alhora, posen la mà dreta sobre el muscle dret de l'elegit.

Si el baptisme es fa per immersió, el celebrant, immergix l'infant o li immergix només el cap i el torna a traure tres vegades seguides, i el bateja dient les mateixes paraules. S'ha de procurar en tot cas guardar la decència i el pudor.

Després del baptisme de cada infant, si es considera oportú, el poble pot fer una breu aclamació (cf. núms. 391-411).

357. *Si els neòfits han de rebre la confirmació immediatament després, s'omet la unció crismal després del baptisme (núm. 358) i es fan a continuació els altres ritus complementaris (núms 359 i 360).*

RITUS COMPLEMENTARIS

Unció després del baptisme

[358.] *Si per alguna raó especial la celebració de la confirmació se separa del baptisme, llavors, després de la immersió o de la infusió de l'aigua, el celebrant administra de la manera acostumada la unció del crisma dient alhora sobre tots els batejats:*

Déu totpoderós, Pare del nostre senyor Jesucrist, que vos ha deslliurat del pecat i vos ha engendrat de nou per l'aigua i per l'Esperit Sant, vos consagra amb el crisma de la salvació, a fi que, incorporats al seu poble, sigueu sempre membres de Crist sacerdot, profeta i rei, per a la vida eterna.

Els batejats:

Amén.

Després, el celebrant unguix la coroneta de cada batejat amb el sant crisma, sense dir res.

Si els batejats són nombrosos i hi ha diversos sacerdots o diaques, cada un d'ells pot unguir amb el crisma diversos batejats.

Imposició del vestit blanc

359. *El celebrant diu:*

N. i N., sou ja una nova criatura i vos heu revestit de Crist. Rebeu este vestit blanc que haureu de portar immaculat davant del tribunal del nostre Senyor Jesucrist per a guanyar la vida eterna.

Els batejats:

Amén.

Quan es diuen les paraules Rebeu este vestit, els padrins (o les padrines) posen als neòfits un vestit blanc, o d'un altre color més adequat si ho exigixen els costums locals.

Si es considera oportú, este ritu es pot ometre.

Entrega del ciri encés

360. *Després, el celebrant pren el ciri pasqual o el toca dient:*

Acosteu-vos, padrins i padrines, per a entregar la llum als neòfits.

Els padrins (o les padrines) s'acosten, encenen un ciri amb el ciri pasqual i l'entreguen al neòfit. Després, el celebrant diu:

Vos heu fet llum en Crist.

Camineu sempre com a fills de la llum,
a fi que, perseverant en la fe,
pugueu eixir a l'encontre del Senyor
amb tots els sants en la cort celestial.

Els batejats:

Amén.

CELEBRACIÓ DE LA CONFIRMACIÓ

361. *Si es jutja oportú, entre la celebració del baptisme i la de la confirmació els reunits poden cantar alguna cosa apropiada.*

362. *La celebració de la confirmació es pot fer en el presbiteri o en el mateix baptisteri, segons aconsellen les circumstàncies del lloc.*

Si el baptisme el conferix el bisbe, convé que siga també ell qui administre a continuació la confirmació.

En absència del bisbe, el prevere que haja administrat el baptisme pot administrar la confirmació.

Si els confirmands són molt nombrosos, el ministre de la confirmació podrà ser ajudat pels preveres, que poden rebre la missió d'administrar el sagrament (cf. núm. 46).

363. *El celebrant es dirigix breument als neòfits amb les paraules següents o semblants:*

Estimats neòfits: regenerats en Crist i convertits en membres seus i del seu poble sacerdotal, ara només vos falta rebre l'Esperit Sant escampat sobre nosaltres, el mateix Esperit que, enviat pel Senyor als apòstols el dia de Pentecosta, ells i els seus successors conferixen als batejats.

També vosaltres rebreu la força promesa de l'Esperit Sant, amb la qual, configurats de manera més perfecta a Crist, sereu testimonis davant del món de la seua mort i resurrecció i vos fareu membres més actius de l'Església, per a edificar en la fe i en la caritat el cos de Crist.

Després, el celebrant (tenint al seu costat els preveres que l'acompanyen), dret, de cara al poble i amb les mans juntes, diu:

Preguem, germans, a Déu, Pare omnipotent,
que faça baixar l'Esperit Sant sobre estos neòfits,
a fi que els enfortisca amb l'abundància dels seus dons,
i que amb la seua unció els configure més perfectament a Crist,
Fill de Déu.

I tots pregunuen en silenci durant uns moments.

364. *Després, el celebrant i, si és el cas, els preveres que l'assistixen imposen les mans sobre tots els confirmands. Només el celebrant diu:*

Déu omnipotent, Pare del nostre Senyor Jesucrist,
vós, que per l'aigua i l'Esperit Sant
féreu renàixer estos servents vostres a una nova vida
i els deslliuràreu del pecat,
envieu-los ara, Senyor, l'Esperit Sant protector;
concediu-los saber i intel·ligència,
consell i coratge,
ciència i misericòrdia;
ompliu-los de l'esperit del vostre temor.

Per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

365. *Llavors, un ministre oferix al celebrant el sant crisma. Cada un dels confirmands s'acosta al celebrant, o bé, si és creu més convenient, el mateix celebrant va passant davant de cada un d'ells. El padrí (o la padrina) posa la mà dreta sobre el muscle del seu confirmand i diu al celebrant el nom del candidat, o bé li'l diu el mateix confirmand.*

El celebrant, amb el dit polze de la mà dreta untat amb el crisma, fa el senyal de la creu en el front del confirmand dient:

N., rep el signe del do de l'Esperit Sant.

El confirmat respon:

Amén.

El celebrant li diu:

La pau siga amb tu.

El confirmat respon:

I amb el vostre esperit.

Si el celebrant està assistit per altres preveres en l'administració del sagrament, el bisbe, si està present, els oferirà els atifells que contenen el sant crisma.

Els confirmands s'acosten al celebrant o als preveres, o bé, si les circumstàncies ho aconsellen, el celebrant i els preveres es dirigixen a cada un dels confirmands per a ungir-los de la manera descrita més amunt.

CELEBRACIÓ DE L'EUCARISTIA

366. *S'omet el credo i tot seguit es fa la pregària universal, en la qual els neòfits participen per primera vegada.*

Entre els qui porten les ofrenes a l'altar, hi haurà també alguns neòfits.

367. *En la Pregària eucarística I es fa menció dels neòfits en l'Accepteu favorablement... i dels padrins en el Recordeu-vos, Senyor... (núm. 377). Si s'usen les pregàries eucarístiques II, III o IV, s'hi han d'afegir les paraules per als neòfits que apareixen en el núm. 391.*

368. *Els neòfits poden rebre la sagrada comunió amb les dos espècies, juntament amb els pares, els padrins, les padrines i els catequistes laics.*

Abans de la comunió, o siga, abans que el celebrant diga Mireu l'Anyell de Déu, el mateix celebrant pot exposar breument als neòfits el valor d'este misteri tan gran, que és la culminació de la iniciació i el centre de tota la vida cristiana. Naturalment, el celebrant també atén els qui, ja batejats de fa temps, s'acosten per primera vegada a la taula divina a prendre la comunió.

EL TEMPS DE LA MISTAGÒGIA

369. *Es procurarà que hi haja un període de mistagògia en profit dels infants neòfits, per al qual es poden acomodar les normes donades per als adults en els núms. 235-239.*

CAPÍTOL VI

TEXTOS DIVERSOS PER A LA CELEBRACIÓ DE LA INICIACIÓ D'ADULTS

PER AL RITU D'ENTRADA AL CATECUMENAT

370. *Per al núm. 76. Fórmules de monició abans de la primera adhesió del candidat que es fa catecumen:*

1

El celebrant:

Déu ha creat el món i a nosaltres, els hòmens, i en ell es mouen tots els éssers vivents; ell il·lumina les nostres ments, a fi que el coneguem i el venerem. També ens envià Jesucrist, el seu testimoni fidel, perquè ens anunciara tot allò que ell havia vist del cel i de la terra.

A vosaltres, que vos alegreu de la vinguda de Crist, vos ha arribat el moment d'escoltar-lo, a fi que, començant amb nosaltres a conèixer Déu i a amar el proïsme, dugueu una vida celestial. ¿Esteu disposats a dur esta vida amb l'ajuda de Déu?

Els candidats:

Sí, hi estic disposat.

2

El celebrant:

La vida eterna és açò: que conegueu el Déu verdader i el seu enviat Jesucrist. Ell, en efecte, ressuscitat d'entre els morts, ha sigut constituït per Déu Senyor de la vida i de totes les coses visibles i invisibles.

Si vos voleu convertir en deixebles seus i membres de l'Església, cal que vos introduïu en la veritat completa que ell ens ha revelat, a fi que tingueu els mateixos sentiments de Jesucrist, vullgueu acomodar la vostra vida

als preceptes evangèlics i, en conseqüència, amar Déu, el nostre Senyor, i els vostres germans tal com Crist ens va manar i ensenyar.

¿Doneu cada un de vosaltres el vostre assentiment a totes estes coses?

Els candidats:

Sí, el done.

371. *Per al núm. 80. Una altra fórmula de renúncia als cultes pagans:*

El celebrant:

Estimadíssims candidats: heu decidit retre culte al Déu verdader, que vos ha cridat i conduït fins ací, i voleu servir-lo només a ell i al seu fill Jesucrist. Ara, per tant, davant de tota esta assemblea, renunciieu als ritus i cultes amb els quals no es venera el Déu verdader. No l'abandoneu a ell ni al seu fill Jesucrist per a servir altres senyors.

Els candidats:

Lluny de nosaltres servir altres senyors que no són el Déu verdader.

El celebrant:

No abandoneu Jesucrist, Senyor dels vius i dels morts, que domina sobre els esperits i els dimonis, per a servir novament **N.** (*ací es fa menció de les divinitats adorades en els falsos cultes, per exemple, els fetitxes*).

Els candidats:

¡Lluny de nosaltres!

El celebrant:

No abandoneu Jesucrist, l'únic que pot protegir els hòmens, per a buscar de nou la protecció dels **N.** (*ací s'esmenten els objectes supersticiosos, com per exemple amulets, talismans, etc.*).

Els candidats:

¡Lluny de nosaltres!

El celebrant:

No abandoneu Jesucrist, que és l'única veritat, per a recórrer de nou a endevins, mags i fetillers.

Els candidats:

¡Lluny de nosaltres!

Esta fórmula es pot adaptar convenientment d'acord amb les circumstàncies.

372. *Per al núm. 92. Lectures bíbliques per al ritu d'entrada al catecumenat:*

Ves-te'n del teu país cap al país que jo t'indicaré

Lectura del llibre del Gènesi

12, 1-4a

En aquells dies, el Senyor digué a Abram:

— «Ves-te'n del teu país, del teu clan i de la casa de ton pare, cap al país que jo t'indicaré. Et convertiré en un gran poble, et beneiré i faré gran el teu nom, que servirà per a beneir. Beneiré els qui et beneïsquen; però, als qui et maleïsquen, els maleiré. Totes les famílies dels pobles es valdran de tu per a beneir-se.»

Abram se n'anà tal com el Senyor li havia dit.

Mireu l'anyell de Déu. Hem trobat el Messies

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

1, 35-42

En aquell temps, Joan estava amb dos dels seus deixebles i, fixant-se en Jesús que passava, digué:

— «Mireu l'anyell de Déu.»

Els dos deixebles el sentiren parlar així i van seguir Jesús. Jesús es girà i, en veure que el seguien, els preguntà:

— «¿Què voleu?»

Els li digueren:

— «Rabí», que vol dir 'mestre', «¿on viviu?»

Jesús els respon:

— «Veni i ho veureu.»

Els hi anaren, veren on vivia i es quedaren amb ell aquell dia. Eren vora les quatre de la vesprada.

Andreu, germà de Simó Pere, era un dels dos que havien sentit el que deia Joan i havien seguit Jesús. El primer, que Andreu trobà, va ser el seu germà Simó, i li digué:

— «Hem trobat el Messies», que vol dir 'Crist' (o l'«Ungit»). I el dugué a Jesús.

Jesús el mirà fixament i li digué:

— «Tu ets Simó, fill de Joan. Tu et diràs Quèfes, que vol dir 'Pere'.»

També es poden triar altres textos apropiats.

Salms responsorials

SALM RESPONSORIAL

33 (32), 4-5. 12-13. 18-19. 20 i 22 (R: 12b o 22)

La paraula del Senyor és recta,
i totes les seues obres són fidels.
Estima el dret i la justícia;
la terra està plena de la seua misericòrdia.

R Feliç el poble que el Senyor ha elegit per heretat

O bé: Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai;
eixa és l'esperança que posem en vós.

Feliç la nació que té el Senyor per Déu,
feliç el poble que ell ha elegit per heretat.
El Senyor aguaita des del cel,
observant un per un els hòmens.

R Feliç el poble que el Senyor ha elegit per heretat

O bé: Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai;
eixa és l'esperança que posem en vós.

Els ulls del Senyor vetlen els qui el veneren,
els qui esperen la seua misericòrdia;
perquè els deslliura de la mort,

i els retorna en temps de fam.

℞ Feliç el poble que el Senyor ha elegit per heretat

O bé: Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai;
eixa és l'esperança que posem en vós.

Tenim posada l'esperança en el Senyor,
auxili nostre i escut que ens protegeix.

Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai;
eixa és l'esperança que posem en vós.

℞ Feliç el poble que el Senyor ha elegit per heretat

O bé: Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai;
eixa és l'esperança que posem en vós.

373. *Per als núms. 113-118. Altres oracions d'exorcisme:*

1

Preguem.

Senyor Jesucrist,
que ameu els hòmens i els heu redimit,
en el nom del qual tots hem de salvar-nos,
davant del qual els genolls es dobleguen
en el cel, en la terra i en l'infern,
vos preguem humilment per estos servents vostres
que vos adoren com a Déu verdader:
mireu els seus cors i il·lumineu-los;
aparteu d'ells l'odi i les temptacions de l'enemic;
cureu les seues debilitats i pecats,
a fi que, coneixent la vostra voluntat
benefactora i perfecta,
obeïsquen amb perseverança el vostre evangeli
i es convertisquen en digna estança de l'Esperit Sant.

Vós, que viviu i regneu pels segles dels segles.

℞ Amén.

2

Preguem.

Senyor Jesucrist,

vós, que enviat pel Pare i ungit per l'Esperit Sant,
volguéreu, en la sinagoga, complir l'oracle profètic
predicant als captius la llibertat
i l'any de gràcia del Senyor,
vos preguem humilment per estos servents vostres
que dirigixen cap a vós les orelles i els seus cors;
concediu-los rebre este temps de gràcia que els oferiu.
Que no visquen amb l'angoixa en l'ànima,
ni subjectes a la desconfiança
per culpa de les mires terrenals
ni allunyats de l'esperança de les promeses;
sinó que, creient en vós,
a qui el Pare ha sotmés totes les coses
i ha constituït per damunt de tot,
se sotmeten a l'Esperit de la fe i de la gràcia,
a fi que, conservant l'esperança a la qual foren cridats,
aconseguisquen la dignitat del poble sacerdotal
i desborden de l'alegria de la nova Jerusalem.

Vós, que viviu i regneu pels segles dels segles.

✠ Amén.

3

Preguem.

Senyor Jesucrist,

que havent calmat la tempesta
i alliberat els endimoniats,
cridàreu el publicà Mateu
perquè fora un exemple de la vostra misericòrdia
i recordara al llarg dels temps el vostre manament
d'ensenyar a tots els pobles,
vos preguem humilment per estos servents vostres
que es confessen pecadors.
Reprimiu el poder aduers de l'enemic

a fi que ells, havent experimentat la vostra misericòrdia,
siguen curats de les ferides dels pecats
i troben la pau del cor,
senten el goig de la novetat de l'evangeli
i seguisquen amb totes les seues forces la vostra crida.

Vós, que viviu i regneu pels segles dels segles.

℞ Amén.

4

Preguem.

¡Oh Déu de sapiència infinita!,
que cridàreu l'apòstol Pau
perquè evangelitzara el vostre Fill entre els pagans,
vos preguem humilment per estos servents vostres
que desitgen el sant baptisme:
concediu-los que, imitant l'apòstol dels gentils,
i sense deixar-se dominar per consideracions humanes,
puguen respondre afirmativament a la vostra gràcia.
Escruteu els seus cors i purifiqueu-los,
a fi que, deslliurats de qualsevol engany,
oblidant-se del passat i projectant-se al futur
tot ho estimen nimietat
en comparació de l'excel·lència del coneixement del vostre Fill,
i arriben a guanyar-lo.

Ell, que viu i regna pels segles dels segles.

℞ Amén.

5

Preguem.

¡Oh Déu!,
creador i redemptor del vostre poble sant,
que amb un amor admirable
atraguéreu cap a vós estos catecúmens,
mireu-los i purifiqueu els seus cors

i completeu en ells el vostre misteri,
a fi que, seguint Crist amb cor sincer
meresquen beure l'aigua de la salvació.

Per Crist, Senyor nostre.

℞ Amén.

374. *Per als núms. 121-124. Altres oracions per a la benedicció dels catecúmens:*

1

Preguem.

Senyor, Déu nostre,

que vivint en el cel no vos oblideu de les coses de la terra
i enviàreu el vostre Fill,
Déu i Senyor nostre Jesucrist,
per a la salvació dels hòmens,
mireu estos catecúmens, servents vostres,
que s'inclinen humilment davant vostre:
feu-los dignes del bany de la regeneració,
del perdó dels pecats i del vestit de la incorrupció;
agregueu-los a la vostra Església,
santa, catòlica i apostòlica,
a fi que glorifiquen amb nosaltres el vostre nom.

Per Crist, Senyor nostre.

℞ Amén.

2

Preguem.

¡Oh Déu, Senyor de l'univers!,

que per mitjà del vostre Fill únic vencéreu Satanàs
i, trencades les seues cadenes,
alliberàreu els hòmens que tenia captius,
vos donem gràcies pels catecúmens que heu cridat:
confirmeu-los en la fe,
a fi que vos coneguen a vós, únic Déu verdader,

i Jesucrist, el vostre enviat;
conserveu-los nets de cor
i feu-los progressar en les virtuts,
a fi que es facen dignes del bany que regenera
i dels sants sacraments.

Per Crist, Senyor nostre.

℞ Amén.

3

Preguem.

¡Oh Déu!,
que voleu la salvació de tots els hòmens
i que arriben a conèixer la veritat,
infoneu bondadosament la fe
en els cors d'aquells que es preparen per al baptisme,
i agregueu-los a la vostra Església santa,
a fi que siguen dignes del do de la immortalitat.

Per Crist, Senyor nostre.

℞ Amén.

4

Preguem.

Senyor, Déu omnipotent,
Pare de Jesucrist, salvador nostre,
mireu amb clemència els vostres servents:
expulseu de les seues ànimes tot vestigi d'idolatria;
confirmeu en els seus cors
la vostra llei i els vostres preceptes;
porteu-los al ple coneixement de la veritat
i prepareu-los perquè, amb la regeneració del baptisme,
es facen temples de l'Esperit Sant.

Per Crist, Senyor nostre.

℞ Amén.

5

Preguem.

Mireu, Senyor, els vostres servents,
que s'adherixen al vostre sant nom
i inclinen el cap davant de vós:
ajudeu-los en totes les bones obres
i desperteu els seus cors,
a fi que, recordant les vostres obres i manaments,
córreguen amb alegria a abraçar tot allò que vos és propi.

Per Crist, Senyor nostre.

℞ Amén.

374bis. *Per al núm. 141. Text de la missa ritual de l'elecció:*

Antífona d'introducció

Cf. Sl 105 (104), 3-4

Que s'alegre el cor dels qui busquen el Senyor.
Busqueu el Senyor i vos ajudarà,
busqueu sempre la seua presència.

Collecta

¡Oh Déu!,
vós sempre obreu la salvació dels hòmens,
però estos dies alegreu el vostre poble
amb més abundància de gràcies;
mireu, propici, els vostres elegits
i feu que vinga el vostre auxili protector
sobre aquells que seran regenerats i batejats.

Pel nostre Senyor Jesucrist...

Oració sobre les ofrenes

Déu omnipotent i etern,
vós ens doneu la vida eterna
amb el sagrament del baptisme
quan confessem el vostre nom;
accepteu les ofrenes i les pregàries dels vostres servents,
satisfeu els desitjos dels qui esperen en vós
i esborreu-los tots els pecats.

Per Crist, Senyor nostre.

Antífona de comunió

Ef 1, 7

En Crist hem sigut rescatats amb el preu de la seua sang.
Les nostres culpes han sigut perdonades
segons la riquesa de la seua gràcia.

Postcomunió

Que l'eucaristia que hem rebut, Senyor,
ens purifique i ens deslliure del pecat,
i concediu-nos que, quan la consciència ens acuse,
puguem trobar sempre en els sagraments
la gràcia del vostre perdó.

Per Crist, Senyor nostre.

També es pot utilitzar la missa del divendres de la setmana IV de Quaresma.

375. *Per al núm. 148. Una altra fórmula de pregària per a després de l'elecció:*

Que els nostres elegits troben consol en l'oració diària.
Preguem al Senyor.

℟ Vos ho demanem, Senyor.

Que acudisquen sovint a vós a través de l'oració
i visquen cada vegada més units a vós.
Preguem al Senyor.

℟ Vos ho demanem, Senyor.

Que troben goig en la lectura i la meditació de la vostra paraula.

Preguem al Senyor.

℟ Vos ho demanem, Senyor.

Que, reconeixent humilment els seus defectes,

comencen a corregir-los amb valentia.

Preguem al Senyor.

℟ Vos ho demanem, Senyor.

Que convertisquen el treball de cada dia en una ofrena agradable a vós.

Preguem al Senyor.

℟ Vos ho demanem, Senyor.

Que cada dia de la Quaresma dediquen alguna cosa a vós.

Preguem al Senyor.

℟ Vos ho demanem, Senyor.

Que s'abstinguem amb fortalesa

de tot allò que embrute la puresa del seu cor.

Preguem al Senyor.

℟ Vos ho demanem, Senyor.

Que s'acostumen a amar i conservar

la virtut i la santedat de la vida.

Preguem al Senyor.

℟ Vos ho demanem, Senyor.

Que, renunciant a l'amor propi,

miren més pels altres que per ells mateixos.

Preguem al Senyor.

℟ Vos ho demanem, Senyor.

Que guardeu i beneïu les seues famílies.

Preguem al Senyor.

℟ Vos ho demanem, Senyor.

Que compartisquen amb els germans l'alegria que prové de la fe.

Preguem al Senyor.

℟ Vos ho demanem, Senyor.

376. *Per al núm. 160. Lectures per al primer escrutini:*

LECTURA PRIMERA
Dona'ns aigua per a beure

Lectura del llibre de l'Èxode

17, 3-7

En aquells dies el poble passava tanta set que deia, murmurant contra Moisès:

— «¿Per què ens has fet eixir d'Egipte? ¿Vols matar-nos de set amb els nostres fills i el nostre bestiar?»

Moisés s'exclamà al Senyor:

— «¿Què puc fer per este poble? Un poc més i m'apedregaran.»

El Senyor li respongué:

— «Passa davant del poble i emporta't alguns ancians d'Israel; pren la vara amb què vas tocar el Nil i posa't en camí. Jo estaré allí davant de tu dalt de la roca, a l'Horeb. Tu pega un colp a la roca i n'eixirà aigua, i tot el poble podrà beure.»

Moisés ho va fer així davant dels ancians d'Israel. I donà a aquell lloc els noms de Massà i de Meribà, perquè els israelites havien discutit i havien posat a prova el Senyor quan deien: «¿El Senyor està amb nosaltres o no ho està?».

SALM RESPONSORIAL

95 (94), 1-2.6-7.8-9 (R:8)

R Tant de bo que hui sentíreu la veu de Déu:
«No enduriu els vostres cors.»

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa,
aclamem la roca que ens salva;
presentem-nos davant d'ell a donar-li gràcies,
aclamem-lo amb els nostres cants.

R Tant de bo que hui sentíreu la seua veu:
«No enduriu els vostres cors.»

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo,
 agenollem-nos davant del Senyor, que ens ha creat;
 ell és el nostre Déu,
 i nosaltres som el poble que ell pastura,
 el ramat que ell mateix guia.

℞ Tant de bo que hui sentíreu la seua veu:
 «No enduriu els vostres cors.»

Tant de bo que hui sentíreu la seua veu:
 «No enduriu els vostres cors com a Meribà,
 com el dia de Massà en el desert,
 quan posaren a prova els vostres pares,
 i em temptaren, encara que havien vist les meues obres.»

℞ Tant de bo que hui sentíreu la seua veu:
 «No enduriu els vostres cors.»

LECTURA SEGONA

Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha abocat en els nostres cors el seu amor

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

5, 1-2.5-8

Germans:

Ara que ja som justos, per la fe, estem en pau amb Déu gràcies a nostre Senyor Jesucrist. Per ell, en virtut de la fe, tenim accés a esta gràcia en la qual ens mantenim i ens gloriem, tot esperant la glòria de Déu. I l'esperança no enganya, perquè Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor.

Adoneu-vos-en: Quan nosaltres érem encara incapaços de tot, Crist va morir pels qui érem malvats. ¿Qui trobaríem disposat a morir per un home honrat? Potser sí que per un home bo trobaríem qui tinguera la valentia de donar la vida. Ara bé, Déu donà prova de l'amor que ens té quan Crist morí per nosaltres, que érem encara pecadors.

VERS ABANS DE L'EVANGELI

Jo 4, 42 i 15

Senyor, sé que vós sou de veres el Salvador del món;
doneu-me l'aigua viva perquè no tinga mai més set.

EVANGELI**Una font brollarà sempre per a donar vida eterna**

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

4, 5-42

En aquell temps, Jesús arribà a una població samaritana que s'anomena Sicar, prop dels terrenys que Jacob havia donat al seu fill Josep. Allí es troba el pou de Jacob. Era cap al migdia quan Jesús, cansat de caminar, estava assentat bonament a la vora del pou. Els deixebles havien anat al poble a comprar provisions.

Arribà una dona samaritana, que venia a poar aigua.

Jesús li diu:

— «Dona'm aigua.»

Li diu la samaritana:

— «¿Com? ¿Vós, un jueu, em demaneu aigua a mi, que soc una dona samaritana?»

Cal saber que els jueus no es fan amb els samaritans.

Jesús li respongué:

— «Si saberes què vol donar-te Déu i qui és el qui et demana que li dones aigua, series tu qui li hauries demanat aigua viva, i ell te l'hauria donada.»

Ella li diu:

— «Senyor, eixe pou és fondo i no teniu res per a poar l'aigua. ¿D'on la traieu, l'aigua viva? Jacob, el nostre pare, ens va donar eixe pou i en

bevia tant ell com els seus fills i el seu bestiar. ¿Vós sou més gran que ell?»

Jesús li respongué:

— «Els qui beuen d'eixa aigua tornen a tindre set, però qui bega de la que jo li donaré mai més tindrà set; l'aigua que jo li donaré es convertirà en una font que brollarà sempre dins d'ell per a donar-li vida eterna.»

Li diu la dona:

— «Senyor, doneu-me sempre d'eixa aigua: que no tinga mai més set ni haja de tornar mai més ací a poar aigua del pou.»

Ell li diu:

— «Ves a cridar el teu marit i torna.»

La dona li contesta:

— «No en tinc, de marit.»

Li diu Jesús:

— «Tens raó n'has tingut cinc, i l'home que ara tens no és el teu marit. Això que has dit és veritat.»

Ella li diu:

— «Senyor, veig que sou un profeta. Els nostres pares adoraren Déu en esta muntanya, però vosaltres, els jueus, dieu que el lloc on cal adorar-lo és Jerusalem.»

Jesús li respongué:

— «Creu-me, dona; s'acosta l'hora que el lloc on adorareu el Pare no serà ni esta muntanya ni Jerusalem. Vosaltres no sabeu qui adoreu; nosaltres sí que ho sabem, perquè la salvació ve dels jueus. Però s'acosta l'hora, més ben dit, és ara mateix, que els bons adoradors adoraran el Pare en esperit i en veritat. Eixos són els adoradors que vol el Pare. Déu és esperit. Per això, els qui l'adoren han de fer-ho en esperit i en veritat.»

Li diu la dona:

— «Sé que ha de vindre el Messies, és a dir, l'Ungit. Quan ell vinga, ens ho explicarà tot.»

Ell li respon:

— «El Messies soc jo, el qui parle amb tu.»

En eixe mateix moment arribaren els deixebles. S'estranyaren que parlara amb una dona, però cap d'ells gosà preguntar-li què volia o de què parlava amb ella.

La dona deixà estar el cànter i se n'anà al poble a dir a la gent:

— «Veni a veure un home que m'ha dit tot el que he fet. ¿No serà el Messies?»

La gent isqué del poble i anà a buscar-lo.

Mentrestant, els deixebles li deien convidant-lo:

— «Mengeu, rabí.»

Però ell els contesta:

— «Jo, per a menjar, tinc un altre aliment que vosaltres no sabeu.»

Els deixebles es preguntaven entre ells:

— «¿És que algú li ha portat menjar?»

Jesús els diu:

— «El meu aliment és fer la voluntat del qui m'ha enviat i dur a terme la seua obra. Vosaltres dieu: "Quatre mesos més i ja estarem en la sega." Però jo vos dic: Alceu els ulls i mireu els camps: ja estan daurats a punt de segar. El segador ja rep la part que li toca i arreplega el gra per a la vida eterna, perquè s'alegren junts el sembrador i el segador. En este cas té raó la dita "un és el qui sembra i un altre el qui sega." Jo vos he enviat a segar on vosaltres no havíeu treballat. Són altres que van treballar; vosaltres sou sobrevinguts, en el treball que ells havien fet.»

Molts samaritans d'aquell poble van creure en ell per la paraula de la dona que assegurava: «M'ha dit tot el que he fet.» Per això, quan els samaritans anaren a buscar-lo, li pregaven que es quedara amb ells. I es va quedar dos dies. Després de sentir-lo parlar a ell mateix, encara molts més van creure, i deien a la dona:

— «Ara ja no creiem només per allò que tu deies; nosaltres mateixos l'hem sentit, i sabem que este és de veres el Salvador del món.»

O bé, més breu:

EVANGELI

Una font brollarà sempre per a donar vida eterna

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

4, 5-15.19b-26.39a.40-42

En aquell temps, Jesús arribà a una població samaritana que s'anomena Sicar, prop dels terrenys que Jacob havia donat al seu fill Josep. Allí es troba el pou de Jacob. Era cap al migdia quan Jesús, cansat de caminar, estava assentat bonament a la vora del pou. Els deixebles havien anat al poble a comprar provisions.

Arribà una dona samaritana, que venia a poar aigua.

Jesús li diu:

— «Dona'm aigua.»

Li diu la samaritana:

— «¿Com? ¿Vós, un jueu, em demaneu aigua a mi, que soc una dona samaritana?»

Cal saber que els jueus no es fan amb els samaritans.

Jesús li respongué:

— « Si saberes què vol donar-te Déu i qui és el qui et demana que li dones aigua, series tu qui li hauries demanat aigua viva, i ell te l'hauria donada.»

Ella li diu:

- « Senyor, eixe pou és fondo i no teniu res per a poar l'aigua. ¿D'on la traieu, l'aigua viva? Jacob, el nostre pare, ens va donar eixe pou i en bevia tant ell com els seus fills i el seu bestiar. ¿Vós sou més gran que ell? »

Jesús li respongué:

- «Els qui beuen d'eixa aigua tornen a tindre set, però qui bega de la que jo li donaré mai més tindrà set; l'aigua que jo li donaré es convertirà en una font que brollarà sempre dins d'ell per a donar-li vida eterna.»

Li diu la dona:

- «Senyor, doneu-me sempre d'eixa aigua: que no tinga mai més set ni haja de tornar mai més ací a poar aigua del pou.» Senyor, veig que sou un profeta. Els nostres pares adoraren Déu en esta muntanya, però vosaltres, els jueus, dieu que el lloc on cal adorar-lo és Jerusalem.»

Jesús li respongué:

- «Creu-me, dona; s'acosta l'hora que el lloc on adorareu el Pare no serà ni esta muntanya ni Jerusalem. Vosaltres no sabeu qui adoreu; nosaltres sí que ho sabem, perquè la salvació ve dels jueus. Però s'acosta l'hora, més ben dit, és ara mateix, que els bons adoradors adoraran el Pare en esperit i en veritat. Eixos són els adoradors que vol el Pare. Déu és esperit. Per això, els qui l'adoren han de fer-ho en esperit i en veritat.»

Li diu la dona:

- «Sé que ha de vindre el Messies, és a dir, l'Ungit. Quan ell vinga, ens ho explicarà tot.»

Ell li respon:

- «El Messies soc jo, el qui parle amb tu.»

Molts samaritans d'aquell poble van creure en ell per la paraula de la dona que assegurava: «M'ha dit tot el que he fet.» Per això, quan els samaritans anaren a buscar-lo, li pregaven que es quedara amb ells. I es va quedar

dos dies. Després de sentir-lo parlar a ell mateix, encara molts més van creure, i deien a la dona:

— « Ara ja no creiem només per allò que tu deies; nosaltres mateixos l'hem sentit, i sabem que este és de veres el Salvador del món.»

377. *Per al núm. 160. Text per a la missa del primer escrutini:*

Collecta

Concediu, Senyor, a estos elegits,
 que puguen arribar
 amb rectitud i saviesa
 a la confessió de la vostra glòria,
 i que amb esta confessió
 tornen a la dignitat primera
 que van perdre pel pecat original.

Pel nostre Senyor Jesucrist...

Oració sobre les ofrenes

¡Oh Déu!,
 amb la vostra pietat,
 prepareu degudament estos servents vostres
 per al baptisme
 i feu que es disposen santament
 a la participació dels vostres sagraments.

Per Crist, Senyor nostre.

Quan es diu el Cànon romà, en la intercessió Recordeu-vos es fa memòria dels padrins, i l'Accepteu favorablement és propi:

Recordeu-vos, Senyor, dels vostres fidels,
 que seran padrins
 d'estos elegits per la gràcia del baptisme,
ara es diuen els noms dels padrins i de les padrines
 i de tots els qui formen esta assemblea;
 vós coneixeu...

Accepteu favorablement
esta ofrena que vos presentem
pels vostres servents i serventes,
que heu volgut cridar i elegir
per a rebre el do feliç de la vostra gràcia
i la vida eterna.

[Per Crist, Senyor nostre. Amén]

Postcomunió

Senyor,
feu efectius els dons de la redempció,
i prepareu dignament estos servents vostres
a rebre els sacraments de la vida eterna.

Per Crist, Senyor nostre.

378. *Per al núm. 163. Una altra fórmula de pregària per al primer escrutini:*

Perquè els nostres elegits, com la dona samaritana,
revisen la seua vida davant de Crist i reconeguen els seus pecats.
Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Perquè siguen deslliurats de la desconfiança
que aparta els passos de l'home del camí de Crist.
Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Perquè, esperant el do de Déu,
desitgen de tot cor l'aigua viva,
que brolla fins a la vida eterna.
Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Perquè, prenent com a mestre el Fill de Déu,
es transformen en veraders adoradors de Déu Pare
en esperit i en veritat.
Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Perquè, havent experimentat l'admirable trobada amb Crist,
anuncien als amics i als conciutadans
el seu missatge joiós.
Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Perquè tots els pobres del món
i els necessitats de la paraula de Déu
tinguen accés a l'evangeli de Crist.
Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Perquè tots siguem ensenyats per Crist
i, amant la voluntat del Pare,
duguem a terme la seua obra amb amor.
Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

379. *Per al núm. 164. Una altra fórmula d'exorcisme per al primer escrutini:*

Preguem.

¡Oh Pare de tota misericòrdia!,
que pel vostre Fill
vos compadireu misericordiosament de la samaritana
i, mogut per la mateixa bondat paternal,
oferireu la salvació a tots els pecadors,
mireu amb el vostre immens amor estos elegits
que volen rebre amb els sagraments l'adopció de fills;
deslliureu-los de la servitud del pecat
i del jou pesat de Satanàs
i doneu-los el jou suau de Jesús;
gardeu-los de tots els perills,
a fi que, servint-vos fidelment amb pau i alegria,
pugen també donar-vos gràcies eternament.

Per Crist, Senyor nostre.

℟ Amén.

Senyor Jesús,

que convertíreu la dona pecadora
per l'admirable disseny de la vostra misericòrdia,
a fi que a partir d'eixe moment adorara el Pare en esperit i veritat,
deslliureu ara dels perniciosos enganys de Satanàs
estos elegits que s'acosten a la font d'aigua viva;
convertiu els seus cors amb la força de l'Esperit Sant,
a fi que reconeguen el Pare
amb aquella fe sincera que actua per la caritat.

Per Crist, Senyor nostre.

℟ Amén.

380. *Per al núm. 167. Lectures per al segon escrutini:*

LECTURA PRIMERA
David és ungit rei d'Israel

Lectura del primer llibre de Samuel

16, 1 b.6-7.10-13a

En aquells dies, el Senyor digué a Samuel:

— «Ompli d'oli el corn i ves-te'n. T'envie a casa de Jessé, el betlemita: entre els seus fills veig el qui jo vull com a rei.»

Quan arribà, va veure Eliab i pensà: «Segur que el Senyor ja té davant d'ell el seu Ungit.» Però el Senyor digué a Samuel:

— «No et fixes en el seu aspecte ni en l'alçada de la seua talla. L'he descartat. Allò que l'home veu no és allò que val; l'home veu només l'aspecte exterior, però Déu veu el fons del cor.»

Jessé va fer passar davant de Samuel els set primers dels seus fills, però Samuel li digué:

— «D'eixos set, el Senyor no en tria cap.»

I Samuel afegí:

— «¿No queda cap altre fill?»

Jessé respongué:

— «Encara queda el més menut: està pasturant el ramat.»

Samuel li digué:

— «Aneu a buscar-lo. No ens assentarem en taula fins que no estiga ací.»

Jessé feu que anaren a buscar-lo. Tenia el cabell roig i els ulls bonics; tot ell feia goig de veure.

El Senyor digué a Samuel:

— «Ungix-lo, que és ell.»

Samuel prengué el corn de l'oli, el va ungir enmig dels seus germans, i des d'aquell dia l'Esperit del Senyor s'apoderà de David.

SALM RESPONSORIAL

23 (22), 1-3.4.5.6 (R: 1)

R El Senyor és el meu pastor, no em falta res.

El Senyor és el meu pastor, no em falta res.

Em fa descansar en prats deliciosos;
em porta al repòs vora l'aigua,
i allí em retorna.
Em guia per camins segurs,
per l'amor del seu nom.

R El Senyor és el meu pastor, no em falta res.

Ni que passe per la vall tenebrosa
no tinc por de cap mal.
Vós esteu a la meua vora;
la vostra vara de pastor,
m'asserena i em conforta.

R El Senyor és el meu pastor, no em falta res.

Davant de mi pareu taula vós mateix
enfront dels meus enemics;
m'heu ungit el cap amb perfums,
ompliu fins a vessar la meua copa.

℞ El Senyor és el meu pastor, no em falta res.

Ausades que la vostra bondat i el vostre amor
m'acompanyen tota la vida,
i viuré anys i més anys
en la casa del Senyor.

℞ El Senyor és el meu pastor, no em falta res.

LECTURA SEGONA

Ressuscita d'entre els morts i Crist t'il·luminarà

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

5, 8-14

Germans:

En un altre temps vosaltres éreu fosc, però ara que esteu en el Senyor sou llum. Viviu com a fills de la llum perquè els fruits de la llum són bondat, justícia i veritat. Mireu bé quines coses agraden al Senyor i no col·laboreu en les obres estèrils dels qui són fosc, sinó denuncieu-les, perquè allò que fan d'amagat fins i tot ens avergonyiria de dir-ho. Però tot allò que la llum ha denunciat queda clarament visible, ja que les coses són clares i visibles quan són llum. Per això es diu: « Desperta't, tu que dorms, ressuscita d'entre els morts i Crist t'il·luminarà.»

VERS ABANS DE L'EVANGELI

Jo 8, 12b

Jo soc la llum del món, diu el Senyor;
qui em seguisca tindrà la llum de la vida.

EVANGELI

Anà a Siloé, es llavà i quan tornà s'hi veia

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

9, 1-41

En aquell temps, Jesús, mentres passava, va veure un cego de naixement. Els deixebles li preguntaren:

— «Rabí, ¿qui va pecar perquè nasquera cego eixe home, ell o els seus pares?»

Jesús contestà:

— «Això no ha succeït perquè va pecar, ni ell ni els seus pares; és a fi que es revelen en ell les obres de Déu. Mentres és de dia, jo he de treballar fent les obres del qui m'ha enviat. La nit s'acosta, quan ningú pot treballar. Mentres estic en el món soc la llum del món.»

Dit això, va escopir en terra, feu amb la saliva un poc de fang, l'estengué sobre els ulls del cego i li digué:

— «Ves a llavar-te a la piscina de Siloé.»

Eixe nom significa 'Enviat'.

Ell hi anà, es llavà i, quan tornà, s'hi veia. La gent del veïnat i els qui l'havien vist sempre captant deien:

— «¿No és aquell home que véiem assentat captant?»

Uns responien:

— «Sí que és ell.»

Altres deien:

— «No és ell, és u que li sembla.»

Ell digué:

— «Sí que ho soc.»

Llavors li preguntaren:

— «¿Com se t'han obert els ulls?»

Ell contestà:

— «Aquell home que es diu Jesús va fer un poc de fang, me'l va estendre sobre els ulls i em va dir que anara a llavar-me a Siloé. Hi he anat i, així que m'he llavat, ja m'hi veia.»

Li digueren:

— «¿On està?»

Respongué:

— «No ho sé.»

Dugueren als fariseus l'home que abans era cego.

El dia que Jesús havia fet el fang i li havia obert els ulls era dissabte, dia de repòs.

També els fariseus li preguntaren com havia arribat a veure-s'hi.

Ell els digué:

— «M'ha estés fang sobre els ulls, m'he llavat, i ara m'hi veig.»

Alguns dels fariseus deien:

— «Eixe home que no guarda el repòs del dissabte no pot ser de Déu.»

Però altres responien:

— «¿Com és possible que un pecador faci tals miracles?»

I es dividiren entre ells.

Es dirigiren al cego una altra vegada i li digueren:

— «Ja que ell t'ha obert els ulls a tu, ¿tu, que dius d'ell?»

Ell contestà:

— «Que és un profeta.»

Els jueus no volien creure que aquell home haguera estat cego i ara s'hi poguera veure, fins que van cridar els seus pares per a dir-los:

— «¿Este és el vostre fill que, segons vosaltres, va nàixer cego? ¿Com és, per tant, que ara s'hi veu?»

Els seus pares respongueren:

— «Nosaltres sabem de veritat que este és el nostre fill, i que va nàixer cego. Però com és que ara s'hi veu i qui li ha obert els ulls, nosaltres no ho sabem. Això, ho heu de preguntar a ell; ja és prou gran i ell mateix vos donarà raó del que li ha passat.»

Els seus pares van respondre així perquè tenien por dels jueus, que ja llavors havien acordat excloure de la sinagoga tot aquell que reconeguera que Jesús era el Messies; per això digueren que el seu fill ja era prou gran i que l'interrogaren a ell mateix.

Llavors cridaren una altra vegada aquell home que havia estat cego i li digueren:

— «Dona glòria a Déu, reconeixent la veritat: Nosaltres sabem que eixe home és un pecador.»

Ell contestà:

— «Que siga un pecador, a mi no em consta. Només em consta una cosa: jo, que era cego, ara m'hi veig.»

Ells insistiren:

— «Digues què t'ha fet per a obrir-te els ulls.»

Respongué:

— «Ja vos ho he dit i no n'heu fet cas. ¿Per què voleu sentir-ho una altra vegada? ¿És que també voleu fer-vos seguidors d'ell?»

Li contestaren en un to insolent:

— «Ets tu qui t'has fet seguidor d'ell. Nosaltres som seguidors de Moisès. De Moisès, sabem que Déu li va parlar, però d'eixe, no sabem ni d'on és.»

L'home els contestà:

— «Justament això és el que em desconcerta: vosaltres no sabeu d'on és, però a mi m'ha obert els ulls. Tots sabem que Déu no escolta els pecadors, sinó els qui són piadosos i complixen la seua voluntat. Des que el món existix, no s'ha sentit dir mai que ningú haja obert els ulls a un cego de naixement. Si eixe no vinguera de Déu, no tindria poder per a fer res.»

Li respongueren:

— «¿Tot tu vas nàixer en pecat i ens vols donar lliçons?»

I el van excloure de la sinagoga.

Jesús va sentir dir que l'havien exclòs de la sinagoga i, quan el trobà, li digué:

— «¿Creus en el Fill de l'home?»

Ell respongué:

— «I ¿qui és, Senyor, perquè puga creure?»

Jesús li diu:

— «Ja l'has vist: és el mateix que parla amb tu.»

Li diu ell:

— «Hi crec, Senyor.»

I l'adorà.

Jesús afegí:

— «Jo he vingut a este món per fer un juí: perquè els qui no s'hi veien, que s'hi vegien, i els qui s'hi veien, que es tornen cegos.»

Ho van sentir alguns dels fariseus que estaven amb ell i li digueren:

— «¿Així voleu dir que nosaltres també som cegos?»

Jesús els contestà:

— «Si ho fóreu, no tindríeu culpa, però vosaltres mateixos reconeixeu que vos hi veieu; per tant, la vostra culpa no té cap excusa.»

O bé, més breu:

EVANGELI

Anà a Siloé, es llavà i quan tornà s'hi veia

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

9, 1.6-9.13-17.34-38

En aquell temps, Jesús, mentres passava, va veure un cego de naixement.

Va escopir en terra, feu amb la saliva un poc de fang, l'estengué sobre els ulls del cego i li digué:

— «Ves a llavar-te a la piscina de Siloé.»

Eixe nom significa 'Enviat'.

Ell hi anà, es llavà i, quan tornà, s'hi veia. La gent del veïnat i els qui l'havien vist sempre captant deien:

— «¿No és aquell home que véiem assentat captant?»

Uns responien:

— «Sí que és ell.»

Altres deien:

— «No és ell, és u que se li sembla.»

Ell digué:

— «Sí que ho soc.»

Dugueren als fariseus l'home que abans era cego.

El dia que Jesús havia fet el fang i li havia obert els ulls era dissabte, dia de repòs.

També els fariseus li preguntaren com havia arribat a recuperar la vista.

Ell els digué:

— «M'ha estés fang sobre els ulls, m'he llavat, i ara m'hi veig.»

Alguns dels fariseus deien:

— «Eixe home que no guarda el repòs del dissabte no pot ser de Déu.»

Però altres responien:

— «¿Com és possible que un pecador faça tals signes prodigiosos?»

I es dividiren entre ells.

Es dirigiren al cego una altra vegada i li digueren:

— « I tu, ¿què en dius d'aquell que t'ha obert els ulls?»

Ell contestà:

— «Que és un profeta.»

Li respongueren:

— «¿Tot tu vas nàixer en pecat i ens vols donar lliçons?»

I el van excloure de la sinagoga.

Jesús va sentir dir que l'havien exclòs de la sinagoga i, quan el trobà, li digué:

— «¿Creus en el Fill de l'home?»

Ell respongué:

— «I ¿qui és, Senyor, perquè puga creure?»

Jesús li diu:

— «Ja l'has vist: és el mateix que parla amb tu.»

Li diu ell:

— «Hi crec, Senyor.»

I l'adorà.

També es pot triar lliurement la lectura del llibre de l'Èxode 13, 21-22.

381. *Per al núm. 167. Text per a la missa del segon escrutini:*

Collecta

Déu totpoderós i etern,
 doneu a la vostra Església
 el goig espiritual de la seua creixença,
 perquè els qui, pel seu naixement, són de la terra,
 pel seu renaixement siguen del cel.

Pel nostre Senyor Jesucrist...

Oració sobre les ofrenes

Senyor,
 vos oferim amb alegria estes ofrenes,
 i vos preguem que sapiem venerar-les degudament
 i presentar-vos-les com cal
 per als qui rebran el sagrament de salvació.

Per Crist, Senyor nostre.

Quan es diu el Cànon romà, en la intercessió Recordeu-vos es fa memòria dels padrins, i l'Accepteu favorablement és propi, com en el núm. 377.

Postcomunió

Senyor,

vós que sou bo,
sosteniu sempre la vostra família,
corregiu-la amb amor,
i, sotmesa, guardeu-la amb bondat
i conduïu-la a la salvació.

Per Crist, Senyor nostre.

382. *Per al núm. 170. Una altra fórmula de pregària per al segon escrutini:*

Perquè, esvaïdes les tenebres,
Déu brille en els cors dels nostres elegits.
Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Perquè els conduïska amb bondat fins a Crist,
que és la llum del món.
Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Perquè els nostres elegits, obrint els seus cors,
reconeguen que Déu és el Senyor de la llum
i el testimoni de la veritat.
Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Perquè, curats per Déu,
queden preservats de la incredulitat d'este món.
Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Perquè, salvats pel qui lleva el pecat del món,
siguen deslliurats del contagi i del pes d'eixe pecat.
Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Perquè, il·luminats per l'Esperit Sant,
 confessen i proclamen sense defallir l'evangeli de la salvació.
 Preguem al Senyor.

℞ Escolteu-nos, Senyor.

Perquè tots nosaltres,
 amb l'exemple dels nostres costums,
 ens convertim en llum del món
 que ens duga fins a Crist.
 Preguem al Senyor.

℞ Escolteu-nos, Senyor.

Perquè tots els habitants de la terra
 coneguen el Déu verdader,
 creador de totes les coses,
 que ens dona als hòmens l'esperit i la vida.
 Preguem al Senyor.

℞ Escolteu-nos, Senyor.

383. *Per al núm. 171. Una altra fórmula d'exorcisme per al segon escritini:*

Preguem.

¡Oh Déu, llum que no s'apaga i pare de la llum!,
 que per la mort i resurrecció de Crist
 heu dissipat les tenebres de la mentida i de l'odi
 i heu escampat sobre els hòmens
 la llum de la veritat i de l'amor,
 vos preguem que els vostres elegits,
 que heu cridat a formar part dels vostres fills d'adopció,
 sàpien passar de la foscor a la claror
 i, deslliurats del poder del senyor de les tenebres,
 es mantinguen sempre com a fills de la llum.

Per Crist, Senyor nostre.

℞ Amén.

Senyor Jesús,
 que quan fóreu batejat rebéreu del cel l'Esperit Sant,

a fi que poguéreu evangelitzar els pobres i tornar la vista als invidents,
 infoneu este Esperit als qui desitgen els vostres sacraments,
 a fi que, preservats del contagi de l'error, del dubte i de la incredulitat
 i guiats per la recta fe,
 puguen contemplar-vos amb els ulls sans i desperts.

Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

R Amén.

384. *Per al núm. 174. Lectures per al tercer escrutini:*

LECTURA PRIMERA

Vos infondré el meu esperit i recobrareu la vida

Lectura del llibre del profeta Ezequiel

37, 12-14

Això vos anuncia el Senyor Déu:

«Mireu, jo obriré els vostres sepulcres, vos en faré eixir i vos faré tornar a la terra d'Israel. Llavors, poble meu, quan obriré els vostres sepulcres i vos faré eixir de les sepultures, sabreu que jo soc el Senyor. Vos infondré el meu esperit i recobrareu la vida, i vos establiré en la vostra terra. Llavors sabreu que jo, el Senyor, ho he anunciat i ho he complit. Ho dic jo, el Senyor.»

SALM RESPONSORIAL

130 (129), 1-2.3-4.5-6.7-8 (R: 7)

R Són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa.

Des de l'abisme vos cride, Senyor.

Senyor, escolteu el meu clam.

Estigueu atent, escolteu

el meu clam que vos suplica.

R Són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa.

Si tinguéreu en compte les culpes,

Senyor, ¿qui es podria sostindre?

Però és molt vostre donar el perdó,

i per això mereixeu que vos veneren.

℞ Són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa.

Confie en la paraula del Senyor.

Amb tota l'ànima, Senyor, confie en la vostra paraula.

Espera el Senyor la meua ànima,
més que els sentinelles el matí.

℞ Són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa.

¡Que esperen el matí els sentinelles!

Israel, espera en el Senyor,
perquè són del Senyor l'amor fidel
i la redempció generosa.
És ell qui redimix Israel
de totes les seues culpes.

℞ Són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa.

LECTURA SEGONA

L'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts habita en vosaltres

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

8, 8-11

Germans:

Els qui viuen segons la carn no poden agradar a Déu. Però vosaltres no viviu segons la carn sinó segons l'Esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tinguera l'Esperit de Crist, no seria de Crist. Però si Crist està en vosaltres, encara que el cos haja de morir per culpa del pecat, com que sou justos, l'Esperit és la vostra vida. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell qui va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també aquell qui va ressuscitar Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres.

VERS ABANS DE L'EVANGELI

Jo 11, 25a.26

Jo soc la resurrecció i la vida, diu el Senyor;
els qui creuen en mi, no moriran mai més.

EVANGELI

Jo soc la resurrecció i la vida

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

11, 1-45

En aquell temps, caigué malalt un home que es deia Llätzer. Era de Betània, el poble de Maria i de la seua germana Marta. Maria era qui, més avant, unguí el Senyor amb perfum i li torcà els peus, amb els cabells. Llätzer, el malalt, era el seu germà.

Les dos germanes enviaren a dir a Jesús:

— «Senyor, aquell que ameu està malalt.»

Jesús, en sentir això, digué:

— «Eixa malaltia no és mortal; és per a donar glòria a Déu: el Fill de Déu serà glorificat.»

Jesús amava Marta i la seua germana i Llätzer. Després de rebre la notícia de la malaltia, es quedà encara dos dies en el lloc on estava.

Després, passats eixos dies, digué als deixebles:

— «Tornem a Judea.»

Els li digueren:

— «Rabí, fa poc que els jueus vos volien apedregar, ¿i ara hi torneu?»

Jesús contestà:

— ««¿No són dotze hores les hores del dia? Els qui caminen de dia no entropessen, perquè veuen la claror d'este món, però els qui caminen de nit sí que entropessen, perquè els falta la claror.»»

Després afegí:

— «Llàtzer, el nostre amic, s'ha adormit; vaig a despertar-lo»

Els deixebles li digueren:

— «Senyor, si s'ha adormit, es posarà bo.»

Jesús es referia a la seua mort, però els deixebles es pensaven que parlava del descans de la son.

Llavors Jesús els digué clarament:

— «Llàtzer és mort. M'alegre de no haver estat allí; serà en profit vostre, perquè cregueu. Però ara anem a buscar-lo.»

Tomàs, el Bessó, digué als seus companys:

— «Anem també nosaltres; morirem amb ell.»

Quan Jesús arribà, ja feia quatre dies que Llàtzer estava en el sepulcre. Betània està prop de Jerusalem, a cosa de tres quilòmetres, i molts dels jueus havien vingut a donar el condol a Marta i a Maria per la mort del seu germà. Marta, quan va saber que Jesús arribava, isqué a rebre'l. Maria es quedà en casa. Marta digué a Jesús:

— «Senyor, si haguéreu estat ací, el meu germà no s'hauria mort. Però fins i tot ara jo sé que Déu vos concedirà tot allò que li demaneu.»

Jesús li diu:

— «El teu germà ressuscitarà.»

Marta li respon:

— «Ja sé que ressuscitarà quan tots ressusciten el darrer dia.»

Li diu Jesús:

— «Jo soc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que muiren, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi no moriran mai. ¿Creus açò?»

Ella li diu:

— «Sí, Senyor: Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de vindre al món.»

Havent dit això, anà a cridar la seua germana Maria, i li digué en veu baixa:

— «EI Mestre està ací i et crida.»

Quan ella sentí això, s'alçà de seguida i anà a buscar-lo. Jesús encara no havia entrat al poble, sinó que estava en el lloc on Marta l'havia trobat. Els jueus que estaven amb ella en casa per a donar-li el condol, en veure que s'alçava així i se n'anava, la seguiren, pensant-se que anava a plorar vora el sepulcre.

Maria arribà on estava Jesús i, en veure'l, es llançà als seus peus i li digué:

— «Senyor, si haguéreu estat ací, el meu germà no s'hauria mort.»

Jesús, quan va veure com plorava, i com ploraven també els jueus que l'havien acompanyada, es commogué profundament i es contorbà. Llavors preguntà:

— «¿On l'heu posat?»

Li diuen:

— «Veni a veure-ho, Senyor.»

Jesús es posà a plorar. Els jueus deien:

— «Mireu com l'amava.»

Altres deien:

— «Este home que obrí els ulls al cego, ¿no hauria pogut evitar que Llätzer morira?»

Jesús, commogut una altra vegada, arribà on estava el sepulcre. Era una cova tancada amb una llosa. Jesús digué:

— «Lleveu la llosa.»

Marta, la germana del difunt, diu a Jesús:

— «Senyor, ja fa mala olor; fa quatre dies que és mort.»

Jesús li respon:

— «¿No t'he dit que si creus veuràs la glòria de Déu?»

Llavors llevaren la llosa.

Després Jesús alçà els ulls al cel i digué:

— «Pare, vos done gràcies perquè m'heu escoltat. Ja sé que sempre m'escolteu, però dic açò perquè ho sàpia la gent que em rodeja i creguen que sou vós qui m'heu enviat.»

Havent dit això, cridà fort:

— «Llàtzer, ix fora.»

I el mort va eixir. Tenia els peus i les mans lligats, amb les benes d'amortallar i la cara lligada amb un mocador. Jesús els digué:

— «Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar.»

Molts dels jueus que havien anat a casa de Maria i veren allò que va fer Jesús, cregueren en ell.

O bé, més breu:

EVANGELI

Jo soc la resurrecció i la vida

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

11, 3-7.17.20-27.33b-45

En aquell temps, les dos germanes enviaren a dir a Jesús:

— «Senyor, aquell que ameu tant està malalt.»

Jesús, en sentir això, digué:

— «Eixa malaltia no és mortal; és per a donar glòria a Déu; el Fill de Déu en serà glorificat»

Jesús amava Marta i la seua germana i Llätzer. Després de rebre la notícia de la malaltia, es quedà encara dos dies en el lloc on estava.

Després, passats eixos dies, digué als deixebles:

«Tornem a Judea.»

Quan Jesús arribà, ja feia quatre dies que Llätzer estava en el sepulcre. Marta, quan va saber que Jesús arribava, isqué a rebre'l. Maria es quedà en casa. Marta digué a Jesús:

«Senyor, si haguéreu estat ací, el meu germà no s'hauria mort, però fins i tot ara sé que Déu vos concedirà tot allò que li demaneu.»

Jesús li diu:

«Jo soc la resurrecció i la vida, i els qui creuen en mi, encara que muiren, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai. ¿Ho creus, això?»

Ella li diu:

«Sí, Senyor: Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de vindre al món.»

Jesús es commogué profundament i es contorbà. Llavors preguntà:

«¿On l'heu posat?»

Li diuen:

«Veni a veure-ho, Senyor.»

Jesús es posà a plorar Els jueus deien:

«Mireu com l'amava.»

Altres deien:

«Este home que obrí els ulls al cego, ¿no hauria pogut fer que Llätzer no morira?»

Jesús, commogut una altra vegada, arribà on estava el sepulcre. Era una cova tancada amb una llosa.

Jesús digué:

«Lleveu la llosa.»

Marta, la germana del difunt, diu a Jesús:

« Senyor, ja fa mala olor; fa quatre dies que és mort.»

Jesús li respon:

«¿No t'he dit que si creus veuràs la glòria de Déu?»

Llavors llevaren la llosa. Després Jesús alçà els ulls al cel i digué:

«Pare, vos done gràcies perquè m'heu escoltat. Ja sé que sempre m'escolteu, però dic això perquè ho sàpia la gent que em rodeja i creguen que sou vós qui m'heu enviat.»

Havent dit això cridà fort:

«Llätzer, ix fora.»

I el mort va eixir. Tenia els peus i les mans lligats amb les benes d'amortallar i la cara lligada amb un mocador. Jesús els diu:

«Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar.»

Molts dels jueus que havien anat a casa de Maria i veren el que va fer Jesús, cregueren en ell.

385. *Per al núm. 174. Text per a la missa del tercer escrutini:*

Collecta

Concediu, Senyor, a estos elegits
que, una vegada instruïts en els sagrats misteris,
siguen renovats en les fonts baptismals
i siguen comptats entre els membres de la vostra Església.
Pel nostre Senyor Jesucrist...

Oració sobre les ofrenes

Escolteu-nos, ¡oh Déu totpoderós!,
i, per este sacrifici,
purifiqueu els qui heu iniciat
en les primícies de la fe cristiana.

Per Crist, Senyor nostre.

Quan es diu el Cànon romà, en la intercessió Recordeu-vos *es fa memòria dels padrins, i l'Accepteu favorablement és propi, com en el núm. 377.*

Postcomunió

Vos demanem, Senyor, que el vostre poble es congregue en la pregària
i concediu-li estos dons:
que visca lliure de qualsevol pertorbació,
que senta el goig de veure's redimit
i que pregue generós pels seus catecúmens.

Per Crist, Senyor nostre.

386. *Per al núm. 177. Una altra fórmula de pregària per al tercer escrutini:*

Perquè estos elegits puguen rebre la fe
per a confessar que Crist és la resurrecció i la vida.
Preguem al Senyor.

✠ Escolteu-nos, Senyor.

Perquè, deslliurats del pecat,
tinguen el fruit de la santificació i de la vida eterna.
Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Perquè, deslligats del pecat gràcies a la penitència,
es facen pel baptisme conformes a Crist
i, morts al pecat, visquen sempre per a Déu.
Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Perquè, amb l'esperança de l'Esperit vivificant,
es disposen decididament a renovar la seua manera de viure.
Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Perquè, pel menjar eucarístic que prompte tastaran,
s'unisquen al mateix autor de la vida i de la resurrecció.
Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Perquè tots nosaltres,
avançant pel camí de la vida nova,
mostrem al món la força de la resurrecció de Crist.
Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Perquè, tots els habitants de la terra troben a Crist
i reconeguen en ell les promeses de la vida eterna.
Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

387. *Per al núm. 178. Una altra fórmula d'exorcisme per al tercer escrutini:*

Preguem.

Pare, font de tota vida,
vós que busqueu la vostra glòria en l'home vivent
i que reveleu la vostra omnipotència en la resurrecció dels morts,
arranqueu del poder de la mort estos elegits,
que volen arribar a la vida a través del baptisme.
Deslliureu-los de l'esclavitud del diable,

que pel pecat va introduir la mort
 i que s'esforça per corrompre el món que vós creàreu bo.
 Sotmeteu-los al poder del vostre Fill estimat,
 a fi que reben d'ell la força de la resurrecció
 i donen testimoni davant dels hòmens de la vostra glòria.

Per Crist, Senyor nostre.

℞ Amén.

Senyor Jesucrist,

que manàreu a Llàtzer eixir viu del sepulcre
 i que, amb la vostra resurrecció,
 deslliuràreu de la mort tots els hòmens,
 vos preguem humilment per estos servents,
 que desitgen amb deler l'aigua de la regeneració
 i el banquet de la vida:
 no permeteu que l'imperi de la mort detinga
 els qui, per la seua fe,
 participaran de la victòria de la vostra resurrecció.

Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

℞ Amén.

PER A LA CELEBRACIÓ DEL BAPTISME

388. *Per als núms. 253 i 345. Lectures bíbliques per a la iniciació cristiana fora de la Vigília pasqual:*

LECTURES DE L'ANTIC TESTAMENT

1. **Gn 15, 1-6.18a** «Així serà la teua descendència. Done este país als teus descendents»
2. **Gn 17, 1-8** «Mantindrè la meua aliança entre jo i tu, i amb les generacions que et succeiran. Serà una aliança perpètua»
3. **Gn 35, 1-4.6-7a** «Desfeu-vos dels déus estrangers que tingueu entre vosaltres»

4. Dt 30, 15-20 «Tria la vida i viuràs, tu i la teua descendència»
5. Js 24, 1-2a.15-17.18b-25a «Adorarem el Senyor, perquè ell és el nostre Déu»
6. 2Re 5, 9-15a «Naaman baixà al Jordà, s'hi va banyar set vegades i va quedar net»
7. Is 44, 1-3 «Abocaré el meu esperit sobre els teus fills»
8. Jr 31, 31-34 «Escriuré la meua llei en el seu cor»
9. Ez 36, 24-28 «Abocaré sobre vosaltres aigua pura perquè sigueu purs de tota màcula»

O bé les lectures de l'Antic Testament proposades per a la Vigília pasqual.

LECTURES DEL NOU TESTAMENT

1. Fets 2, 14a.36-40a.41-42 «Feu-vos batejar cada un del vosaltres en el nom de Jesús, el Messies»
2. Fets 8, 26-38 «Ací hi ha aigua. ¿Què em priva de ser batejat?»
3. Rm 6, 3-11 (o bé 3-4.8-11) «Pel baptisme hem sigut sepultats amb ell en la mort; emprenguem una nova vida»
4. Rm 8, 28-32.35.37-39 «¿Qui podrà separar-nos de l'amor de Crist?»
5. 1Co 12, 12-13 «Hem sigut batejats en un sol Esperit per a formar un sol cos»
6. Ga 3, 26-28 «Tots els qui heu sigut batejats vos heu revestit de Crist»
7. Ef 1, 3-10.13-14 «Déu ens ha destinat a ser fills seus per Jesucrist»

8. Ef 4, 1-6 «Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme»
9. Col 3, 9b-17 «Vos heu revestit de l'home nou, com cal als elegits de Déu»
10. Tt 3, 4-7 «Ens salva amb un bany d'aigua regenerador i amb el poder renovador de l'Esperit Sant»
11. He 10, 22-25 «El nostre cos ha sigut llavat amb aigua que purifica, i els nostres cors, netejats de tota consciència de culpa»
12. 1Pe 2, 4-5.9-10 «Vosaltres sou poble elegit, regne sacerdotal»
13. Ap 19, 1.5-9a «Feliços els invitats al convit de les bodes de l'Anyell»

SALMS RESPONSORIALS

1. Sl 8, 4-5. 6-7. 8-9

℟ (2a): Senyor, sobirà nostre,

¡que gloriós és el vostre nom per tota la terra!

O bé (Ef 5, 14): Desperta't, tu que dorms,
ressuscita d'entre els morts, i Crist t'il·luminarà.

2. Sl 23 (22), 1-3a. 3b-4. 5. 6

℟ (1): El Senyor és el meu pastor: no em falta res.

O bé (1Pe 2, 25): Anàveu com les ovelles perdudes,
però ara heu tornat al vostre pastor i guardià.

3. Sl 27 (26), 1. 4. 8b-9abc. 13-14

℟ (1a): El Senyor m'il·lumina i em salva.

O bé (Ef 5, 14): Desperta't, tu que dorms,
ressuscita d'entre els morts, i Crist t'il·luminarà.

4. Sl 32 (31), 1-2. 5. 11

℟ (1a): Felïç el qui ha sigut absolt de la falta.

O bé (11a): Alegreu-vos, justos, celebren el Senyor.

5. Sl 34 (33), 2-3. 6-7. 8-9. 14-15. 16-17. 18-19

℟ (6a): Alceu la mirada cap a ell: vos omplirà de llum.

6. Sl 42 (41), 2-3; Sl 43 (42), 3. 4

℟ (Sl 42 [41], 3a): Tot jo tinc set de Déu, del Déu que m'és vida.

7. Sl 51 (50), 3-4. 8-9. 12-13. 14 i 17

℟ (12a): Déu meu, creu en mi un cor ben pur.

O bé (Ez 36, 26): Vos donaré un cor nou
i posaré un esperit nou dins de vosaltres.

8. Sl 63 (62), 2. 3-4. 5-6. 8-9a

℟ (2b): La meua ànima té set de vós, Senyor, Déu meu.

9. Sl 66 (65), 1-3a. 8-9. 16-17

℟ (1): Aclama a Déu, tota la terra.

10. Sl 89 (88), 3-4. 16-17. 21-22. 25 i 27

℟ (2a): Senyor, cantaré tota la vida els vostres favors.

11. Sl 126 (125), 1-2ab. 2cd-3. 4-5. 6

℟ (3): ¡El Senyor obra meravelles en nosaltres,
amb quin goig ho celebrem!

AL·LELUIA I VERSOS ABANS DE L'EVANGELI

1. Jo 3, 16

Déu estima tant el món, que ha entregat el seu Fill únic;
tots els qui creuen en ell tenen vida eterna.

2. Jo 8, 12

Jo soc la llum del món, diu el Senyor;
qui em seguisca tindrà la llum de la vida.

3. Jo 14, 6

Jo soc el camí, la veritat i la vida, diu el Senyor;
ningú arriba al Pare sinó per mi.

4. Ef 4, 5-6

Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme.
Un sol Déu i Pare.

5. Col 2, 12

Pel baptisme heu sigut sepultats amb Crist,
i amb ell també heu ressuscitat.

6. Col 3, 1

Ja que heu ressuscitat juntament amb Crist,
busqueu les coses de dalt,
on està Crist, assegut a la dreta de Déu.

7. 2Tm 1, 10b

Jesucrist, el nostre salvador,
ha destruït la mort
i, a través de l'evangeli,
ha fet resplandir la llum de la vida i de la immortalitat.

8. 1Pe 2, 9

Vosaltres sou poble escollit,
regne sacerdotal, nació sagrada, possessió personal de Déu»,
a fi que «proclameu les obres poderoses» d'aquell que vos ha cridat
a eixir de les tenebres per a entrar a la seua llum admirable.

EVANGELIS

1. Mt 16, 24-27

«Si algú vol vindre amb mi, que es negue ell mateix»

2. Mt 28, 18-20

«Aneu a fer deixebles de tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, i del Fill, i de l'Esperit Sant»

3. *Mc 1, 9-11* «Joan va batejar Jesús en el Jordà»
4. *Mc 10, 13-16* «Qui no aculla el regne de Déu com l'acull un infant, no hi entrarà»
5. *Mc 16, 15-16.19-20* «Els qui creuran i seran batejats se salvaran»
6. *Lc 24, 44-53* «Calia predicar en nom d'ell a tots els pobles la conversió i el perdó dels pecats»
7. *Jo 1, 1-5.9-14.16-18* «Als qui creuen en el seu nom, els concedix poder ser fills de Déu»
8. *Jo 1, 29-34* «Mireu l'anyell de Déu, que pren damunt d'ell el pecat del món»
9. *Jo 3, 1-6* «Ningú pot veure el regne de Déu sense haver nascut de nou»
10. *Jo 3, 16-21* «Perquè els qui creuen en ell tinguen vida eterna»
11. *Jo 12, 44-50* «Jo, que soc la llum, he vingut al món»
12. *Jo 15, 1-11* «Qui està en mi i jo en ell dona molt de fruit»

389. *Per als núms. 215, 216, 258 i 349. Altres fórmules de benedicció de l'aigua:*

1

Celebrant:

Déu Pare totpoderós, vos beneïm perquè heu creat l'aigua que ens purifica i ens dona vida.

Tots:

Que Déu siga beneït per sempre. *(O bé una altra aclamació.)*

Celebrant:

Jesucrist, Fill unigènit de Déu, vos beneïm perquè féreu brollar del vostre costat sang i aigua, a fi que de la vostra mort i resurrecció nasquera l'Església.

Tots:

Que Déu siga beneït per sempre.

Celebrant:

Esperit Sant, vos beneïm perquè ungíreu Crist, batejat en l'aigua del Jordà, a fi que tots nosaltres també siguem batejats en vós.

Tots:

Que Déu siga beneït per sempre.

Celebrant:

* Escolteu-nos, Senyor, l'únic Pare, i santifiqueu esta aigua que heu creat, a fi que els qui en ella seran batejats, queden nets de tota culpa i renasquen a la vida dels fills de Déu.

Tots:

Escolteu-nos, Senyor. *(O bé una altra aclamació.)*

Celebrant:

Santifiqueu esta aigua que heu creat, a fi que els qui amb ella seran batejats en la mort i resurrecció de Crist, es convertisquen en imatges vives de la persona del vostre Fill.

Tots:

Escolteu-nos, Senyor.

Celebrant:

Santifiqueu esta aigua que heu creat, perquè els vostres elegits siguem regenerats en l'Esperit Sant i formen part del vostre poble.

Tots:

Escolteu-nos, Senyor.

Quan l'aigua baptismal ja està beneïda, s'ometen les invocacions Escolteu-nos, Senyor *i les que seguixen; llavors el celebrant diu:*

Pel misteri d'esta aigua consagrada, doneu, Senyor, la regeneració espiritual als vostres servents (N., N.) i a les vostres serventes (N., N.), que, en la fe de l'Església, heu cridat al bany baptismal, perquè posseïsquen la vida eterna. Vos ho demanem per Crist, Senyor nostre.

Tots:

Amén.

2

Celebrant:

Pare clementíssim, vós heu fet que la nova vida dels vostres fills brollara de la font del baptisme enmig de nosaltres.

Tots:

Que Déu siga beneït per sempre. *(O bé una altra aclamació.)*

Celebrant:

Vós, per l'aigua i per l'Esperit Sant, reuniu en un sol poble tots els batejats en el vostre Fill Jesucrist.

Tots:

Que Déu siga beneït per sempre.

Celebrant:

Vós ens allibereu per l'Esperit d'amor que infoneu en els nostres cors, a fi que puguem gaudir de la vostra pau.

Tots:

Que Déu siga beneït per sempre.

Celebrant:

Vós elegiu els batejats, a fi que anuncien amb alegria a tots els pobles l'evangeli del vostre Fill.

Tots:

Escolteu-nos, Senyor. *(O bé una altra aclamació.)*

Celebrant:

- * Beneïu ✠ esta aigua, Senyor, amb la qual seran batejats els vostres servents (N., N.) i les vostres serventes (N., N.), que, en la fe de l'Església, heu cridat al bany de regeneració, perquè posseïsquen la vida eterna. Vos ho demanem per Crist, Senyor nostre.

Tots:

Escolteu-nos, Senyor.

Quan l'aigua baptismal ja està beneïda, s'omet la invocació Beneïu esta aigua, i llavors el celebrant diu:

Pel misteri d'esta aigua consagrada, doneu, Senyor, la regeneració espiritual als vostres servents (N., N.) i a les vostres serventes (N., N.), que, en la fe de l'Església, heu cridat al bany baptismal, perquè posseïsquen la vida eterna. Vos ho demanem per Crist, Senyor nostre.

Tots:

Amén.

ACLAMACIONS, HIMNES I TROPARIS

390. *Aclamacions tretes de la Sagrada Escripura:*

1. ¿Qui és com vós entre els déus, Senyor? ¿Qui és com vós, magnífic entre els sants? Feu proeses temibles, obreu meravelles. (Ex 15, 11)
2. Déu és llum, i en ell no hi ha foscor. (1Jo 1, 5)
3. Déu és amor,
i qui està en l'amor està en Déu,
i Déu està en ell. (1Jo 4, 16)
4. Un sol Déu i Pare de tots,
que està per damunt de tot,
actua a través de tot i està present en tots. (Ef 4, 6)
5. Alceu la mirada cap a ell: vos omplirà de llum. (Salm 34 [33], 6)
6. Beneït siga Déu, que vos elegí en Crist. (cf. Ef 1, 3-4)
7. Sou obra de Déu, creats en Jesucrist. (cf. Ef 2, 10)
8. Ara ja som fills de Déu,
però encara no s'ha manifestat com serem. (1Jo 3, 2)

9. Mireu quina prova d'amor vos ha donat el Pare,
que vos ha reconegut com a fills seus, i ho sou. (cf. 1Jo 3, 1)
10. Feliços els qui blanquegen els seus vestits
en la sang de l'Anyell. (cf. Ap 22, 14)
11. Tots sou una sola cosa en Jesucrist. (Ga 3, 28)
12. Sigueu imitadors de Déu
i viviu en l'amor, tal com Crist ens amà. (cf. Ef 5, 1-2)

Himnes a l'estil del Nou Testament:

13. Beneït siga Déu, Pare del nostre Senyor Jesucrist.
Pel gran amor que ens té, ens fa nàixer de nou
i ens ha donat una esperança viva,
gràcies a la resurrecció de Jesucrist d'entre els morts.
L'esperança que ens dona és una heretat incorruptible
reservada en el cel per a nosaltres
fins que obtinguem la salvació
que es revelarà a la fi dels temps. (1Pe 1, 3-5)
14. És gran el misteri de la pietat,
preconcebut abans de la creació del món
i manifestat a la fi dels temps:
Crist, Jesús, que patí i morí en la carn,
tornà a la vida per l'Esperit
i fou predicat a tots els pobles;
cregut en el món,
després de pujar al cel,
repartix béns a tots els hòmens
i, endut a la glòria més amunt de tots els cels,
dona plenitud a l'univers. (Cf. 1Tm 3, 16)

Aclamacions tretes de la Sagrada Escripura:

15. Creiem en vós, oh Crist:
il·lumineu els nostres cors
perquè siguem fills de la llum.

16. Venim a vós, Senyor:
concediu-nos la vostra vida,
i serem els vostres fills.
17. Del vostre costat, oh Crist,
brolla una font d'aigua
que llava els pecats del món
i renova la vida.
18. Damunt de les aigües se sent la veu del Pare,
resplandix la glòria del Fill
i l'amor de l'Esperit Sant dona la vida.
19. Obri els braços, Església santa,
i acull els fills
que l'Esperit de Déu fa renàixer de l'aigua.
20. Alegreu-vos, batejats,
els elegits del regne,
sepultats en la mort de Crist,
renascuts en la seua fe.
21. Esta font és font de vida
que rega tot el món:
naix de les ferides de Crist.

Renascuts d'esta font, espereu el regne del cel.

391. *Per al núm. 233. Record dels neòfits en les pregàries eucarístiques:*

a) EN LA PREGÀRIA EUCARÍSTICA II

Després de les paraules i amb tots els pastors del vostre poble, *s'afig:*

Recordeu-vos també, Senyor, dels neòfits
que hui, pel baptisme (i la confirmació),
han entrat a formar part de la vostra família
per a seguir Crist, el vostre Fill,
amb tot el seu cor i la seua ànima.

Recordeu-vos també...

b) EN LA PREGÀRIA EUCARÍSTICA III

Després de les paraules que heu volgut acollir amb vós, *s'afig*:

Reconforteu en el sant compromís els vostres servents
 que hui, pel bany regenerador
 (i el do de l'Esperit Sant),
 heu agregat al vostre poble,
 i concediu-los avançar sempre pel camí de la vida nova.

Reuniu, Pare clement...

c) EN LA PREGÀRIA EUCARÍSTICA IV

Després de les paraules dels presents que vos fan aquesta ofrena, *s'afig*:

dels neòfits que hui heu regenerat
 per l'aigua i per l'Esperit Sant,
 de tot el vostre poble...

392. *Per al núm. 339. Una fórmula d'exorcisme en forma de diàleg:*

El celebrant exhorta els infants a pregar amb ell a Déu, i els diu:

Pare clementíssim,
 mireu **N.** i **N.**, que prompte seran batejats.

Els infants:

Hem escoltat les paraules de Jesús i les estimem.

El celebrant:

Volen realment viure com a fills vostres,
 però veuen que és una cosa difícil.

Els infants:

Sí, Pare, voldríem actuar sempre com vos agrada,
 però sentim en nosaltres una força contrària.

El celebrant:

Pare clementíssim,
 deslliureu estos infants de la covardia i del mal,
 i concediu-los caminar sempre guiats per la vostra llum.

Els infants:

Volem caminar amb Jesús
que va donar la seua vida per nosaltres:
Pare, ajudeu-nos.

El celebrant:

Si alguna vegada cauen pel camí
fent el que no vos agrada,
doneu-los la vostra força,
a fi que puguen alçar-se:
així podran tornar a caminar cap a vós,
amb Jesucrist, el nostre Senyor.

Els infants:

Doneu-nos, Pare, la vostra força.

APÈNDIX

**RITUAL DE L'ADMISSIÓ
DELS JA BATEJATS VÀLIDAMENT
A LA PLENA COMUNIÓ
DE L'ESGLÉSIA CATÒLICA**

OBSERVACIONS PRÈVIES

1. El ritu amb el qual la persona nascuda i batejada en una comunitat eclesial separada és rebuda a la plena comunió de l'Església catòlica segons el ritu llatí,¹ s'ordena de manera que, per tal d'instaurar la comunió i la unitat, no s'imposen més requisits que els estrictament necessaris (cf. Fets 15, 28).²

2. Als cristians orientals que volen accedir a la plena comunió catòlica, no se'ls exigeix res més que allò que demana la simple professió de la fe catòlica, encara que, per mitjà d'un recurs a la Seu Apostòlica, se'ls permet el trànsit al ritu llatí.³

3. a) El ritu de la celebració s'ha de mostrar com a celebració de l'Església, que té com a punt culminant la comunió eucarística. Per això, com a regla general, l'admissió s'ha de celebrar dins de la missa.

b) Caldrà evitar tot allò que, d'alguna manera, pugui semblar que tendeix a la pompositat. Caldrà determinar amb precisió, ateses les circumstàncies, la manera de celebrar esta missa. Caldrà tindre en compte tant el bé ecumènic com els vincles entre el candidat i la comunitat parroquial. Sovint serà convenient celebrar la missa només amb uns quants amics i parents. Si, per causa greu, no es pot celebrar la missa, l'admissió es farà dins de la litúrgia de la paraula, almenys, sempre que siga possible. Pel que fa a la forma concreta de la celebració, caldrà escoltar també l'opinió del mateix interessat.

4. Si l'admissió se celebra fora de la missa, caldrà que es manifeste el seu enllaç amb la comunió eucarística, per la qual cosa convé que immediatament després es faci una celebració eucarística en què l'admes participe plenament per primera vegada al costat dels altres germans catòlics.

5. Per a l'admissió dels ja batejats a la plena comunió de l'Església catòlica, cal una preparació tant doctrinal com espiritual del candidat, segons les necessitats pastorals de cada cas. El candidat haurà de voler adherir-se amb tot el cor i cada dia més a l'Església, en la qual trobarà la plenitud del seu baptisme.

Durant el temps d'esta preparació, pot tindre ja alguna «communicatio in sacris», segons les normes establides en el Directori sobre l'Ecumenisme.

Caldrà evitar totalment l'equiparació dels candidats amb els catecúmens.

6. Al qui ha nascut i ha sigut batejat fora de la comunió de l'Església catòlica visible, ja no se li exigeix l'abjuració de l'heretgia, sinó solament la professió de fe.⁴

¹ Cf. Concili Vaticà II, Constitució sobre la Sagrada Litúrgia *Sacrosanctum Concilium*, núm. 69b; Decret sobre l'Ecumenisme *Unitatis redintegratio*, núm. 3; Secretariat per a la Unitats dels Cristians, *Directorium*, núm. 19: AAS 59 (1967), p. 581.

² Cf. Concili Vaticà II, Decret sobre l'Ecumenisme *Unitatis redintegratio*, núm. 18.

³ Cf. Concili Vaticà II, Decret sobre les Esglésies Orientals, *Orientalium Ecclesiarum*, nús. 25 i 4.

7. El sagrament del baptisme no es pot repetir. Per això no està permès administrar de nou el baptisme «sub conditione», si no és que hi ha dubtes raonables del fet mateix o de la validesa del baptisme ja conferit. Si, després d'una investigació seriosa duta a terme a partir de la raonabilitat del dubte del fet mateix o de la validesa del baptisme suposadament conferit, es considera necessari administrar el baptisme «sub conditione», el ministre explicarà oportunament les raons per las quals el baptisme s'haurà de conferir de manera condicionada i en forma privada.⁵

L'ordinari del lloc determinarà en cada cas quins ritus cal observar en el baptisme condicionat i quins s'han d'ometre.

8. És competència del bisbe l'admissió del candidat. No obstant això, el prevere en qui el bisbe delega la celebració del ritu té la facultat de confirmar el candidat en el mateix ritu de l'admissió,⁶ llevat que el candidat ja haja rebut la confirmació vàlidament.

9. Si la professió de fe i l'admissió es fan durant la missa, el candidat, segons la seua situació personal, farà la confessió dels pecats, després d'haver advertit al confessor de la seua admissió imminent. Qualsevol confessor degudament aprovat pot rebre esta confessió.

10. Si convé, el candidat pot anar acompanyat en el ritu de la seua admissió d'un garant (un home o una dona), que té un paper destacat en la seua preparació i presentació. Es poden admetre dos garants.

11. En la celebració eucarística en què es fa l'admissió (o, si es fa fora de la missa, en la missa següent a la de l'admissió), podran rebre la sagrada comunió amb les dos espècies, a més del candidat admés, els seus garants, els pares i el cònjuge, si són catòlics, els catequistes laics que l'han instruït i també la resta de presents catòlics, si el nombre o les altres circumstàncies ho aconsellen.

12. Les conferències episcopals podran adaptar el ritu de l'admissió a les diverses circumstàncies, d'acord amb la Constitució de la Sagrada Litúrgia núm. 63. A més, l'ordinari del lloc, segons les condicions particulars de les persones i del lloc, podrà també fer les modificacions oportunes d'este ritu, ampliant-lo o abreujant-lo.⁷

13. El nom dels admesos s'anotarà en un llibre especial, amb la indicació del dia i del lloc del baptisme.

⁴ Cf. Secretariat per a la Unitats dels Cristians, *Directorium*, núms. 19 i 20: AAS 59 (1967), p. 581.

⁵ Cf. *ibid.*, núms. 14-15: AAS 59 (1967), p. 580.

⁶ Cf. *Ritual de la confirmació*, «Observacions prèvies», núm. 7.

⁷ Cf. Secretariat per a la Unitats dels Cristians, *Directorium*, núm. 19: AAS 59 (1967), p. 581.

CAPÍTOL I

RITU D'ADMISSIÓ DINS DE LA MISSA

14. *a) Si l'admissió es fa en una solemnitat o en diumenge, es diu la missa del dia; però si es tracta d'un altre dia, es pot utilitzar la missa per la unitat dels cristians.*

b) L'admissió tindrà lloc després de l'homilia, en la qual, després de donar gràcies a Déu, es farà menció del baptisme, fonament de l'admissió, de la confirmació rebuda o que es rebrà i de la sagrada eucaristia, en la qual l'admes participará per primera vegada al costat dels altres catòlics.

c) Amb una breu monició al final de l'homilia, el celebrant, amb les paraules següents o semblants, convidarà el candidat, acompanyat del seu garant, a fer la professió de fe:

N., després d'una madura reflexió, mogut per l'Esperit Sant, has demanat per voluntat pròpia ser admés en la plena comunió de l'Església catòlica. Per tant, et convida ara a avançar-te amb el teu garant i a professar la fe catòlica davant d'esta comunitat. En esta mateixa fe, per primera vegada hui participaràs amb nosaltres de la taula eucarística de Jesús, el Senyor, en la qual s'expressa la unitat de l'Església.

15. *Llavors, el candidat, juntament amb els fidels presents, recita el símbol nicenoconstantinopolità (cf. núm. 186), que en esta missa sempre es diu.*

Després, convidat pel celebrant, el candidat, i només ell, afig les paraules següents:

Crec i confesse tot allò que la santa Església catòlica creu, ensenya i predica com a revelat per Déu.

16. *Llavors, el celebrant imposa la mà dreta sobre el cap del candidat, excepte si la confirmació se celebra immediatament després, i diu:*

N., el Senyor, que per la seua misericòrdia t'ha conduït fins ací,
t'acull en l'Església catòlica,
a fi que en l'Esperit Sant
tingues amb nosaltres plena comunió en la fe
que has confessat davant d'esta família seua.

17. *Si el candidat encara no ha rebut la confirmació, el celebrant imposa immediatament les mans sobre el cap de l'admes, i comença el ritu de la confirmació amb l'oració Déu omnipotent (cf. núms. 269-270 del ritual).*
18. *Després de la confirmació el celebrant torna a saludar el qui ha sigut admés agafant-li les mans entre les seues en senyal de rebuda amical. Amb permís de l'ordinari, este gest es pot substituir per un altre més adequat a les circumstàncies o als costums locals.*

Si el qui és admés no s'ha de confirmar, esta salutació es fa immediatament després de la fórmula d'admissió (núm. 16 anterior).
19. *Acabada l'admissió (i la confirmació) es fa la pregària universal. En la seua introducció es farà menció del baptisme, de la confirmació i de l'eucaristia, i expressarà l'acció de gràcies. Al començament de les peticions, es farà menció del qui acaba de ser admés (cf. més avall, núm. 30).*
20. *Després de la pregària universal, el garant i, si els assistents al ritu d'admissió són pocs, tots els presents saluden afectuosament el qui acaba de ser admés de la manera que sembla més oportuna. En este cas, es pot ometre en la missa el bes de la pau. Llavors l'admes se'n torna al seu lloc.*
21. *Després, continua la missa. Convé que el nou admés i tots els assenyalats en el núm. 11 reben la sagrada comunió amb les dos espècies.*

CAPÍTOL II

RITU D'ADMISSIÓ FORA DE LA MISSA

22. *Si per alguna causa greu l'admissió se celebra fora de la missa, es farà una litúrgia de la paraula.*
23. *El celebrant, revestit amb alba (o almenys amb roquet) i estola de color festiu, saluda els presents.*
24. *Després la celebració comença amb (un cant adequat i) la lectura de la sagrada escriptura, explicada amb una homilia (cf. núm. 14b).*
25. *Tot seguit es fa l'admissió de la manera descrita més amunt (núms. 14c-19).*
26. *La pregària universal acaba amb l'oració del pàrenostre, cantada o recitada per tots els assistents, a la qual seguix la benedicció sacerdotal.*
27. *Tot seguit el garant o tots els presents, si són pocs els assistents al ritu, saluden el nou admés amicalment, de la manera que es trobe oportuna. Una vegada fet això, tots se'n van en pau.*
28. *Si per circumstàncies extraordinàries es veu que la celebració s'ha de fer sense la litúrgia de la paraula, l'admissió es farà com s'ha dit més amunt i començarà amb una monició del celebrant. Esta monició arrancarà amb alguna frase de la Sagrada Escripura —una, per exemple, que exalce la misericòrdia de Déu, que s'ha manifestat en el qui demana ser admés— i farà menció de la comunió eucarística que el candidat rebrà immediatament després.*

CAPÍTOL III

TEXTOS DIVERSOS PER ALS RITUS D'ADMISSIÓ

I. LECTURES BÍBLIQUES

29. Les lectures bíbliques, ja siguin per a la missa o per a la litúrgia de la paraula, es poden traure íntegrament o parcialment de la missa del dia, de la missa per la unitat dels cristians o bé de la missa de la iniciació cristiana.

Quan el ritu se celebra sense missa, es poden utilitzar els textos següents:

LECTURES DEL NOU TESTAMENT

1. Rm 8, 28-39	«Ens destinà a ser imatges vives del seu Fill»
2. 1Co 12, 31 – 13, 13	«L'amor no passarà mai»
3. Ef 1, 3-14	«Déu ens elegí en Crist abans de crear el món»
4. Ef 4, 1-7.11-13	«Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme»
5. Fl 4, 4-8	«Interesseu-vos per tot allò que és veritat»
6. 1Te 5, 16-24	«Que Déu guardi el vostre esperit, la vostra ànima i el vostre cos per al dia de la vinguda del nostre Senyor Jesucrist»

SALMS RESPONSORIALS

1. Sl 27 (26), 1. 4. 8b-9abc. 13-14

℟ (1a): El Senyor m'il·lumina i em salva.

2. Sl 42 (41), 2-3; Sl 43 (42), 3. 4

℟ (Sl 42 [41], 3a): Tot jo tinc set de Déu, del Déu que m'és vida.

3. Sl 61 (60), 2-3a. 3abc-4. 5-6. 9

℟ (4a): Senyor, vós sou el meu refugi.

4. Sl 63 (62), 2. 3-4. 5-6. 8-9

℟ (2b): Tot jo tinc set de vós, Senyor, Déu meu.

5. Sl 65 (64), 2-3a. 3b-4. 5. 6

℟ (2a): Sou digne de lloança, Déu meu, a Sió.

6. Sl 121 (120), 1-2. 3-4. 5-6. 7-8

℟ (2a): L'ajuda em vindrà del Senyor.

EVANGELIS

1. Mt 5, 2-12a

«Alegreu-vos i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel»

2. Mt 5, 13-16

«Igualment ha de resplandir la vostra llum davant de la gent»

3. Mt 11, 25-30

«Heu revelat als senzills tot això que heu amagat als savis»

4. Jo 3, 16-21

«Tots els qui creuen en ell tenen vida eterna»

5. Jo 14, 15-23.26-27

«Vindrem a residir en ell»

6. Jo 15, 1-6

«Jo soc el cep verdader, i vosaltres, els sarments»

30.

II. EXEMPLE DE PREGÀRIA UNIVERSAL

Germans estimats: donant gràcies a Déu hem rebut en la plena comunió de l'Església catòlica (i hem confirmat amb els dons de l'Esperit Sant) este germà nostre que ja estava unit a Crist pel baptisme (i la confirmació), a fi que a partir d'ara participe amb nosaltres de la taula del Senyor.

Contents perquè este germà nostre acaba de ser admés en l'Església catòlica, implorem amb ell la gràcia i la misericòrdia del Salvador.

Pel nostre germà, que hui hem rebut entre nosaltres; perquè amb l'ajuda de l'Esperit Sant persevere fidelment en el seu propòsit. Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Per tots els qui creuen en Crist i per les seues comunitats, perquè arriben a la perfecta unitat. Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Per l'Església (la comunitat) en la qual fou batejat i educat el qui ara hem admés, perquè cada dia tinga un coneixement més profund de Crist i l'anuncie eficaçment. Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Per tots aquells en qui ja s'ha encés el desig de la gràcia celestial, perquè arriben a la plena veritat de Crist. Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Pels qui encara no creuen en Crist, el Senyor, perquè, il·luminats per l'Esperit Sant, puguen també emprendre el camí de la salvació. Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Per tots els hòmens, perquè, deslliurats de la fam i de la guerra, visquen sempre en pau i tranquil·litat. Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Per tots nosaltres, perquè perseverem en la fe que hem rebut gratuïtament. Preguem al Senyor.

℟ Escolteu-nos, Senyor.

Oració

¡Oh Déu omnipotent i etern!,
escolteu les pregàries que vos dirigim,
a fi que puguem servir-vos contínuament
amb una entrega agradable a vós.

Per Crist, Senyor nostre.

℟ Amén.

31. *Si l'admissió se celebra fora de la missa, el pas de la pregària universal a la recitació (o al cant) del pàrenostre (cf. núm. 26) es pot fer amb estes paraules o semblants:*

El celebrant:

Germans, unim les nostres súpriques i preguem, tots junts, com el nostre Senyor Jesucrist ens va ensenyar a pregar.

Tots:

Pare nostre, que esteu en el cel...

Si, en la seua comunitat de procedència, l'admés tenia el costum d'afegir al pàrenostre la clàusula o doxologia final Perquè són vostres per sempre..., es pot afegir ací.